

ESMASPÄEV, 8. MÄRTS 2010

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

(Istung algas kell 17.05.)

1. Istungjärgu jätkamine

Juhataja. – Kuulutan neljapäeval, 25. veebruaril 2010 peatatud Euroopa Parlamendi istungi jätkunuks.

2. Presidentuuri avaldused

Juhataja. – Alustuseks on mul edastada teile mitu teadet. Käesoleva Euroopa Parlamendi täiskogu istungjärgu avamisel pean teid taas teavitama mitmest viimastel päevadel aset leidnud traagilisest loodusõnnetusest. Täna tabas Türgit maavärin, mille tagajärjel sai surma vähemalt 57 inimest. Eelmisel nädalal toimus veel üks maavärin, nimelt Tšiilis, ja seal sai surma ligi 300 inimest. Kogu Euroopat räsitud tormides kaotas elu üle 60 inimese, kellest enamik olid Prantsusmaa kodanikud. Lisaks sellele ei tohi me unustada Haitit, kus viimastel andmetel hukkus jaanuaris toimunud maavärinas üle 300 000 inimese. Ma edastasin kõigi juhtumite puhul ohvrite perekondadele Euroopa Parlamendi nimel kaastundeavalduse ja väljendasin meie kurbust nende pärast. Iga ootamatu ja enneaegne surm on eelkõige tragöödia ohvri perekonnale, kuid kui ohvrite arv küündib kümnete või sadade tuhandeteni, on see tragöödia ka kogu rahva ja maailma jaoks. Ühinegem kurbuses nende peredega ja näidakem üles solidaarsust ka nende riikidega, keda niisugune tragöödia tabanud on.

Neljapäeval, 11. märtsil on Leedu iseseisvuse taastamise kahekümnes aastapäev. Leedu oli esimene nõukogude bloki riik, kes kuulutas ennast Nõukogude Liidust iseseisvaks. Neli Euroopa Parlamendi Leedust pärit liiget kirjutas 1990. aastal alla iseseisvusdeklaratsioonile. Õnnitleme Leedu kolleege selle puhul!

(Aplaus)

Ka Eesti Kongress – Eesti ajutine, demokraatlik parlament – võttis 11. märtsil 1990 vastu deklaratsiooni riikluse taastamise kohta pärast 50 aastat kestnud Nõukogude okupatsiooni. Me õnnitleme ka Eesti kolleege!

(Aplaus)

Kolmapäeval, 10. märtsil on Tiibeti rahva ülestõusu 51. aastapäev. Ülestõusu tagajärjel olid dalai-laama ja 80 000 tiibetlast sunnitud kodumaalt lahkuma. Me loodame jätkuvalt, et Hiina Rahvavabariigi valitsus muudab oma suhtumist Tiibeti rahvasse ja alustab tulemusrikast dialoogi Tiibeti esindajatega, ning me juhime Hiina ametivõimude tähelepanu sellele pidevalt.

(Aplaus)

Mis puudutab härra Farage'i märkusi viimase täiskogu miniistungjärgu ajal ja pidades silmas kodukorra artikli 153 lõiget 3, siis ma rääkisin härra Farage'iga ja otsustasin karistada teda sellega, et jätan ta kümneks päevaks ilma õigusest päevarahale.

(Aplaus)

Ma soovin teid teavitada veel millestki, nimelt järjekordsest vargusest. Varguse ohvriks langes üks parlamendiliige Euroopa Parlamendi hoone läheduses. Juba mõnda aega olen ma osalenud kõnelustes Brüsseli ametiasutuste ja ka Belgia ametiasutuste esindajatega. Meie kolleeg Durant tegutseb nendes kõnelustes vahendajana, sest ta teab Brüsseli ja Belgia olukorda väga hästi. Meie – parlamendi, komisjoni ja Euroopa Ülemkogu – praeguse kava kohaselt soovime luua kolme institutsiooni ümber eritsooni, kus inimeste turvalisuse tagamise eest vastutavad lisaks Brüsseli ametiasutustele ka Belgia valitsus ja keskvalitsused. Selles küsimuses toimuvad tihedad läbirääkimised. Eelmisel nädalal, kohe pärast vargust toimusid selleteemalised kohtumised ning järgnevate päevade jooksul toimub neid veelgi. Ametlik kohtumine politsei esindajatega toimub 22. märtsil. Ma soovin teile öelda, et me teeme tublit tööd selle nimel, et muuta Euroopa Parlamendi, aga ka teiste Euroopa institutsioonide ümbrus ohutumaks. Käsitleme seda küsimust kui teemat, mis puudutab meid kõiki.

3. Eelmise istungi protokoll kiinnitamine: (vt protokoll)

4. Parlamendi koosseis (vt protokoll)

5. Kaasotsustamismenetlusel vastu võetud aktide allkirjastamine (vt protokoll)

6. Kehtetud kirjalikud deklaratsioonid (vt protokoll)

7. Parlamendi seisukohtade ja resolutsioonide vastuvõtmisele järgnev tegevus (vt protokoll)

8. Assigneeringute ümberpaigutamine (vt protokoll)

9. Petitsioonid (vt protokoll)

10. Suuliselt vastatavad küsimused ja kirjalikud deklaratsioonid (esitamine) (vt protokoll)

11. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

12. Tööplaan

Juhataja. – Neljapäeval, 4. märtsi 2010. aasta esimeeste konverentsil kodukorra artikli 137 kohaselt koostatud lõplik päevakorra projekt on välja jagatud. Esitati järgmised muudatusettepanekud:

Esmaspäev

Muudatusteta.

Teisipäev

Muudatusteta.

Kolmapäev

Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon ja Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon esitasid taotluse lisada päevakorda komisjoni avaldus geneetiliselt muundatud kartulisordi „Amflora” kohta.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Me esitasime taas taotluse lisada geneetiliselt muundatud kartulisordi „Amflora” teema päevakorda mitmel põhjusel. Pärast seda, kui geneetiliselt muundatud organismide lubamisega seotud valdkond anti tervishoiuvalitsuse vastutusalasse, jäi minu arvates kodanikele mulje, et me käsitleme nüüd GMOde lubamise küsimust hoolikamalt.

Tegelikult läks aga vastupidi. Minu arvates on ennekuulmatu, et nii kiiresti pärast komisjoni ametisse asumist andis tervishoiuvalitsus loa kõnealust kartulisorti kasutada, eirates selgelt Maailma Terviseorganisatsiooni seisukohta selles küsimuses.

Lisaks sellele olid eelmisel ametiajal nõukogu ja komisjon pidevalt eri arvamusel loa andmise menetluse suhtes, sest paljud liikmesriigid ei nõustunud loa andmise pealesurumisega, mida president Barroso propageeris. Leppisime kokku, et töötame välja uue mõistliku menetluse. Kus see menetlus nüüd on? Kuna enamik kodanikke on geneetiliselt muundatud organismide vastu, siis oleme kohustatud korraldama arutelu kõnealuse loa andmise ja selle pealesurumise kohta, mis meid võib-olla endiselt ähvardab.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Soovin, et selle küsimuse üle hääletataks nimeliselt.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Vaatamata mõne liikme või fraktsiooni mis tahes võimalikele seisukohtadele, usun ma, et meil peaks olema võimalus öelda oma arvamus niisuguse olulise küsimuse kohta. Me arutame sageli küsimusi, mis ei ole Euroopa Liiduga kuigi palju seotud, samas on need mõistagi olulised. See on aga küsimus, mis puudutab meid ja meie valijaid ja just sellepärast arvan, et peaksime selle päevakorda lisama.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja! Ma jagan kolleeg Harmsi muret ning lisaks sellele toimuvad ka paljudes liikmesriikides teravad arutelud kõnealusel teemal. Just sellepärast ütlesin ma juba eelmisel nädalal esimeeste konverentsil ja kordan seda ka praegu: kui meil puudub resolutsioon, ei ole meil mõtet korraldada kiirustades arutelu, mis siis jälle läbi kukub.

Palju mõttekam on lasta pädeval parlamendikomisjonil nimetada raportöör, kes käsitleks kõnealust menetlust ja ka loa andmise tehnilisi üksikasju.

Komisjon on loa andmise küsimusega tegelenud kaheksa aastat. Kaheksa aastat on sellele küsimusele pühendatud. Komisjonis tehti otsus Euroopa õiguse kohaselt ja enamuse nõusolekul. Peame nüüd kaaluma seda, kas nii tähtsa küsimuse puhul ei peaks parlamendil olema õigust selle otsuse vastuvõtmist mõjutada ning kas parlamendil on võimalik teha nii, et selline kõikehõlmav otsus lõpuks tagasi võetaks.

Just seepärast tuleks nimetada raportöör, kes kontrolliks asjaomaseid mehhanisme ja esitaks vajaduse korral parlamendis seadusandliku enamuse saavutamiseks raporti, millega kohustataks komisjoni esitama ELi institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel aasta jooksul õigusakti ettepaneku. Ma leian, et see on palju parem kui selline kiiruga korraldatud arutelu.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Juhataja. – Palun pidage kodukorrast kinni. Kodukorra järgi on need üheminutilised sõnavõttud ning see kehtib nii taotluse poolt kui ka vastu esitatud avalduste puhul. Palun ärge rääkige kauem, sest sellega häirite töökorraldust ja rikute kodukorda. Palun pidage seda meeles.

Ma sain Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioonilt ja ka Rebecca Harmsilt taotluse nimeliseks hääletuseks. Hääletame nüüd selle taotluse üle.

(Parlament lükkas taotluse tagasi.)

(Tööplaan võeti vastu.)

13. Rahvusvaheline naistepäev

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on presidendi avaldus rahvusvahelise naistepäeva kohta.

Naistepäev erineb tänapäeval paljugi sellest päevast, mida me varasemast ajast mäletame või vähemasti mida mäletatakse Kesk- ja Ida-Euroopa riikides. Praegusel ajal seisneb see vaid lillede kinkimises tuttavatele naisterahvastele. Nüüdisajal annab naistepäev ka võimaluse korraldada sisulisi arutelusid niisugustel teemadel nagu võrdõiguslikkus, paljulapseliste perede emade toetamine ja naistevastase vägivalga kaotamine. Euroopa Parlament osaleb innukalt nendes aures.

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon on tõeliselt oluline komisjon. 2009. aasta novembris võtsime vastu resolutsiooni naistevastase vägivalga kaotamise kohta, milles kutsume Euroopa Komisjoni ja liikmesriike üles töötama välja sidusad tegevuskavad võitluseks niisuguse vägivalga kõigi vormide vastu. Meie tahame teha nii, et Euroopa Liit saaks kõnealuses küsimuses olla eeskujuks kogu maailmale.

Naised väärivad nüüd enam, sest eeskätt soovime ära hoida Euroopa demograafilise kriisi, kuid seda ei tohi teha naiste arvelt. Kolme või nelja lapsega emal peab olema võimalus tööl käia ja teha karjääri samasuguste põhimõtete alusel nagu meestel. Piisava hulga lastehoiuasutuste ja töökohtade tagamine on vaid üks võimalus selle eesmärgi saavutamiseks. Samas peaks olema emadel, kes soovivad oma lastega koju jääda, samuti võimalus seda teha, näiteks asjakohase maksusüsteemi abil, milles arvestataks kõiki pereliikmeid, mitte üksnes abikaasasid.

Meie eesmärk on saavutada täielik võrdsus seal, kus see on võimalik ja vajalik, teisiti öeldes kõikjal. Diskrimineerimine töökohal ja ühiskonnas peab jääma minevikku. Euroopa Liidus on naised ja mehed võrdselt väärikad ja neil on võrdsed õigused ning nende õiguste kaitsmine on ka meie, Euroopa Parlamendi liikmete ülesanne.

Pidades silmas kõiki Euroopa Parlamendis viibivaid naisi, soovin, et iga päev oleks nende päev, et nad ei peaks kunagi tundma, et on diskrimineerimise ohvrid, ning et Euroopa Parlamendis ja meie kolleegide seas oleks järjest rohkem naisi.

Corien Wortmann-Kool, *fraktsiooni PPE nimel*. – (NL) Lugupeetud juhataja! Nagu te ütlesite, on täna rahvusvaheline naistepäev. Täna on selle sündmuse sajas aastapäev. Kas see on põhjus pidutsemiseks? Me oleme teinud küll palju edusamme, kuid teha on siiski veel palju ning selle saavutame vaid siis, kui me kõik – naised ja mehed koos – selle nimel töötame.

Käesoleval aastal on rahvusvahelise naistepäeva üheks teemaks naiste solidaarsus ja kehtestatavus kogu maailmas, mis on majanduskriisi ajal väga oluline teema. Selle raames esitatakse soovitusi, kuidas saavad mehed ja naised meie ja meie laste parema tuleviku nimel koos tegutseda, sest vaid ühiselt saame tagada, et naised ja mehed oleksid võrdsed mitte ainult seaduse silmis, vaid ka igapäeva- ning majandus- ja ühiskonnaelus. Lõppude lõpuks moodustavad naised ligikaudu poole maailma rahvastikust, kuid nende sissetulek on vaid 10% ülemaailmsest sissetulekust. Vaid 5% juhtidest on naised. Naised moodustavad 75% vaestest maailmas. Olukorda saab tunduvalt paremaks muuta ja seda peabki tegema.

Küsimus ei seisne aga üksnes vaesuses. Kui vaadata teisi kohti maailmas, näiteks Aasiat, siis poisse väärtustatakse rohkem kui tüdrukuid, sest nad on perekonna jaoks tulusamad. Selle tagajärjel tütreid hüljatakse ning naissoost loote puhul rasedus koguni katkestatakse. Kahjuks on ka naistekaubandus tavapärane ja sage nähtus. Aafrikas langevad paljud naised ja tüdrukud sõja ja vägistamise ohvriks. Probleemide põhjused asetsevad sageli kultuuris ning ka seda tuleb naiste olukorra parandamisel arvesse võtta. Naisi ja tüdrukuid rõhutakse sageli, eriti islamimaades, kus probleemide juured peituvad religioonis.

Just sellegärast on oluline, et rõhutaksime Euroopa Liidus tüdrukute ja poiste ning meeste ja naiste võrdõiguslikkust ka abiprogrammides ja rahvusvahelistes suhetes. Seega ei seisne küsimus mitte ainult vaesuse vähendamises, vaid ka kultuuriliste eelarvamuste ümberlõkkamises. See on kõrge esindaja, komisjoni asepresidendi Ashtoni ja ka volinik Georgieva oluline ülesanne.

Samas on vaja veel palju teha ka kodule lähemal asuvates paikades ja isegi meie fraktsioonis, eriti meie fraktsiooni esimehe Joseph Dauli toetusel. Soovin sõnavõtu kokkuvõtte pühendada meile siin Euroopa Liidus. Kõik saab alguse juba varases eas, laste haridustee ajal, ning juurdepääs haridusele ei ole veel kõikidele tüdrukutele Euroopas tagatud. Meie ühiskonnas peab juurdepääs olema kõigile tagatud. See peaks olema uue, ELi 2020. aasta strateegia oluline eesmärk.

Martin Schulz, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Ühiskond, kus naistel ja meestel ei ole võrdsed õigusi töös ja elus, ei ole demokraatlik ja humaanne ühiskond. Õigluse peamine eeldus ühiskonnas on see, et isiku õigused tagatakse olenemata tema soost. See on midagi, mida meie, mehed, peame endastmõistetavaks, kuid naised, isegi Kesk-Euroopa riikides, kaugeltki mitte. Seda näitas väga selgelt üks suuremaid skandaale, mille me minu arvates peaksime lahendama niipea kui võimalik. Parlamendina saaksime anda oma olulise osa sellesse.

Tõepoolest, kuidas saab ühiskond öelda, et ta on võrdõiguslik, kui mehed ja naised saavad sama töö eest samas kohas erinevat tasu? Meie ühiskonnas ei lepita mitte üheski teises valdkonnas naiste diskrimineerimisega varmamalt kui seda tehakse töökoha puhul, kus naised teevad samasugust ja sama palju tööd, elades sealjuures tunduvalt äärmuslikumates tingimustes, kuid saavad üldiselt 30–40% vähem palka. Me peame ELi sellest häbist vabastama. Kui me siin, Euroopas soovime edastada sõnumi rahvusvahelise naistepäeva puhul, siis olgu selleks sõnumiks võrdse töö eest samal töökohal võrdse tasu maksmine nii naistele kui ka meestele. See on sotsiaalse õigluse keskne nõue.

(Aplaus)

Me võtsime teadmiseks, et komisjon pingutab selle nimel. Me nägime täna, et Euroopa naiste õiguste hartat hakatakse välja töötama. See on hea ja meil on selle üle hea meel. Oleme aga pisut pettunud ning ma palun edastada see sõnum Viviane Redingile ja José Manuel Barrossole. Soovisime, et harta väljatöötamise alustamine oleks olnud midagi enam kui vaid vormiline avaldus. Soovisime samuti, et esialgselt lubadusest oleks kinni peetud, nimelt öeldi, et protsessi kaasatakse parlament ja et sellesse peavad olema kaasatud ka kodanikuühiskonna institutsioonid. Seda aga ei juhtunud. Seda viga saab aga parandada. Me oleksime tänulikud, kui see oleks rohkem kui pelgalt vormiline avaldus ning et institutsioonid teeksid koostööd selle nimel, et aidata parandada olukorda, mille ma just näiteks tõin. Kolleeg Wortmann-Kool nimetas ka teisi näiteid.

Rahvusvahelisel naistepäeval tuleb meil, eurooplastel tunnistada üht: me ei ole oma mandril saavutanud veel võrdseid õigusi, kuid märkimisväärne ebavõrdsus, mis naiste suhtes mujal maailmas valitseb – alates suguelundite moonutamisest kuni pearätiku kohustusliku kandmiseni –, samuti see, et naised ja eeskätt tüdrukud jäetakse paljudes maailmapaikades ilma põhiõigustest, ei peaks meid puudutama ainult 8. märtsil.

Just selle eest soovin ma tänada parlamendi inimõiguste eksperte. Me arutame siin Strasbourgis toimuva istunginädala iga neljapäeva pärastlõunal muu hulgas naiste suhtes toime pandud inimõiguste rikkumisi. Rahvusvahelisel naistepäeval peaksime veel lisama, et need neljapäeva pärastlõunased arutelud väärivad vähemalt samasugust tähelepanu nagu need, mis praegu täiskogus toimuvad.

Diana Wallis, fraktsiooni ALDE nimel. – Lugupeetud juhataja! Ma soovin kõigepealt öelda, et ma kahtlesin viimase hetkeni, kas võtta sõna või mitte, kuid oluline on see, et me tähistame rahvusvahelist naistepäeva, eriti käesoleval aastal, kui selle tähistamise ettepanekust möödub sada aastat. See peaks tõepoolest olema päev, et tähistada naiste edusamme, kuid samuti ka päev, et suurendada teadlikkust selle suhtes, kui palju on veel vaja teha võrdõiguslikkuse saavutamiseks.

Lugupeetud juhataja! Te juhtisite tähelepanu sellele, et parlamendis peaks olema rohkem naisi. Sellekohased edusammud on head, kuid siiski mitte piisavad. Kui ma vaatan oma kodumaa parlamenti, siis mõne inimese hinnangul kulub meil praeguse tempo juures soolise tasakaalu saavutamiseks 200 aastat, seega ei tee me edusamme piisavalt kiiresti, et meil oleks tõeline võrdsus.

Parlament käsitleb sellel nädalal ka inimkaubanduse ja naiste vastu suunatud vägivalla küsimust. Eelmisel nädalal külastasin oma kodumaa valimisringkonnas näitust, kus näidati maale ja fotosid naistest, kes olid toodud inimkaubanduse ohvritena Euroopa Liidu naaberriigist Moldovast Euroopa Liitu. Mõningate hinnangute kohaselt on naiste – ja tõepoolest ka meeste – inimkaubandus nii ulatuslik, et see on võrreldav kogu Aafrika orjakaubandusega 350 aastat tagasi, kuid ohvriteks on peamiselt naised. Kui me ei suuda Euroopa kogukonnana selle suhtes midagi ette võtta ega tegele naistega, kes on selle kaubanduse ohvrid, siis oleks väga kahetsusväärne, et me ei saavuta tänase päevaga seoses edusamme.

Lisaks sellele peaksime käsitlema paljude naiste tervisega seotud küsimusi, mis vajavad lahendust ja millele ei pühendata nii palju aega ja vaeva, kui vaja oleks. Palju on saavutatud, mitmete asjade üle võib rõõmustada, kuid väga palju on vaja veel teha.

Marije Cornelissen, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (NL) 8. märts on rahvusvaheline naistepäev. Ma olen seda päeva tähistanud nii kaua, kui ma mäletan, samamoodi nagu minu ema ja vanaema enne mind. 8. märtsil mõtlen ma vahel kurvastusega sellele, mida kõike on vaja veel teha, et meestel ja naistel oleksid tõepoolest võrdsed võimalused. On palju naisi, kelle jaoks vägivald on igapäevane, kes elavad vaesuses, kes peavad üksi hoolitsema oma laste ja vanemate eest, kuid väga vähe on naisi, kes jõuavad ettevõtluses, teaduses ja poliitikas tippu.

Samas mõtlen oma vanaemale, kes pidi lõpetama töötegemise, kui ta abiellus, ja kellel ei olnud mitte mingisuguseid hariduslaseid võimalusi, ning emale, kes võitles väga kõvasti selle nimel, et ta saaks otsustada ise oma keha üle, ja ma näen, kui kaugele me oleme jõudnud ühe sajandi jooksul. Ma näen, et olukorda on tõepoolest võimalik muuta. Meil tuleb aga anda endast praegu parim, kui soovime maailma lähiajal paremaks muuta.

Euroopa Liit saab olulisel määral kaasa aidata, kuid seda vaid siis, kui ta hakkab ilusate sõnade asemel tegusid tegema. Võitlus võrdsete õiguste eest on juba küllastunud ilusatest sõnadest, mida on räägitud liiga kaua, kuid millele on ikka ja jälle uusi lisandunud. Reedel tutvustas komisjon naiste õiguste hartat, mis sisaldab palju ilusaid sõnu. Ma olen aga selle elluviimise suhtes üsna skeptiline. Minu skeptilisust süvendab veelgi asjaolu, et Euroopa Parlamendi ega vabaühendustega ei konsulteeritud, nagu Martin Schulz juba ütles. Kuna see on aga volinik Redingi esimene saavutus võrdsete võimaluste eest vastutava volinikuna, olen ma valmis andma talle võimaluse tõestada vastupidist.

Oluline on see, millised meetmed käivad tema ilusate sõnadega kaasas. Kui ta oma ametiaja jooksul esitab meile direktiivi, milles käsitletakse võitlust naiste vastu suunatud vägivalla vastu, direktiivi isapuhkuse kohta, põhjalikud meetmed võitluseks naiste diskrimineerimise vastu, põhjalikud meetmed, millega suurendada naiste tööhõive määra – näiteks parandades töö- ja õppeaja ühitamise võimalusi – ja naiste osakaalu juhtivtöötajate hulgas, ja seda vähemasti komisjonis, kui komisjon muudab oma ilusad sõnad tegudeks, oleme mina ja minu kolleegid Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonist esimesed, kes tõusevad püsti ja teda selle eest tänavad.

Kui soovime näha muutusi, peame selle nimel tegutsema koos: nii komisjon, nõukogu kui ka sinse parlamendi vasak- ja parempoolsed fraktsioonid. Täna, 8. märtsil ei ole ainult rahvusvaheline naistepäev, vaid ka minu poja sünnipäev, kes sai kaheaastaseks. Ma loodan kogu südamest, et kolmekümne aasta pärast elame me Euroopas, kus tema ja tema naine – või abikaasa – hoolitsevad lapse eest võrdselt ja kus naistel on sama suur võimalus saada professoriks, ettevõtte tegevjuhiks või Euroopa volinikuks. Järgnevatel aastatel teeb tema ema kõik endast oleneva, et seda saavutada, ning õnneks ei ole ma ainus.

(Aplaus)

Marina Yannakoudakis, *fraktsiooni ECR nimel*. – Lugupeetud juhataja! Rahvusvaheline naistepäev annab meile võimaluse keskenduda ühiselt probleemidele ja ülesannetele, millega naised tänapäeval vastamisi seisavad – mitmesugusele ebavõrdsusele, mida paljud naised kogevad –, kuid samuti võimaluse tähistada naiste edusamme, mis nad on saja aasta jooksul teinud.

Oleme Ühendkuningriigis iseäranis uhked inimeste üle, kes on aidanud meie rahval parandada naiste õiguste olukorda, näiteks Emily Pankhurst, kes juhtis Briti naisõiguslaste liikumist, tänu millele said naised õiguse hääletada, Shirin Ebadi, kes võitis 1993. aastal Nobeli rahupreemia oma saavutuste eest inimõiguste, eriti naiste õiguste edendamisel, ning Margaret Thatcher, kes valiti 1979. aastal Ühendkuningriigi esimeseks naispeaministriks.

Teemad, mis puudutavad naiste jõudmist tippametikohtadele ja neile meestega võrdselt võimaluste andmist, on tänapäeval sama olulised kui siis, kui Ühendkuningriigi peaministriks valiti esimest korda naine.

Me võime küll tagada võrdsed võimalused hariduses ja tööhõives, kuid palgaerinevus püsib endiselt. Me võime võtta vastu õigusakte, millega keelustatakse diskrimineerimine töökohal, kuid me ei saa võtta vastu õigusakte, millega lõpetatakse petmine töökohal, sundolukord pereelus ja kodumajapidamises.

Parlamendina peaksime tegutsema selle nimel, et aidata naistel luua endale valikuvõimalusi. Kui nad otsustavad karjääri kasuks, tuleb neid selles toetada ning luua selleks võrdsed võimalused. Kui nad otsustavad jääda koju ja kasvatada lapsi, ei tohi neid alaväärtustada. Kasutuselt tuleks kõrvaldada väljend „lihtsalt koduperenaine“. Mitte ükski naine ei ole „lihtsalt“ mis iganes. Kõiki tuleb hinnata nende rolli järgi.

Seega, kui me räägime palju saavutanud naistest, siis ma arvan, et loetelu algusesse tuleb paigutada üks rühm naisi, kelle rolli olulisust toome Ühendkuningriigis esile 14. märtsil – nendeks on kõik emad maailmas. Need on naised, kes loobuvad vabatahtlikult oma kõrgetest eesmärkidest ja pühendavad oma elu laste kasvatamisele. Kui nad teevad seda õigesti, aitavad nad kaasa meie kõigi ühisele eesmärgile – saavutada ühiskond, mis tugineks võrdõiguslikkusele ja sallivusele ning kus austatakse inimõigusi olenemata inimese soost.

Eva-Britt Svensson, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (SV) Lugupeetud juhataja! Täna tähistame rahvusvahelist naistepäeva ning ÜRO naiste õiguste programmi loomise 15. aastapäeva. Praegu New Yorgis toimuv läbivaatamine on poole peal, kuid mina ja teised Euroopa Parlamendi delegatsiooni liikmed võime öelda vaid seda, et naised üle kogu maailma peavad olema endiselt rahul praeguse olukorraga. Vaatamata hiljuti parlamendis vastu võetud heatahtlikele resolutsioonidele, Tarabella raportile ja ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusprogrammi „Peking +15“ käsitlevale resolutsioonile ei ole ÜRO kohtumisel saavutatud mitte mingisuguseid tulemusi.

Läbirääkimistes osalevate ELi valitsuste eesmärgid naiste õiguste vallas on ilmselgelt mitte nii paljutöötavad kui need, mida Euroopa Parlament eespool nimetatud resolutsioonides esile tõi. Vahel näib mulle, et ELi liikmesriikide valitsused kasutavad Pekingi programmi peamiselt selleks, et manitseda kolmandaid riike võrdõiguslikkusele. Sageli on lihtsam õpetada teisi inimesi kui ise millegagi hakkama saada.

Enne kui Barroso komisjoni presidendiks valiti, lubas ta koostada naiste õiguste harta. Täna oli meil võimalus komisjoni dokumenti lugeda. Mina ja meie fraktsioon, Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon, oleme tõsiselt mures selle pärast, kui pealiskaudne see harta on ja kuidas see koostatud on. On suur oht, et harta ei ole väärt seda paberitki, millele see trükitud on. Parlamenti, riiklike institutsioonide ega Euroopa vabariikide harta koostamisse ei kaasatud, nende osa selles puudub ning mõistagi ei osalenud selles protsessis ka Euroopa kodanikud.

Ma soovin president Barrosole öelda, et avaldusest ühiste väärtuste kohta ei piisa. Euroopa naised ja mehed vajavad jõulist dokumenti, mis on välja töötatud ja valminud asjaosaliste koostöös.

See võib olla naiste õiguste harta esimene eelnõu. Kasutage seda järgmise rahvusvahelise naistepäevani jäävat aega selleks, et korraldada arutelusid ja läbirääkimisi parlamendi, riiklike institutsioonide ja Euroopa

vabaihendustega. Et kui me tähistame järgmist rahvusvahelist naistepäeva, siis oleks näha, et me oleme teinud edusamme.

Me töötame selle nimel, et kaitsta naiste õigusi mitte ainult 8. märtsil, vaid iga päev. Just seda vajavadki Euroopa naised ja mehed.

Marta Andreassen, fraktsiooni EFD nimel. – Lugupeetud juhataja! Täna sel päeval palun poliitikutel ja seadusandjatel lõpetada kõikide võrdõiguslikkust käsitlevate demagoogiliste seaduste vastuvõtmine, sest need teevad töötada soovivate naiste elu keeruliseks. Nimetatud seadused heidutavad organisatsioone ning nad ei julge naisi tööle võtta. Võrdõiguslikkus ei seisne mitte seadustes, vaid käitumises.

Töötava emana on mind kogu minu 30 aasta pikkuse karjääri jooksul tööle võetud ja edutatud üksnes minu oskuste ja omaduste alusel ja minu jaoks oleks olnud solvav see, kui mind oleks koheldud eriliselt vaid minu kromosoomide tõttu. Mul on aga täiskogule konkreetne palve seoses naiste õiguste kaitsmisega maailmas.

Ma soovin, et arutataks Hispaanias aset leidva maade hõivamise probleemi ja et see lahendataks, selleks et lõpetada paljude naiste ja meeste kannatused, kelle kodu ähvardatakse lammutada ning kes ei saa seal enam elada. Kas te ei arva, et see on vägivald?

Ma soovin, et parlament aitaks peatada ELi rahavood piirkondadesse, kus rikutakse raskelt inimõigusi. Kas te ei leia, et see on vägivald?

Soovin, et sinne parlament võtaks kuulda ja kaitseks neid, kes soovivad anda teada oma murest seoses Euroopa Liidu eelarvet mõjutava struktuurilise ebavõrdsusega, nagu mina tegin kaheksa aastat tagasi, ning tagaks, et neid ei tabaks minu saatus. Kas see ei ole mitte vägivald?

Ma soovin, et te ei annaks Euroopa Komisjonile eelarve täitmise heakskiitu enne, kui audiitorid on selle täies ulatuses ilma kahtlusteta kinnitanud. Soovin, et parlament austaks just sel viisil Euroopa naisi ja mehi, kes maksude maksmisega võimaldavad Euroopa Liidul eksisteerida.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Ma soovin kolleegidele öelda seda, et on suur viga rääkida üldiselt Euroopa naistest ja Euroopa Liidus elavate naiste õigustest, pööramata sealjuures tähelepanu uute liikmesriikide, Kesk- ja Ida-Euroopa endiste kommunistlike riikide naiste kuulumisele madalamasse ühiskonnarühma. Kätte on jõudnud aeg, mil EL peab asuma uurima olukorda, mis puudutab nimetatud naiste õiguste puudumist, ning tulemuste põhjal kaotama naiste tõsise diskrimineerimise just nimelt Euroopas endas.

Lubage mul tuua esile kaks küsimust. Need on mõlemad seotud üleilmastumise, uusliberaalse majanduse, liberaliseeritud vabakaubanduse ja nendega seonduvate kitsaskohtadega. Esimene neist puudutab rahvusvahelisi, aga ka ELis registreeritud suurettevõtteid, kes kohaldavad tööõiguses ja töötervishoius erinevaid standardeid. Ma pean siinkohal silmas näiteks suuri jaemüüjaid ja ostukeskusi, niisuguseid, mis asuvad kummalgi pool Austria ja Ungari piiri. Sama ettevõtte kohaldab erinevaid eeskirju puhkeaja, lõunaaja ja lepingu lõpetamisest teatamise kohta. Nad peavad Ida-Euroopa – kõnealusel juhul Ungari – naistöötajaid niisama hästi kui orjuses.

Teine küsimus – mida ei ole üldse uuritud – käsitleb naiste rännet Euroopa Liidu piires. Madalamasse ühiskonnarühma kuuluvad Kesk- ja Ida-Euroopas naised, näiteks ungarlased, piüüavad lääne riikides saada tööd koduabilisena, elades sealjuures kui teenijad, kui majanduspagulased, ning peavad sageli oma lastest lahkuma. Nende õiguste ja väärkuse seisukohalt on nimetatud naiste olukord sarnasem arenguriikide naiste olukorraga kui sookaaslaste olukorraga Lääne-Euroopas, kes on nende kaasmaalased ELi liikmesriikides. See olukord vajab kohe parandamist.

Juhataja. – Soovin öelda sõbralikud tervitussõnad volinik Dallile. Tere tulemast, John Dalli! Volinik teeb nüüd komisjoni nimel avalduse.

John Dalli, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Mul on väga hea meel, et ma viibin esimest korda Euroopa Parlamendi täiskogu istungjärgul just niisugusel olulisel päeval nagu täna – rahvusvahelisel naistepäeval – 8. märtsil. Samuti on minu jaoks au esindada komisjoni, eriti asepresident Redingit, kes teeb komisjonis jõupingutusi põhiõiguste kaitsmise nimel.

See on ainulaadne võimalus tähistada ühiselt naiste varasemaid, praegusi ja tulevase saavutusi majanduses, poliitikas ja ühiskonnas. 1957. aastal sätestati Euroopa aluslepingutes sooline võrdõiguslikkus. Alates sellest ajast on koostatud palju muljet avaldavaid õigusakte ja nende alusel on teinud Euroopa Kohus otsuseid, mis kõik kokku moodustavad ELi õigusliku arsenal.

Ma soovin teile meelde tuletada, et sooline võrdõiguslikkus ei ole ainult põhiväärtus, mis on sätestatud aluslepingus, vaid et soolise võrdõiguslikkuse meetmed on osutunud ka majanduskasvu tõukejõuks. Eelmisel reedel andsid Euroopa Komisjoni president ja asepresident Reding naiste õiguste harta esitamisega taas kinnituse selle kohta, et komisjon peab tähtsaks soolise võrdõiguslikkusega seotud väärtusi.

Naiste õiguste harta kujutab endast komisjoni poliitilist kohustust edendada naiste ja meeste võrdõiguslikkust viie järgmise põhimõtte raames: võrdväärne majanduslik iseseisvus; võrdne tasu võrdse töö eest ja võrdväärne töö; võrdõiguslikkus otsustamistasandil; väärikus ja isikupuutumatus ja soolise vägivalda lõpetamine ning samuti sooline võrdõiguslikkus väljaspool liitu.

2010. aasta septembris järgneb naiste õiguste hartale uus kõikehõlmav naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegia. Selle strateegia abil muudetakse naiste õiguste harta põhimõtted konkreetseteks tegudeks, mida järgmise viie aasta jooksul ellu viiakse.

Need on sihikindlad projektid ja eesmärgid, mida komisjon üksi ei suuda saavutada. Ta peab tegema tihedat koostööd oma peamiste partneritega ELi tasandil, eriti Euroopa Parlamendi ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoniga. Rahvusvaheline naistepäev on suurepärane võimalus selleks, et tuletada meile kõigile seda kohustust meelde.

Juhataja. – Sellega on lõppenud sõnavõttude mitte ainult rahvusvahelise naistepäeva kohta, vaid ka meie järjekindlate püüdluste kohta – saavutada naistele võrdsed õigused ja kaotada vägivald.

14. Üheminutilised sõnavõttude poliitiliselt olulistel teemadel

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on üheminutilised sõnavõttude poliitiliselt olulistel teemadel.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) 8. veebruaril 2010 võttis Rumeenia vastu Ameerika Ühendriikide presidendi ettepaneku osaleda Ameerika Ühendriikide raketitõrjesüsteemi arendamises. See on tõend usaldusest minu kodumaa suhtes, arvestades ka professionaalsust, mida Rumeenia armee on üles näidanud Afganistanis ja Iraagis. Rumeenia territooriumile paigutatakse kolm kaheksast raketist koosnevat patareid. Ameerika Ühendriikidega kokku lepitud ajakava kohaselt peaks see kaitsesüsteem käivituma 2015. aastast.

Ma leian, et raketitõrjesüsteemi küsimust tuleb pidada aktuaalseks teemaks ja Euroopa Parlament peaks seda arutama, sest me peame olema teadlikud ballistiliste kanderaketide levikust tulenevast ohust.

Ma pean rõhutama, et uus süsteem ei ole suunatud Venemaa vastu. Tegelikult on Ameerika Ühendriikide süsteemi uue ülesehituse määramisel võetud arvesse mõningaid Moskva märkusi ja soove. Peagi alustatakse kahepoolseid läbirääkimisi vajalike lepingute allkirjastamiseks, mille peab ratifitseerima Rumeenia parlament.

Tänan.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Austatud juhataja, ma esitan põhimõttelise eelduse, et euroala liikmesriigi rahanduse taastamine on euroala enda ülesanne. Et aga kaitsta ühisraha spekulatsioonide eest, on vaja kooskõlastatud sekkumist.

Kreekas valitsev kohutav finantskriis ja teiste liikmesriikide eelarvete tasakaalustamatus on toonud esile vajaduse Euroopa majanduse poliitiliselt suunatud juhtimise järele. Oma küsimuses, mille ma esitasin komisjonile 17. veebruaril 2010, tegin ma ettepaneku Euroopa Valuutafondi loomise kohta. Mul on hea meel näha, et volinik Rehn liigub selles suunas. Me ootame komisjoni sellekohast koondettepanekut.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Lugupeetud juhataja, üks Hispaania Keskkriminaalkohtu kohtunik on nüüd kinnitanud seda, millest paljud meist olid juba teadlikud, nimelt, et Venezuela president Hugo Chávez teeb koostööd ETA ja FARCi terroristidega. See tõestab, et president Chávez on terroristidega mestis, et ta annab mõrvaritest terroristidele Venezuela pinnal varjupaika ja abistab neid, andes neile Venezuela valitsusasutustes ametikohti. Sisuliselt teeb Chávez koostööd ETA kurjategijatega.

Mina kui bask, hispaanlane ja eurooplane taunin diktaator Hugo Chávezi sellist lubamatut suhtumist. Kutsun Euroopa Liidu institutsioone üles astuma vajalikke samme president Chávezi ja tema terroriste soosiva poliitika hukkamõistmiseks.

Samuti tahaksin ma Euroopa Liidu praeguse eesistujariigi valitsuse juhile Rodríguez Zapaterole meenutada, et president Chávezi puhul pole mõtet jätkata senist sõbralikku ja selgrootut hoiakut. Samuti ei ole vaja ilmutada sooja suhtumist ega teha sõbralikke žeste ja koostööd, sest kui Hispaania valitsus taganeb oma

väljaütlemistest ja alandab end Chavez'i ees, nagu ta seda hiljuti tegi, on see samaväärne terrorismiohvrite karistamisega ja Hispaania kohtusüsteemi õõnestamisega ning seeläbi ka vabaduse ja demokraatia karistamisega.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Kuigi Euroopa Liidu solidaarsusfond toimib tervikuna võttes hästi, näitavad fondi rakendamise algusaastatel saadud kogemused, et fondi tegevust iseloomustavad endiselt märkimisväärsed piirangud ja puudused. Need on seotud rahaliste vahendite võimaldamise aeglusega, piirkondlike katastroofide korral fondi kasutuselevõtmise kriteeriumide läbipaistmatusega ja asjaoluga, et fondi kasutatakse vaid loodusõnnetuste korral.

Pean meenutama, et Rumeenia sai Euroopa Liidult rahalist toetust üleujutustest kahjustatud piirkondades projektide elluviimiseks. Kuid fondi vahendid vabastati liiga hilja; varem oluks nende abil võimalik saavutada maksimaalne tõhusus.

Seda silmas pidades leian, et kahju kannatanud piirkonnad hindaksid kõrgelt võimalust saada kohe pärast katastroofi toimumist abi ettemaksuna, mis tehakse katastroofi tõttu kannatanud riikidele nende taotlusel alusel, tuginedes esialgsele hinnangule otsese kahju suuruse kohta.

Täna.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Austatud juhataja, Fidel Castro ja tema oligarhid on juba ammu reetnud Kuuba revolutsiooni ideaalid, mis on innustanud kogu maailma rahvaid, eriti parimat osa maailma noortest.

Praegu iseloomustab vendade Castrote diktatuuri kaastunde puudumine poliit- ja süümevangide ning oma rahva suhtes. See meenutab mulle aega, mil Franco oli oma surivoodil; temagi väärkohtles poliitvange, kes olid võrdsustatud tavaliste kurjategijatega, ja tedagi iseloomustas kinnisideena näiv põlgus pagulaste suhtes.

Castro lõpetab nagu Franco ja kõik teised vabaduse vaenlased, kes on võimu enda kätte haaranud. Siiski kutsutakse meid üles päästma elusid ja ilmutama solidaarsust nendega, kes võitlevad ja kannatavad. See on meie kui demokraatialle, vabadusele ja inimõigustele pühendunud eurooplaste kohus.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Me teame, et komisjon ja eesistujariik Hispaania on oluliselt kiirendanud läbirääkimisi teatavate Kesk- ja Lõuna-Ameerika riikidega, et sõlmida assotsiatsioonilepingud enne Euroopa Liidu ja Ladina-Ameerika tippkohtumist, mis leiab aset mais.

EUROLATi kaasasepresidendina sooviksin juhtida Euroopa Parlamendi tähelepanu asjaolule, et mõne kõnealuse riigi puhul on läbirääkimiste kiirendamine ohtlik, kui seejuures jäetakse tähelepanuta olulised punktid, mis puudutavad inimõigusi ja inimõiguste austamist erinevates piirkondades. Näiteks Kolumbias mõrvatakse endiselt peaaegu iga päev ametiühingute liikmeid. Hondurases, kellega me peame läbirääkimisi lepingu üle, on endiselt ametis valitsus, kes haaras võimu eelmisel aastal toimunud sõjaväelise riigipöörde tulemusena. Guatemalas on sarnaseid probleeme; need ei ole seotud inimõigustega, vaid lepingute teatavate aspektidega, mida on eiratud.

Minu arvates peaksid komisjon ja eesistujariik kaalutletumalt tegutsema.

Diana Wallis (ALDE) – Lugupeetud juhataja, kuna täna on rahvusvaheline naistepäev, tahtsin tõstatada ühe konkreetse naiste tervist puudutava küsimuse, mis pidevalt tähelepanu alt välja jääb. Paar-kolm aastat tagasi rääkisin ma siin kuuldamatust, nähtamatust, valulikust ja kurnavast naistehaigusest – endometrioosist. See on haigus, mis hävitab elusid, peresid ja viljakust; mõnel naisel puudub koguni võimalus emaks saada. Võib-olla ei taha me sellest haigusest rääkida, kuna see on seotud menstruatsiooniga; me ei taha isegi selle haiguse nime öelda. Nii et ma ütlen seda veel kord – endometrioos.

Selle haiguse tekkimise põhjused ei ole ikka veel teada, seda ei osata ikka veel ravida ja see mõjutab endiselt kuni kümnendikku naistest, kusjuures nende naiste osakaal suureneb. Käesolev nädal on kogu Euroopas pühendatud endometrioosi puudutavate teadmiste suurendamisele. Niisiis, millal me hakkame neid naisi, nende peresid ja nende kannatusi tõsiselt võtma? On hea, et te olete siin, austatud volinik, ja kuulete seda; ehk õnnestub tagada korralik sihtfinantseerimine, loodetavasti juba enne järgmist aastat.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Täna mainiti tormi Xynthia, mis hiljuti tabas Lääne-Euroopat, põhjustades ligi 60 inimese hukkumise ja tekitades märkimisväärset materiaalselt kahju.

Ma olen täna väga kurb, aga ka vihane, sest seda inimesi mõjutanud katastroofi oleks saanud vältida; igal juhul oleks olnud võimalik vähendada selle mõju. Kuni viimase ajani on Prantsusmaal ja mujalgi Euroopas tegeletud kinnisvaraarendusega rannikualadel ja üleujutuspiirkondades, rikkudes kehtivaid Euroopa ja ka riiklikke õigusnorme.

Sageli on tegemist Natura 2000 aladega ja neid tuleb kaitsta linnastumise eest, et piirata samalaadsete loodusnähtuste mõju. Me peame ilmutama suuremat vastutustundlikkust, tagama ühenduse õigusaktide – eelkõige linnudirektiivi ja elupaikade direktiivi – täpse kohaldamise liikmesriikides ning seadma struktuurivahendite eraldamise eeltingimuseks säästvuse, ohutuse ja bioloogilise mitmekesisusega seotud nõuete järgimise.

ELi 2020. aasta strateegia annab ainulaadse võimaluse määratleda ümber meie suhe keskkonnaga.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Tšehhi suuremad ajakirjandusväljaanded teatasid eelmisel nädalal, et Saksa transpordipolitsei on hakanud Saksamaal Tšehhi autojuhte varasemast palju rangemalt kontrollima. Teadete kohaselt on kontrollid sagedasemad ja oluliselt põhjalikumad. Tunnistajate sõnul muudab olukorra veelgi hullemaks asjaolu, et mõned inimesed on kontrollimiste käigus püüdnud andma koguni uriiniproovi ja seda tingimustes, mis on vastuolus inimväärikusega. Tegemist ei ole seega rutiinsete teeäärsete kontrollidega, mille käigus kontrollitakse reisidokumente või sõiduki tehnilise seisundi või päritoluga seotud dokumente. Tšehhi kodanikke, kes võivad Schengeni alal vabalt reisida, ei tohiks pidada teise klassi inimesteks. Nad on Euroopa Liidu liikmesriigi täieõiguslikud, võrdsed ja vabad kodanikud ning neid tuleb sellistena ka kohelda. Austatud juhataja, ma paluksin teil edastada see teave asjaomastele asutustele, et nad saaksid asja nõuetekohaselt uurida ja tagada vajalikud õiguskaitsevahendid.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Lugupeetud juhataja! Euroopa ülekaalulisuse päev on algatus, mis toob kokku meditsiiniringkonnad, patsiendid ja poliitikud, et toetada ülekaalulisi ja rasvunud Euroopa kodanikke. Eesmärk on kuulutada 22. mai igal aastal tähistatavaks Euroopa ülekaalulisuse päevaks, teadvustada vajadust võtta meetmeid Euroopa tasandil ning tagada, et ülekaaluliste ja rasvunud patsientide häält võetaks kuulda.

Rasvumine on haigus, mitte probleem. Kõik liikmesriigid peaksid selle teemaga tegelema ja pakkuma neile inimestele tõhusat abi. Maailma Terviseorganisatsiooni statistika rasvumise kohta kogu Euroopas – mitte ainult Euroopa Liidus – on jahmatav; see nähtus on võtmas epideemia mõõtmeid. Kui midagi ette ei võeta, on Euroopas 2020. aastal hinnanguliselt 150 miljonit rasvunud täiskasvanut – 20% elanikkonnast – ning 15 miljonit rasvunud last ja noorukit – 10% elanikkonnast. Me peame seega rasvunud ja ülekaalulisi patsiente paremini aitama.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja, me tähistame täna saja aasta möödumist rahvusvahelise naistepäeva deklaratsiooni avaldamisest, mis on muutunud murrangulise võitluse sümboliks. Sel päeval, mil kogu maailm tähistab naiste võitlust oma õiguste eest ja igasuguse diskrimineerimise vastu, tervitan ma kõiki naisi, eriti aga kõiki neid, kes siiani kannatavad diskrimineerimise, ebavõrdsuse ja mitmesuguste vägivallavormide tõttu.

Täna sel päeval tuleb rõhutada, et see võitlus võrdõiguslikkuse eest seadustes ja elus on päevakorral ka seetõttu, et kapitalismi kriis on konkreetselt mõjutanud naiste elu, sest just nemad töötavad ebakindlatel ja alatasustatud töökohtadel ning on vaesuse ohvrid! Enamik Euroopa Liidus vaesuses elavast 85 miljonit inimesest on naised.

Seega, tähistades seda päeva ja kutsudes kõiki naisi üles mitte loobuma oma unistustest, kordame veel kord, et võitlus ebaõigluse ja diskrimineerimise vastu on tähtis, sest see avab uued väljavaated paremale ja võrdõiguslikumale elule.

John Bufton (EFD). – Lugupeetud juhataja, tahaksin juhtida teie tähelepanu asjaolule, et Walesis leiab peagi aset rahvahääletus. Jah, uskuge või mitte, rahvahääletus. Põhiseaduse ja Lissaboni lepingu teemal meil rahvahääletust korraldada ei lubatud, ent nüüd toimub rahvahääletus Walesi parlamendi täiendavate volituste küsimuses.

Kuid kõik ei ole sugugi nii kena, kui pealtpoolt paistab. Kõik Walesi erakonnad – Tööpartei, Plaid Cymru, liberaaldemokraadid ja konservatiivid – on pooldaval seisukohal ja soovivad suuremaid volitusi. Aga mul on neile uudis: mina ei soovi.

Nad peavad Walesi rahvast lolliks. Nüüd, kui järgmisena tõuseb päevakorda iseseisvus, võib juhtuda nii, et parlamendis on koguni 80 liiget. Meil Walesis on hooldekodud kadumisohus, meie koole ähvardab sulgemine, meie teed meenutavad mõnd kolmanda maailma riiki, ent sellegipoolest on meie poliitiline eliit Cardiff Bays, nagu ka siin, otsustanud selle hullumeelse idee läbi suruda.

Mul on rahvahääletuse korraldamise üle hea meel, kuid loodan, et Walesi rahvas ilmutab vastupanu ja ütleb „ei“.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Lubage mul avaldada sügavat kaastunnet Madeiral aset leidnud looduskatastroofi ohvritele ja väljendada solidaarsust nendega.

Kriisilukord nõuab paindlikke meetmeid, et rahuldada ruttu inimeste põhivajadused, pakkuda materiaalselt abi ja taastada kiiremas korras peamine infrastruktuur, mis on loodusõnnetuse tõttu kannatada saanud. Ma loodan, et Portugali ametiasutused teevad kahju suuruse võimalikult kiiresti kindlaks ja et Euroopa Liidu solidaarsusfondist rahalise abi andmise teele ei veeretata mingeid formaalseid haldustakistusi.

Kuna solidaarsusfondi vahendite kasutuselevõtmine eeldab Euroopa Parlamendi nõusolekut, siis loodan, et Euroopa Parlament näitab kiire reageerimisega eeskuju ja võtab vastu asjakohase resolutsiooni. Lubage mul väljendada solidaarsust ka nendega, kes on kannatanud seoses hiljutiste paduvihmadega Lääne-Prantsusmaal Vendées.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Austatud juhataja, me võtsime siin, Euroopa Parlamendis, hiljuti vastu resolutsiooni Ukraina kohta, milles taunisime asjaolu, et Ukraina endine president on omistanud kõrge riikliku autasu Ukraina iseseisvuse eest peetud võitluse ühele juhile, Stepan Banderale. Meie resolutsiooni see lõige on Lääne-Ukrainas kutsunud esile palju kriitikat.

Ma tahaksin öelda, et selle resolutsiooniga ei seatud kahtluse alla Bandera eesmärki, milleks oli iseseisev Ukraina. Vastupidi, see resolutsioon toetas tugevat, ühtset ja vaba Ukrainat, millel on Euroopa Liidu ja minu kodumaa Poola täielik toetus. Küll aga avaldati resolutsioonis kahetsust, et autasu omistamisel ei võetud kuigivõrd arvesse sõja ajal Ukraina iseseisvuse eest peetud võitluse traagilisi asjaolusid. Sellega kaasnes etniline puhastus, mida tehti ka Bandera nimel.

Minu seisukoht on, et Banderale autasu omistamisega seoses oleks tulnud väljendada kahetsust selle võitluse tõttu kannatanud süütute ohvrite pärast. Ainult siis täitnuks see autasu iseseisva ja oma naabritega rahus elava Ukraina eesmärki. Autasu andmisega oleks pidanud kaasnema jõupingutused ohvrite peredega lepituse leidmiseks.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Slovakkia keeleseadus on viimasel ajal saanud suure kriitika osaliseks. Juhiksin teie tähelepanu komisjoni õigustalituse arvamusele. Selles öeldakse, et keeleseadus ja selle rakendusmäärused ei ole oma praegusel kujul kooskõlas põhiõigustega, Euroopa Nõukogu asjakohaste dokumentidega ega koguni vähemuste kaitset käsitlevate Slovakkia õigusaktidega. Arvamuses taunitakse asjaolu, et keelenõuded ei ole mõistlikud ega proportsionaalsed. Arvamuses väidetakse, et seadus ohustab töötajate vaba liikumist, mis on Euroopa integratsiooni üks suurimaid saavutusi, ning on ohuks ka Euroopa Liidu ühtse siseturu toimimisele. Lisaks leiab õigustalitus, et muudetud keeleseadus on vastuolus audiovisuaalmeedia teenuste direktiiviga ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 56, mis käsitleb teenuste osutamise vabadust. Lisaks märgitakse, et tervishoiuasutusi käsitlev paragrahv võib tegelikkuses põhjustada diskrimineerimist, ning mis puudutab põhiõigusi, siis kaitseb seadus riigi huve märksa enam kui üksikisikute õigusi. Ma palun, et komisjon võtaks vajalikke meetmeid tagamaks, et ühenduse õigus oleks alati ülimuslik.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Ma tahan tõstatada teema naiste osalemise kohta tööturul. Eurostati andmed annavad tunnistust julgustavast suundumusest. Kui 1970. aastatel ei moodustanud naiste osakaal Euroopa tööturul isegi mitte 30%, siis 2008. aastaks oli see näitaja jõudnud 43%ni ja ülemaailmne kriis on seda suurendanud ligikaudu 50%ni.

Sama suundumus valitseb ka Rumeenias – seda seoses majanduskriisiga, mis on tabanud äri sektoreid, kus on valdavalt hõivatud mehed. Kuid naiste ja meeste palgad on tööturul erinevad. Seetõttu on oluline, et komisjoni kavandatud õigusaktide pakett sisaldaks meeste ja naiste palga erinevuse kaotamise eesmärki, et soodustada naiste osalemist tööturul suuremal määral. See õigusaktide pakett peab kajastuma ka Euroopa Liidu 2020. aasta strateegias.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Austatud juhataja, Türgis hiljuti aset leidnud sündmused kinnitasid taas ametiühingute ja töötajate õiguste tagatiste ebapiisavust. Rohkem kui kaks kuud on endise riikliku tubakamonopoli Tekel, mis on nüüdseks erastatud, 12 000 töötajat protesteerinud massiliste koondamiste, lühendatud tööajaga töö ja väljavõideldud sotsiaalsetest õigustest ilmajätmise vastu.

Streigi ajal ähvardas president Erdoğan mitmel korral, et politsei tühjendab protestijate laagrid Ankaras. Streigi alguses ründas politsei töölisi pisargaasi ja veekahuriga.

Ma tahaksin paluda, et te kutsuksite Türki ametivõime üles kohtlema ametiühinguid võrdsete õigustega sotsiaalpartneritena ja kehtestama õigusnormid, mis tagavad ametiühingute õiguste tingimusteta kaitse. Need õigused tuleb viia kooskõlla ELi standardite ja ILO konventsioonidega.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Hiljuti leidis Itaalias Lambro ja Po jõel aset järjekordne looduskatastroof. Lisaks taunis Luksemburgis asuv Euroopa Kohus Itaaliat inimeste tervise ohtuseadmise eest seoses jäätmete ebaseadusliku ladestamisega ja võimetusega reguleerida jäätmete kogumist Campanias. Tarantos on viimasel ajal täheldatud leukeemiasse haigestumise juhtumite arvu kasvu, mida seostatakse Ilva terasetehasega, ning räägitud on asbesti kõrvaldamisest Crotone koolidest ja dioksiinide kõrvaldamisest Campanias. Tegemist on jätkuva keskkonnakatastroofiga.

Ma tahan väga teada, mida komisjon kavatseb teha, tagamaks, et Itaalia valitsus järgiks Euroopa Liidu direktiivides sätestatud norme, võttes eelkõige arvesse Euroopa Kohtu hiljutist otsust, milles Itaalia mõisteti jõuliselt hukka seoses suutmatusega korraldada Campanias jäätmete kõrvaldamist. Napoli linn on mitme nädala ja kuu vältel olnud kogu maailma naerualune.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Lugupeetud juhataja, Londonis Afganistani teemal peetud konverents tekitas Afganistani ühiskonnas, eriti naiste seas, paanikat. 70 riigi poolt heaks kiidetud rahuplaani kohaselt kavatsetakse luua fond, mille eesmärk on aidata kaasa Talibani taasintegreerimisele ühiskonda, ning selle leppimise jõustamiseks peab eelseisvatel kuudel kokku tulema hõimuvanemate nõukogu Loya Jirga.

See leppimine ei tohi teoks saada naiste arvelt. Taliban nõuab endiselt naiste õiguste piiramist ja šariaadi taaskestestamist. Kardetavasti muudab Loya Jirga põhiseadust ja sellest kõrvaldatakse naiste õigusi kaitsvad sätted, eriti 2. peatüki paragrahv 22.

Täna, 8. märtsil 2010, esitan ma ametliku palve, et Euroopa Liit tegutseks Afganistani naiste tuleviku garandina, sest ajaloo kõige naistevaenulikuma režiimi taassündi ei saa lubada.

ISTUNGI JUHATAJA: LIBOR ROUČEK

asepresident

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Šveitsi ja Liibüa vaheline diplomaatiline lahkkel on süvenenud ning sellel on väga tõsised tagajärjed paljude Euroopa Liidu kodanike jaoks, kes soovivad reisida Liibüasse, ent kellel ei lubata sellesse riiki siseneda. Eriti raskesse olukorda on sattunud töötajad, kes elatuvad Liibüas tehtavast tööst, ja Euroopa investorid, kes ei saa oma töötajaid Liibüasse saata. Need töötajad, kes on juba Liibüas, püüavad jääda sinna nii kauaks kui võimalik, et teha tööd nende eest, kellele ei anta luba Liibüasse sisenemiseks. Euroopa Liidul ei ole selle intsidendiga mingit pistmist, kuid ta on sattunud pantvangi kahe kolmanda riigi vahelises küsimuses. Seetõttu teen ma üleskutse, et Euroopa Liit võtaks kõik võimalikud meetmed, et lahendada see küsimus võimalikult kiiresti.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Pärast kohtumäärust, milles viidatakse väidetavale koostööle Venezuela valitsuse ja ETA vahel, on Hispaania valitsus palunud Venezuela valitsuselt selgitust.

Kolleeg Iturgaiz peaks oma andmeid uuendama, sest laupäeval tegid Venezuela ja Hispaania valitsus ühisavalduse selle küsimuse kohta. Avalduses kinnitas kumbki valitsus oma kavatsust teha täielikku koostööd ja võidelda ühiselt terrorismi vastu.

Me kõik peaksime rõõmustama selle kavatsuse üle ning tunnustama Venezuela valitsust selle eest, et ta on väljendanud soovi teha Hispaania valitsusega koostööd võitluses terrorismi ja ETA vastu, selle asemel et edastada tüli õhutavaid sõnumeid või püüda koguda poliitilist kapitali nii tõsise küsimuse arvelt nagu terrorism.

Jätkates seda ülivajalikku võitlust terrorismi vastu, on minu arvates oluline austada kohtusüsteemi sõltumatust, diplomaatilisi suhteid ja ennekoike riikidevahelist koostööd.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Lugupeetud juhataja, laupäeval väljendasid islandlased otsustavat vastuseisu Icesave'i kokkuleppele. Vaid nädal tagasi soovitas komisjon, et EL peaks alustama Islandiga ühinemisläbirääkimisi.

On tõsi, et õigus on Ühendkuningriigi ja Hollandi rahandusministri poolel, kuid samas lasub neil ka märkimisväärne vastutus. Ka neil tarbijatel, kes olid piisavalt mõtlematud, et investeerida Icesave'i, on õigus nõuda teatavat hüvitust oma kahjude eest. Kuid need nõuded peavad olema põhjendatud ja proportsionaalsed. Nüüd on meil vaja uusi läbirääkimisi Londonis ja Haagis asuvate valitsustega.

Islandlased peavad tundma end Euroopa Liidus teretulnuna, kuid kahtlemata ei hääleta nad kunagi ELi liikmeks astumise poolt, kui Islandi saatuse üle lubatakse otsustada Ühendkuningriigi ja Hollandi rahandusministritel. Ühendkuningriigi ja Hollandi riigikassal ei või lasta Euroopa Liitu kontrollida. Euroopa Liit peab nüüd aktiivselt tegutsema ja ilmutama solidaarsust islandlastega.

Lubage mul tsiteerida Hávamáli, Odini õpetust Vanemas Eddas: (*Kõneleja räägib islandi keeles.*)

– See tähendab islandi keeles: „Me peame probleemid ühiselt lahendama.“

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja, ööl vastu 28. veebruari laastas torm Xynthia erakordselt rängalt Lääne-Prantsusmaad, nõudes mitmeid inimelusi. Muidugi on meie mõtted ohvritega ja kõigi nendega, kes asusid neid abistama. Me nõuame üheselt, et Euroopa Komisjon teeks solidaarsusfondi vahendid kiiresti kättesaadavaks, et aidata kõige enam kannatanud inimesi. Kuid me peame sellest tragöödiast ka järeldusi tegema.

Kuidas on võimalik, et Prantsusmaal elab 5–6 miljonit inimest üleujutuspiirkondades? Ilmselt on tegemist kinnisvaraarendajate lobitöötajate survega, kuid tõsi on ka see, et paar kuud tagasi nõudis president Sarkozy üleujutuspiirkondades ehitustegevuse lubamist. Vastutus lasub seega poliitikutel.

Nõuame, et igasugune Euroopa Liidu poolne kaasrahastamine, mis on seotud ülesehitustööde ja taastamisega, seataks sõltuvusse rannikualasid käsitlevate õigusaktide ja üleujutusrisiki vältimise kavade järgimisest. Loomulikult teeme ka veel kord üleskutse pakkuda kiiresti toetust kõige enam kannatada saanud sektoritele, eelkõige karbikasvatusele.

Ashley Fox (ECR). – Austatud juhataja! Buckfasti kloostriis, mis asub minu valimisringkonnas Devonis, on kangendatud veini valmistanud alates 1890. aastast. Kahjuks on see vein nüüd sattunud mõningate Tööpartei poliitikute rünnaku alla. Nad eelistavad süüdistada üht alkohoolset jooki ühiskonnastase käitumise osakaalu suurenemises, selle asemel et tunnistada oma sotsiaalpoliitika läbikukkumist.

Nende sõnul tuleks Buckfasti vein ära keelata, sest see sisaldab nii alkoholi kui ka kofeiini. Kui nii juhtub, siis mis saab edasi? Kas noortel keelatakse segada Red Bulli viinaga? Kas keelu alla läheb ka Iiri kohv? Kuidas seda kõike kontrollitakse ja tagatakse?

See ülihoollitsev riik on hulluks läinud. Ühe toote keelustamise nõudmine ei lahenda vastutustundetu alkoholitarbimise probleemi. Me peaksime tarbijaid usaldama ja laskma neil nautida kõiki neile meeldivaid jooke. Rumala vähemuse tegude tõttu ei tohiks karistada enamust.

Kas inimesed usuvad tõemeeli, et kui Buckfasti vein ära keelata, hakkavad need huligaanid, kes seda praegu kuritarvitavad, teed jooma?

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Lugupeetud juhataja, aasta-paar tagasi, mil euro oli tugev, uskus Wall Street Journal kindlalt, et euro kukub läbi, ja selgitas, kuidas see võib juhtuda. Euroala majandused on väga erinevad, selgitati Wall Street Journalis. Piisab sellest, kui kokku kukub kõige haavatavam neist.

Nii juhtuski, ja nüüd süüdistavad kõik välisriikide spekulante. Süüdistada tuleb aga iseennast ja Euroopa Liidu juhte. Keegi ei sundinud meid looma rahaliitu ilma poliitilise liiduta ja ilma sotsiaalse ühtekuuluvuseta. Samamoodi ei sundinud keegi meid ebalema ja paigal tammuma, kui niinimetatud äärepoolsete piirkondade majandused rünnaku alla langesid.

Me peame endale teadvustama, et sellist asja nagu ääreala majandus ei ole olemas. Kui rünnaku all on euroala riigi majandus, siis on ka euro kui vääring rünnaku all. Rünnaku all on kogu Euroopa Liit, mis peaks reageerima solidaarselt – ilmutama sama solidaarsust, mis tuli kasuks Ida-Euroopale ja ka taasühinevale Saksamaale.

Kui me ei tegutse praegu solidaarsuse põhimõtte järgi, siis hiljem tehakse seda omakasust lähtuvalt, arvestades turgude suurust, võlgade summat ja Kesk-Euroopa pankade riske asjaomastes piirkondades. Targem oleks tegutseda solidaarsuse põhimõtte järgi.

John Stuart Agnew (EFD). – Austatud juhataja, Euroopa Liidu kõike ühtlustaval poliitikal on palju ohvreid. Üks neist on näiteks instrumentaallennuilmade pädevus, mis omistatakse Ühendkuningriigi erapilootidele. Tegemist on olulise ohutusega seotud hinnanguga, mis võimaldab pilootidel, kellele vastav pädevus on omistatud, lennata pilvedes ja halva nähtavuse korral. Erapiloodi loa alusel nad seda teha ei tohiks. Meie kapriisete ilmastikutingimuste tõttu on sellise pädevuse omistamine Ühendkuningriigile ainuomane ja sellega seotud ohutuselased tulemused on väga head.

Euroopa ühtse piloodi loa väljatöötamisega likvideerib Euroopa Lennundusohutusamet instrumentaallennuilmade pädevuse omistamise võimaluse, muutes lendamise võimatuks paljude erapilootide jaoks, kui nad ei suuda tagada pilvitut taevast kogu lennu vältel. See oleks umbes sama, mis tagada, et Inglismaa võidab penaltiga jalgpalli maailmameistrivõistlused. Pärast nähtavuse kaotamist on treenimata piloodil umbes 50 sekundit aega nähtavuse taasleidmiseks, enne kui ta kaotab kontrolli oma lennuki üle. Seetõttu kujutab instrumentaallennuilmade pädevuse omistamise võimaluse kaotamine endast tõsist ohtu eralennunduse turvalisusele ja tulevikule.

Euroopa Lennundusohutusamet peab järele mõtlema. Tegemist on järjekordse näitega selle kohta, kuidas Ühendkuningriigi mõistlik, praktiline õigus allutatakse ELi ülemäärasele ja kulukale õigusaktile.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Üks aastatuhande arengueesmärke on maailmas valitseva vaesuse vähendamine poole võrra. Komisjon kuulutas 2010. aasta vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastaks. Kuusteist protsenti eurooplastest – 79 miljonit inimest – elab allpool vaesuspiiri. Seitsekümmend üheksa miljonit eurooplast peavad ots otsaga kokku tulema vaid 60%ga oma riigi keskmisest sissetulekust. Kui inimene on vaene, on tal peaaegu võimatu kodanikuühiskonnas osaleda. Kui inimene on vaene, siis ta kannatab. 2010. aastaks kui vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastaks paika pandud strateegiad peavad andma tulemusi ka praeguses majanduskriisis.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Ma võtan sõna, et tõsta esile ja taunida Hispaania valitsuse seadust, mis käsitleb rannajoont, ja eelkõige selle mõju Formentera saarele. Formentera on üks Baleaari saartest. Saar on 19 kilomeetrit pikk ning selle rannajoone pikkus on 69 kilomeetrit.

Kõnealuse seaduse rakendamine on kasulik piirkondades, mida on laastanud linnastumine. Kuid Formentera saarele see seadus siiski kasulik ei ole, sest selle järgi tuleb kaotada enamik saare turismirajatistest, mis tähendab seda, et väikesed pereettevõtted peavad oma tegevuse lõpetama. Need turismirajatised toovad saareelanikele nende sissetuleku ja nad on seaduslikult tegutsenud 30–40 aastat. Ma võin näidetenä nimetada hotelli Rocabella, mis oli saare esimene hotell, või rahvusvaheliselt tuntud restoran-baari Blue Bar, mis on toonud Formenterale tuntuks välismaal. Nimetatud seaduse rakendamine mõjutaks 70% neist turismirajatistest, kuigi need on seaduslikult loodud. See seadus ei tee midagi muud peale sundlõpetamise lubamise.

Seetõttu nõuame Formentera saarele õiglast piiristamise süsteemi. Kutsun Hispaania valitsust üles piire uuesti määrama, austades eraomandit ja järgides neid arvukaid otsuseid, mille selles küsimuses on teinud Euroopa Inimõiguste Kohus Strasbourgis. Mitte kunagi enam ei tohiks töötada välja sellist tagasiulatuva mõjuga seadust. See tekitab palju kahju. Eelkõige tuleb meele pidada, et kõikide nende rajatiste ehitamisel on arvestatud keskkonda. Pealegi kaitsevad rannikut riiklikud ja kohalikud õigusaktid. Ei ole võimalik ehitada 300 meetri ulatuses rannikust ega suurendada hotellikohtade arvu.

Proinsias De Rossa (S&D). – Austatud juhataja, peaminister Netanyahu hiljutine vastus president Buzekile, milles peaminister põhjendas, miks ei lubatud Euroopa Parlamendi delegatsioonil eelmise aasta detsembris siseneda Gaza sektorisse, nõuab jõulist vastust. Peaminister Netanyahul on õigus esitada vastuväiteid meie kohtumistele palestiinlastega Gaza sektoris ja Ida-Jeruusalemmas, kuid tal ei ole õigust neid kohtumisi takistada ega piirata Euroopa Parlamendi demokraatlike õigusi.

Kõrge esindaja Ashton peab läbi suruma oma kavatsuse külastada Gazat; ta peab avaldama Iisraelile survet, et Iisrael lõpetaks blokaadi ja humanitaarkriisi, mida Goldstone on nimetanud elanikkonna õigusvastaseks kollektiivseks karistamiseks.

Lõpetuseks soovin öelda, et pooldan kokkulepet lähenemiskõneluste pidamise kohta. Samas olen ma väga mures, et üha kasvavad pinged Ida-Jeruusalemmas ja Hebronis asuvate pühapaikade ümber võivad hävitada edu saavutamise võimaluse. Kõrge esindaja Ashton peaks tegutsema nende pingete leevendamise nimel.

Tunne Kelam (PPE). – Austatud juhataja, nagu Euroopa Parlamendi president lahkesti meenutas, tähistavad Leedu ja Eesti 11. märtsil 20 aasta möödumist kahe olulise õigusakti vastuvõtmisest.

Samal ajal kui Leedu Ülemnõukogu võttis vastu iseseisvusdeklaratsiooni, võeti ka Tallinnas Eesti Kongressi esimesel istungil vastu deklaratsioon Eesti kui endiselt okupeeritud riigi seadusliku riigivõimu taastamise kohta.

Eesti Kongress kujutas endast ainulaadset demokraatlikku alternatiivi olemasolevatele Nõukogude institutsioonidele. Eesti Kongress, mis oli valitud 90% Eesti kodanikena registreeritud inimeste poolt, ühendas ligi 30 erakonna ja liikumise kaudu esindatud eestlaste absoluutse enamuse nende püüdlustes taastada tõeline sõltumatus ja rahvusriik. Need püüdlused said teoks suuresti ka tänu Euroopa solidaarsusele.

Corina Crețu (S&D). – Lugupeetud juhataja, te peate kõneajast väga täpselt kinni, kuid ma arvan, et nende üheminutiste sõnavõtude puhul oleks Euroopa Parlament vähemalt tänasel rahvusvahelisel naistepäeval pidanud naistele suuremeelselt rohkem kõneaga andma.

– (RO) Tahaksin juhtida teie tähelepanu mitmetele juhtumitele, mil rumeenlasi on Euroopas diskrimineeritud. Kahjuks on selliste juhtumite arv viimasel ajal pidevalt suurenenud. Üsna hiljuti tegi Kopenhaageni politsei pressiesindaja rumeenlaste kohta mõningaid rassistikke ja ksenofoobseid avaldusi ning Taani ajakirjandus häbimärgistab kogu rahvast kuriteo pärast, mille pani ilmselt toime üks rumeenlasest sisserändaja.

Selle aasta algul sooritas üks 13-aastane Rumeenia tüdruk Itaalias enesetapu, jättes maha šokeeriva kirja diskrimineerimise kohta, mida ta koolikaaslaste poolt oli pidanud taluma. Ilmselt olete teiegi hiljuti näinud Prantsuse riikliku raudtee SNCF rongidel plakateid, millel kutsutakse reisijaid üles teatama rumeenlaste igasugustest tegudest SNCF üleriigilisele turvateenistusele.

Te kõik kindlasti nõustute minuga, kui ma ütlen, et iga inimene, kes rikub seadust, peab selle eest vastutama. Kuid kogu rahvale sellisel moel sildi külge kleepimine on vastuvõetamatu. Need juhtumid, mida ma mainisin, viitavad rahvastevahelise koeksisteerimise õhkkonna halvenemisele demokraatia traditsiooniga riikides. Need juhtumid peegeldavad käitumist, mis on vastuolus Euroopa Liidu aluseks olevate põhimõtetega, ja õnnestavad märkimisväärselt Euroopa Ühenduse olemust, tuues ilmsiks, et ELi kodanike vahel eksisteerib häbiväärne raudne eesriie.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Austatud juhataja, ma tahaksin öelda paar sõna Atlandi strateegia kohta.

– Ma olen viimasel nädalatel ja kuudel huvi ja poolehoiuga kuulanud Doonau strateegiat ja Läänemere strateegiat käsitlevaid arutelusid, kuid pole kuulnud sõnagagi mainitavat Atlandi strateegiat. Leian, et selleski valdkonnas on palju arenguruumi.

2020. aasta strateegias on väga selgelt välja toodud, et ükski riik ei saa üksinda hakkama, ning kindlasti on Atlandi ookeaniga piirnevatel riikidel, nagu Iirimaa, Suurbritannia, Prantsusmaa, Portugal ja Hispaania, võimalik teha suuri edusamme paljudes valdkondades, eriti avamereenergeetika, mereuuringute, kalanduse, mererajatiste ehitamise ja laevaehituse, sadamate ning bioloogilise mitmekesisuse valdkonnas. Kutsun eesistujariiki Hispaaniat üles käsitama seda teemat eelseisvate kuude ühe prioriteedina.

(GA) Kui see õnnestub, on Hispaania oma eesistumise ajal midagi suurt ära teinud.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Viimase kolme kuu jooksul on Portugalis aset leidnud kuus väga tõsist mereõnnetust, milles kaotas elu 13 kalurit. Kaheksa surnukeha on ikka veel leidmata. Õnnetustes hävisid kalalaevad ja paljude teiste inimeste elatusvahendid.

Castelo de Neive, Matosinhose, Setúbali, Areosa, Peniche ja Caminha kalurite kogukonnad on leinas; ma tahaksin nendega oma tänases sõnavõtus ühineda.

Üsnagi karm talv, mis ei võimaldanud arvukail päevil kala püüdma minna, ja ebapiisav toetus kaldale jäänud kaluritele sundis neid halbades ilmastikutingimustes merele minema. Osa kalalaevade amortiseerumine, ohtlikud tingimused pardal ja nõuetekohase ohutusalase väljaõppe puudumine muudavad õnnetuste esinemise veelgi tõenäolisemaks. See on talumatu olukord, millele tuleks kiiremas korras lõpp teha.

Seega tuleks ühise kalanduspoliitika reformimisel üheks peaesmärgiks seada tingimuste loomine, mis tagavad kalurite ohutuse, investeerides kalalaevade ajakohastamisse, ohutusmeetmete tugevdamisse, kalurite väljaõppesse esmase ohutuse alal ja inimväärtete elutingimuste tagamisse ajal, mil merel valitsevate tingimuste tõttu tuleb jääda kaldale.

Alajos Mészáros (PPE). – Austatud juhataja, minu sõnavõtt puudutab vajadust tagada ühtne hoiak Kosovo tunnustamise suhtes. Lissaboni lepingu vastuvõtmisega võtsid meie liikmesriigid enesele palju uusi kohustusi. Üks neist on uus integreeritud ja ühtne menetlus välis- ja naabruspoliitikas.

Praeguseks on Kosovot kui iseseisvat riiki tunnustatud 65 riiki üle kogu maailma, sealhulgas 24 riiki NATO 28 liikmesriigist ja 22 riiki Euroopa Liidu 27 liikmesriigist. Praegu on õige aeg julgustada meie kõhklevaid liikmesriike, nimelt Küprost, Kreekat, Rumeeniat, Slovakkia ja Hispaania, jätma oma kahtlused selles küsimuses kõrvale ning liituma enamusega ja tunnustama Kosovot võimalikult kiiresti. See oleks oluline märk, mis näitaks ELi suurenevat ühtsust ja integratsiooni.

Andrew Henry William Brons (NI). – Lugupeetud juhataja! Ülemaailmne kapitalism paneb inimesed maailmas ringi liikuma – mõningaid neist seaduslikult ja teisi ebaseaduslikult – nagu oleksid nad pelgalt asendatavad tootmise osad.

Kapitalism hoiab maailmas liikumises ka kaupu ja isegi teenuseid, püüdes oma viimase ohvri hindu alla lüüa, sulgedes tehaseid, põllumajandusettevõtteid ja kontoreid ning heites töötajaid üle parda.

Kapitalism liigutab maailmas raha, kaotades töökohti Euroopas ja mujal arenenud maailmas ning tekitades töökohti paikades, kus palgad moodustavad murdosa tootmise maksumusest.

Ülemaailmse kapitalismi embus lämmatab Euroopa Liidus meid kõiki. Niipea, kui tekib majanduskriis, rivistuvad poliitikud üles, et taunida proteksionismi. Kuid üksnes proteksionism võimaldab meil ümber kujundada oma tootmise alused ja tagada inimestele elatusallikad. Majandus eksisteerib või peaks eksisteerima selleks, et teenida meie rahvast. Me ei ela selleks, et teenida majandusjõude.

Euroopa ei suuda ühelgi juhul konkureerida kolmanda maailmaga, saamata selle osaks. See protsess on juba käimas.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Austatud juhataja, mul on kahju, et mõned täna siin viibivad parlamendiliikmed otsustasid tunnustada president Chávezi, kes on mestis terroristidega ja kaasanud ETA juhte oma valitsusse. Kui meil tuleb valida Chávezi ja sellise keskkriminaalkohtu kohtuniku vahel nagu härra Velasco, kes esindab õigusriigi põhimõtete kohaselt toimivat riiki, siis toetab meie fraktsioon, mina sealhulgas, kõhklematult seda keskkriminaalkohtu kohtunikku.

Pealegi, kui peaminister Rodríguez Zapatero lõpetaks semutsemise president Cháveziga ja enese alandamise tema ees ning selle asemel kohtleks Chávezi sellena, kes ta on – terroristide toetajana –, siis kasvaks Hispaania välispoliitika tõsiseltvõetavus rahvusvahelisel areenil.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja, ma tahaksin veel kord viidata sellele, millest viimati räägiti üheminutiste sõnavõttude teemal peetud arutelu käigus. Me väljendasime siis rahulolematust selle üle, et keegi ei tea, millal on tema kord sõna võtta, ja kui inimene on viis korda sõna palunud, siis oleks kena talle teada anda, millal ta sõna saab. Sellise palve esitas mitu kolleegi. Tõllal ei võetud seda palvet kuulda. Ma ei saa aru, miks me ei tee sellest järeldusi ega püüa asja parlamendiliikmete jaoks lihtsamaks teha, kuulutades välja selge korra ja pidades sellest kinni. Ma registreerisin end juba kell 17.00 ja ma ei saa sellest korrast aru.

Juhataja. – Me peame korrast kinni, kuid te peate arvestama, et sõnasooijaid on üle 60, kuid aega nendeks sõnavõttudeks ainult 30 minutit. Sõna sai umbes 35 parlamendiliiget.

Me paneme teie nime kirja ja ma luban, et järgmine kord olete esimeste hulgas, kuid praegu pole midagi parata. Ma annaksin hea meelega teile kõigile sõna, kuid kahjuks ei ole meil nii palju aega.

László Tőkés (PPE). – (HU) Austatud juhataja, mul on samasugune kaebus. Mulle pole kuus kuud sõna antud. Ma ei tea seda korda. Me lihtsalt istume mõttetult siin nende arutelude vältel.

– Ma pole poole aasta jooksul sõna saanud. Ma ei tea seda korda ja istun siin seega mõttetult.

Juhataja. – Härra Tőkés, mina isiklikult olen teile vähemalt ühel korral sõna andnud. Minu arvates ei ole teil õigus, öeldes, et te pole kunagi rääkida saanud.

Tuletaksin parlamendiliikmetele meelde, et te annaksite oma nimed teada aegsasti enne seda, kui me arutelu alustame, sest me koostame nimekirja. Kinnitan teile, et järgmisel korral olete esimeste sõnavõtjate seas.

15. Lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavad loomatervishoiunõuded (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni nimel Bairbre de Brúni koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 998/2003, mis käsitleb lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiunõudeid (KOM(2009)0268 – C7-0035/2009 – 2009/0077(COD)) (A7-0082/2009).

Bairbre de Brún, raportöör. – (GA) Austatud juhataja, see on esimene muudetud määrus, mis esitatakse täiskogule Lissaboni lepingu sätete alusel. Tahaksin tänada variraportööre Catherine Soullie'd, Glenis Willmotti, Adina-Ioana Văleani, Jill Evansit, James Nicholsoni ja Anna Rosbachi abi eest, mida nad osutasid nende keerukate läbirääkimiste ajal. Ma olen tänulik ka suure toetuse eest, mida ma sain Euroopa Parlamendi õigusteenistuselt ja kaasotsustamismenetluse üksuselt. Samuti tahaksin tänada nõukogu ja komisjoni.

Keskkonnakomisjoni raporti sisus lepiti kokku detsembri algul, ja alates selle aasta algusest oleme tegelenud küsimusega, kuidas rakendada kõnealuse õigusakti puhul Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 290.

Mõnikord tundus, et me ei jõuagi kunagi kokkuleppele. Kuid see õnnestus meil siiski. Me leppisime lahenduses kokku selle õigusakti osas. Seda tehes me tagasime, et loomaomanikud võivad endiselt oma lemmikloomadega ELi sisepiire ületada, ja nägime samas ette üleminekurežiimi, mis võimaldab teataval liikmesriikidel haigusest sõltuvalt kohaldada 18 kuu vältel rangemat kontrolli.

Kavandatava muudetud määrusega tunnustatakse seni tehtud edusamme. Et marutaudiga seotud olukord liidus edaspidi paraneks, pikendatakse üleminekurežiimi viies liikmesriigis kuni 31. detsembrini 2011. Selleks ajaks on lemmikloomade mittekaubanduslikku liikumist käsitlevad õigusnormid kogu ELis ühtlustatud. Tehakse ettepanek, et ka paelussi (*Echinococcus multilocularis*) ja puuke käsitlevat üleminekurežiimi tuleks kohaldada 31. detsembrini 2011.

Mis puudutab uusi menetlusi, millega asendatakse komiteemenetlus, siis komisjonile tuleks selle määrusega anda Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 alusel delegeeritud õigusaktide vastuvõtmise volitused, mille kaudu Euroopa Parlament ja nõukogu delegeerivad komisjonile õiguse võtta vastu muid kui seadusandlikke akte, mis on üldkohaldatavad ning mis täiendavad või muudavad seadusandliku akti teatavaid mitteolemuslikke osi.

Näiteks selleks, et hoida kontrolli all muid haigusi kui marutaud – haigusi, mis võivad levida lemmikloomade liikumise tulemusena, – võib komisjon võtta ennetavaid tervishoiumeetmeid delegeeritud õigusaktide kaudu. Teiseks võiks komisjon tehnoloogia arenguga kaasaskäimiseks võtta delegeeritud õigusaktide kaudu vastu loomade identifitseerimist puudutavate tehniliste nõuete muudatusi. Ja kolmandaks võiks komisjon teaduse ja tehnika arenguga kaasaskäimise eesmärgil võtta delegeeritud õigusaktide kaudu vastu marutaudivastast vaksineerimist puudutavate tehniliste nõuete muudatusi.

Meil õnnestus saavutada kokkulepe kõigi nende ettepanekute sõnastuses ja selles, kuidas aluslepingu artiklit 290 kõnealuse õigusakti puhul rakendatakse, tagades võimalikult suure koostöö Euroopa Parlamendi volitustega, mis tulenevad Lissaboni lepingust.

Esimesel lugemisel saavutatud kokkulepe näitab, kui oluliseks ja kiireloomuliseks kõik osalised seda teemat peavad.

Lõpetuseks tahaksin öelda, et asjaolu, et nii keerulise teemaga tegeles üht väikest fraktsiooni esindav raportöör, kellega tegid aktiivset koostööd variraportöörid teistest fraktsioonidest, edastab olulise demokraatliku sõnumi ja meie institutsioon peaks selle üle uhke olema. Tahan veel kord väljendada tänu kõigi kolme institutsiooni – Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni – esindajatele, kes väsimatult selle teemaga töötasid. Loodan, et kolleegid toetavad seda tööd, andes oma poolthääle.

John Dalli, komisjoni liige. – Austatud juhataja, tahaksin tänada keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni töö eest kõnealuse õigusaktiga. Minu eriline tänu kuulub raportöör de Brúnile jõupingutuste eest, mida ta tegi selles mõne liikmesriigi jaoks tundlikus küsimuses kokkuleppele jõudmiseks. Me hindame kõrgelt

ka seda, et lisaks sisulistele küsimustele pidi raportöör suunama keerukaid läbirääkimisi ka delegeeritud õigusaktide küsimuses. Täna teid väga.

Olen rahul, et kolme institutsiooni vahel peetud pingeliste arutelude tulemusena valmis kompromisstekst, mis kajastab täielikult komisjoni ettepanekus esitatud tehnilisi meetmeid ja käsitleb ka ettepanekute vajalikku kohandamist Lissaboni lepingule viisil, mis on komisjonile vastuvõetav. Meie ühine töö oli tõepoolest keeruline ja see kohandamine aeglustas seda. Nüüd on nõukogul siiski võimalik tagada, et töö viiakse õigeaks ajaks lõpule.

Enne kompromissteksti hääletamist on mul hea meel teile kinnitada, et komisjon ei kavatse teha ettepanekut üleminekurežiimi pikendamiseks veel ühe korra. Üleminekurežiim lõpeb 31. detsembril 2011. See tähendab seda, et täielikult ühtlustatud eeskirjad hakkavad kehtima 1. jaanuarist 2012. Küll aga kavatseb komisjon teha ettepaneku vaadata määrus tervikuna uuesti läbi enne 30. juunit 2011, eriti delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide seisukohast.

Mis puudutab delegeeritud õigusaktidest teatamist, siis komisjon võtab arvesse institutsioonide puhkusi, tagamaks, et Euroopa Parlamendil ja nõukogul on võimalik kasutada neile ette nähtud õigusi asjakohastes õigusaktides sätestatud tähtaja jooksul.

Lõpetuseks võin kinnitada komisjoni lubadust, mida ta väljendab koos Euroopa Parlamendi ja nõukoguga, et selle määruse sätted ei piira institutsioonide edaspidiseid seisukohti Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 rakendamise suhtes ega selliseid sätteid sisaldavate üksikaktide rakendamise suhtes. Loodan, et Euroopa Parlament toetab kompromissteksti, mis minu veendumust mööda käsitleb põhilikult kõiki Euroopa Parlamendi tõstatatud küsimusi.

Christofer Fjellner, *fraktsiooni PPE nimel*. – (SV) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Tegemist on väga olulise raportiga, ühelt poolt seetõttu, et selles käsitletakse võimalusi teha loomaomanike jaoks lemmikloomadega riigipiiride ületamine Euroopas lihtsamaks, ja teiselt poolt seetõttu, et selles käsitletakse lemmikloomade liikumise kaudu levivate ohtlike haiguste leviku tõkestamist Euroopas.

Rootsit esindava parlamendiliikmena olen ma sellest küsimusest väga huvitatud, sest on olemas kaks haigust, mida meil Rootsis õnneks veel ei ole, nimelt kääbusviiktõbi ja – mis veelgi tähtsam – marutaud.

Kõnealuse ettepaneku teemal peetud arutelude käigus pani mind korduvalt muretsema oht, et me peame muutma praegu Rootsis kehtivaid eeskirju, mille tulemusena kääbusviiktõbi ja marutaud jõuaksid Rootsi. Sellel oleksid kohutavad tagajärjed kas või juba Rootsis kehtivale iga inimese vabalt ringi liikumise õigusele maapiirkondades, s.t õigusele liikuda vabalt metsades ja väljadel.

Mul on väga hea meel, et Rootsil on võimalik säilitada oma praegused erandid vähemalt üleminekuperioodiks, mis võimaldab meil tagada, et need haigused ei kandu meie kodumaale.

Kogu protsessi vältel ei saanud me sellist lõpptulemust enesestmõistetavaks pidada. Lausa protsessi lõpus leidis komiteemenetluse raames aset arutelu, mille puhul vähemalt mina tundsin muret, et see põhjustab ebakindlust ja võib tekitada lünga menetluse kohaldamises, mille tulemusel tekib oht, et need haigused levivad Rootsi.

Tahaksin südamest tänada kõiki, kes on teinud tublit tööd lahenduste leidmise nimel, et lemmikloomi oleks võimalik transportida kogu Euroopas ja et neis riikides, kuhu teatud haigused ei ole veel jõudnud, võiksid säilida senised erandid. Nii ei pea me kuskil Euroopas kartma, et selle ettepaneku tulemusena levivad uued haigused. Ma täna raportööri, nõukogu ja ka volinikku.

Linda McAvan, *fraktsiooni S&D nimel*. – Lugupeetud juhataja, kõigepealt tahan tänada proua de Brúni, kes selle teemaga tegelema hakates eeldas, et see töö saab suhteliselt kiiresti valmis. See muutus aga väga keeruliseks, kuna me leidsime end olukorrast, kus tuli läbirääkimisi pidada täiesti uute delegeeritud õigusaktide üle, ilma et meil oleks olnud tulevaste õigusaktide pretsedenti. Seega ma avaldan raportööri, nõukogule ja komisjonile tunnustust. Austatud volinik, üks teie esmaseid ülesandeid on leida lahendus.

Suur osa aruteludest oli seotud kõnealuse õigusakti tehniliste aspektidega. Samas on tegemist paljude kodanike jaoks olulise õigusaktiga, kuna see käsitleb nende võimalusi Euroopa Liidu piires vabalt koos oma lemmikloomadega liikuda. Kui me selle õigusakti paar aastat tagasi esimest korda vastu võtsime, siis avaldati sellele suurt toetust. Selles kehtestati ka üleminekuperiood, mida mainis kolleeg Fjellner ja mis on vajalik selleks, et vältida teatavate haiguste levikut riikidesse, kus neid haigusi ei esine.

Mul on hea meel, et komisjon toetab üleminekuperioodi pikendamist, nii et kui meil on olemas uus õigusakt, siis kehtib see kõikides liikmesriikides ühetaoliselt. Selleks ajaks on loomatervishoiu- ja loomade heaolu tase kogu Euroopa Liidus praegusest märksa kõrgem.

Mis puudutab komiteemenetluse küsimust, siis meie fraktsioon toetab kompromissi, mis läbirääkimiste tulemusena saavutati. Me leiame, et Euroopa Parlamendil peaks õigusloomes olema nõukoguga võrdne positsioon. Kogu küsimus seisnes ekspertrühmades ja selles, kes need eksperdid peaksid olema. Tahame öelda seda, et kui me räägime ekspertidega konsulteerimisest, siis see peab tähendama kõiki eksperte. Komisjon uurib asja koos ekspertidega liikmesriikidest ja vabariikidest ning ehk ka nende ekspertidega, keda soovib Euroopa Parlament.

Olen väga rahul, et me saavutasime selle kokkuleppe. See võimaldab üleminekuperioodi suhtes kokku leppida aegsasti enne erandi kehtivuse lõppemist, ja me ootame komisjoni uusi ettepanekuid tulevase õigusakti kohta.

Adina-Ioana Vălean, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Austatud juhataja, meenutagem, et vaba liikumine on olnud Euroopa ühtse turu üks alussambaid. Selle turu eesmärk on saavutada suurem konkurents ja suurem mastaabisääst ning see on üks peamisi tegureid, mis ELi atraktiivseks muudab. Aja jooksul on inimeste võimalused ELis vabalt ringi liikuda muutunud mitte ainult siseturu üheks põhiosaks, vaid ka põhiõiguseks.

Kui me kaotame erinevate riiklike õigusnormide ja eeskirjadega loodud tõkked, siis on see nii Euroopa kodanikele kui ka ettevõtetele kasulik. Samamoodi on tähtis ELi kodanike võimalus reisida koos lemmikloomadega, ilma et nende suhtes kohaldataks erinevaid riiklike eeskirju ja standardeid, kuna see võib oluliselt vähendada nende reisikulusid ja asjaajamisi. Mul on hea meel, et komisjoni ettepanekus viidatakse sellele.

Ma pooldan üldist passirežiimi, mis ühtlustab loomatervishoiumeetmed ja kontrollid ning hõlbustab lemmikloomade vaba liikumist. Samas olen nõus, et me peame tagama inimeste ja loomade tervise kõrgetasemelise kaitse. See üleminekurežiim annab rohkem aega sobiva infrastruktuuri loomiseks ja töötajate ümberkoolitamiseks. Seda silmas pidades toetab Euroopa Parlament homme kindlasti üleminekurežiimi pikendamist mõne liikmesriigi puhul 2011. aasta lõpuni, sest neil riikidel on väidetavalt vaja võtta arvesse eriomaseid terviseriske.

Kuid see ei ole esimene kord, mil mõnel liikmesriigil lubatakse kohaldada teistest rangemaid tervishoiunõudeid. Eialgu kehtestati üleminekuperiood 2008. aasta juulini. Siis pikendati üleminekuperioodi 2010. aastani. Nüüd oleme kokku leppinud uues pikendamises. Seega, kuigi ma mingis mõttes mõistan nende liikmesriikide hirme, kelle arvates on nende lemmikloomadel suurem soodumus teatud haigustele, ja saan aru, et kavandatava pikendusega samal ajal viiakse lõpule ELi rahastatud vaksineerimisprogrammid, mille eesmärk on likvideerida metsloomade marutaud teatud liikmesriikides, olen seisukohal, et seekord peaks nende riikide erikohtlemise pikendamine toimuma viimast korda. Me kõik teame, et asümmeetrilised meetmed ja erandid ei ole siseturule selles valdkonnas kuigi kasulikud. Niisiis lepime kokku, et see üleminekurežiim tuleb lõpetada ja võimalikult kiiresti tuleb tagada võrdsed tingimused.

Huvitaval kombel ei olnud selle raporti puhul suuremaks vaidlusküsimuseks mitte sisu, vaid tuliseid vaidlusi tekitas küsimus, kuidas kohaldada uue Lissaboni lepingu sätteid, mis käsitlevad komiteemenetlust. Tegemist on esimese kaasotsustamismenetluse tulemusena vastu võetava õigusaktiga, mille puhul neid sätteid praktikas rakendatakse. Arvestades, et uus leping annab Euroopa Parlamendile laiemad volitused, oli meie jaoks väga oluline, et see konkreetne määrus ei looks tulevaste otsuste jaoks pretsedenti.

Seoses sellega on mul hea meel kirjaliku avalduse üle, milles Euroopa Parlament ja nõukogu kolmepoolse menetluse käigus kokku leppisid ning milles öeldakse, et seda määrust ei tohi käsitada pretsedendina.

James Nicholson, *fraktsiooni ECR nimel*. – Austatud juhataja, lubage mul kõigepealt tänada raportööri kogu tema raske töö eest kõnealuse raportiga. Kui alguses tundus paljude jaoks, et tegemist on teemaga, mis ei tekita kuigivõrd probleeme, siis hiljem selgus, et asi on märksa keerulisem, kui me arvasime.

Kahjuks pidi raportöör enamiku läbirääkimistest enda peale võtma ja kindlasti pidi ta tegema palju tööd, tagamaks, et seda raportit menetletaks vajaliku ajavahemiku jooksul. See oli väga oluline, kuna me pidime tagama käesoleva aasta juunis lõppema pidanud erandi pikendamise.

Minu arvates on tegemist väikese, kuid väga tähtsa õigusaktiga, mis kaitseb piirkondi ja riike, keda paneb muretsema marutaudihoht; seda haigust esineb endiselt mõningates ELi osades ning loodetavasti on vaksineerimisprogrammidega 2011. aasta lõpuks saavutatud edu, s.t see haigus on lõplikult likvideeritud.

Kuni selle ajani on meil üleminekuperioodil jätkuvalt võimalik rakendada oma rangemaid nõudeid; seejärel läheme koos teiste ELi liikmesriikidega üle üldisele režiimile.

Anna Rosbach, fraktsiooni EFD nimel. – (DA) Lugupeetud juhataja, ma sooviksin tänada Bairbre de Brúni suurepärase töö eest, mida ta tegi kõnealuse tehnilise määruse ajakohastamisel, mis käsitleb koos lemmikloomadega ELi territooriumil reisimist. Paljude tavaliste perede jaoks on keeruline teha kõik vaksineerimised ja hankida kõik dokumendid, mis on nõutavad selleks, et kõik pereliikmed saaksid ühiselt puhkuseraisile minna. See kõik on siiski vajalik, sest mõned riigid peavad visa ja pikaajalist võitlust kontrollimatult levivate loomahaiguste vastu. On võetud mitmesuguseid meetmeid: näiteks rakendatakse eri pikkusega karantiiniperioode, sõltuvalt sihtkohaks olevast riigist tehakse topeltkontrolle loomaarstide juures nii enne kui ka pärast reisi ning riiklikul tasandil viiakse läbi kulukaid metsloomade kohustuslikke vaksineerimisi. Seetõttu mõistan ma hästi, miks mõned liikmesriigid kardavad rangete riigisiseste eeskirjade lihtsustamist. Minu arust peaksime nende riikide rangeid ohutusnõudeid austama ja teised riigid võiksid neist eeskuju võtta.

Seega tahaksin küsida komisjonilt, kas ei oleks hea mõte rakendada piiridel siiski veterinaarkontrolli, mille puhul lemmiklooma omanik peab tõendama, et temaga reisiv loom ei põe ohtlikke haigusi ja on vaksineeritud ning sihtriigis nõutavad paberid on korras. See annaks võimaluse kontrollida ka sigade ja muude loomade vedu, mis ei vasta ELi nõuetele. Samuti võiks nii piirikontrolli käigus ilmsiks tulla liiga noorte kutsikate ja kassipoegade ebaseaduslik toimetamine üle piiri.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Aitäh, austatud juhataja. Lugupeetud volinik, tere tulemast Euroopa Parlamenti! Kolleegid, minagi tahaksin tunnustada raportööri tema asjatundliku töö eest. Kõnealune dokument hõlmab mitut valdkonda. Lemmik- ja koduloomade arv on viimastel aastatel suurenenud ning muidugi on suurenenud ka soov võtta neid reisile kaasa. See on õige ja peakski nii olema, sest võimalus võtta lemmikloom endaga reisile kaasa suurendab heaolutunnet. Selleks peavad meil Euroopas olema aga eeskirjad, mille abil on võimalik tõkestada loomahaiguste epideemilist levikut. Meil on need eeskirjad olemas. Tõhusad eeskirjad on kehtestatud direktiivis 998/2003 ja alates 2011. aastast on meil kasutusel Euroopa vaksineerimiskaart, millel dokumenteeritakse täpselt, millised vaksineerimised loom on saanud. Lisaks aitab alates 2011. aastast kehtima hakkav elektrooniline märgistamissüsteem vältida segadusi ja pettusi.

Me oleme viimastel aastatel palju ära teinud selleks, et loomaepideemiad, eelkõige marutaud, Euroopas kontrolli alla saada. Selles on olnud suur osa ka Euroopa Komisjonil, kes esimesena tegi ettepaneku rebaste vaksineerimiseks ja rahastas seda. Tegemist on väga tähtsa teemaga ja me peame seda mõistma. Need erieeskirjad, mida mõne riigi puhul korduvalt heaks kiidetakse, on kodanike jaoks koormavad. Tulude ja kulude suhe on siin täiesti paigast ära. Ma olen saanud kirju paljudelt kodanikelt, kes kaebavad ärritava käitumise üle piiridel. Lubage mul näiteks tuua Ühendkuningriik: kui te kavatsete selles riigis viibida pool aastat, ent saabute kaks päeva liiga vara, siis tuleb maksta 3000 eurot trahvi ja loom pannakse kuueks nädalaks karantiini. Me peaksime kaaluma, kas selline käitumine on õige. Seetõttu, volinik, ma arvan, et see erand võib kehtida kõige rohkem veel üks aasta, kuid siis peab see kaduma. Meil on olemas Euroopa eeskirjad, mis kehtivad kõigile. Haiguste levimise ohtu – kui loomaepideemiatega seotud olukord jääb selliseks, nagu ta on, siis tuleb sellega alati arvestada – lemmik- ja koduloomade puhul enam sellisel kujul ei eksisteeri.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Aitäh, austatud juhataja. Tere tulemast Euroopa Parlamenti, volinik! Tahaksin ühineda kolleeg Schnellhardtiga ja öelda, et teil on kõnealuses valdkonnas täita suur ettevõtmine, nimelt luua 2011. aastaks tõeliselt võrdsed tingimused kõigile 27 liikmesriigile, nii et lemmikloomi oleks võimalik takistusteta transportida ja ühest riigist teise viia.

2003. aasta määruse eesmärgiks oli kindlasti tagada koerte ja kasside vaba liikumine. Nüüd teeme juba kolmandat korda erandi. ELis võtavad mõned asjad ikka tõesti palju aega: 10 aastat on kulunud selliste eeskirjade viimistlemiseks. Ükski ELi liikmesriik ei taha enda territooriumile haigusi. Ma ei saa aru, miks 22 riiki nõustuvad, et koerad ja kassid võivad koos omanikuga reisida, viis riiki on aga selle vastu.

Te peaksite uurima, kas tegelik olukord ja takistused on ikka veel nende erisätetega kooskõlas. Ma tean, et riikide tasandil peetakse sel teemal tuliseid vaidlusi, kuid me oleme nüüd ühes õigusruumis ja on aeg tagada, et hiljemalt 2011. aastast hakkaks kehtima vaba liikumine, lemmikloomade ühtne turg. Loomaasjatundja Schnellhardt juba rääkis tingimustest, nimelt et on olemas vaksineerimiskaart ja et kasutama hakatakse selliseid vahendeid nagu elektrooniline märgistamine. See tagab sissepääsu kõnealusesse viide riiki, kui te sõidate puhkusele või tööle ja soovite oma lemmiklooma kaasa võtta.

See lemmikloomi käsitlev määrus läheb ajalukku. Tegemist on esimese õigusaktiga pärast Lissaboni lepingu jõustumist ja me tahtsime endale nõukoguga võrdset positsiooni komisjonile delegeeritud õigusaktide

vastuvõtmise volituste andmisel. Võitlus oli raske, kuid asi oli seda väärt. Õnnitlen Bairbre de Brúni selle raporti puhul ja muidugi ka selle menetluse puhul, millest saab alguse uus ajajärk. Seepärast ongi see nii oluline: meil on aastas arutusel ehk sada õigusakti, kuid 6000 delegeeritud õigusakti, ja see näitab, kui tähtis on seada uus menetlus algusest peale õigetele rööbastele.

Chris Davies (ALDE). – Lugupeetud juhataja, ma tahtsin vaid mõne sõnaga kiita seda õigusakti, mida me arutame. Ma saan aru, et selle aluseks on Ühendkuningriigis rakendatav lemmikloomade reisisüsteem, mis võeti kasutusele umbes kümme aastat tagasi. See süsteem võimaldas meil märkimisväärselt leevendada Ühendkuningriigis kehtestatud karantiinieskirju, mis põhjustasid palju kannatusi nii lemmikloomadele kui ka nende omanikele. Minu teada oli esimene loom, kelle suhtes lemmikloomade reisisüsteemi kohaldati, koer nimega Frodo Baggins. Pärast teda on sajad tuhanded loomad saanud vabamalt reisida.

Seejärel kehtestas EL umbes viis aastat tagasi kõnealuse õigusakti, mille aluseks on väga sarnased põhimõtted ja mis on osutunud väga edukaks. Igal aastal reisivad nüüd sajad tuhanded loomad koos oma omanikega kõikjal Euroopas. Olen kuulnud, et 60% neist loomadest on pärit Suurbritanniast. See ütleb ilmselt üht-teist brittide iseloomu kohta, aga see pole tänase arutelu teema. Me oleme muidugi asjad kenasti tasakaalus hoidnud. Eesmärk oli võimaldada liikumist selliselt, et haigused ei leviks, ja tegelikkuses ongi marutaud väga kindlalt kontrolli all hoidud: 20 aastat tagasi oli marutaudi juhtumeid 2700, eelmisel aastal aga alla 300 ja ükski neist polnud seotud koduloomade liikumisega nimetatud süsteemi alusel.

Olen veidi pettunud, et tuhkruid ei liigu nii suurel arvul, kui ma alguses arvasin. Kui seda õigusakti esmakordselt arutama hakati, võtsid mitmed Ühendkuningriigi tuhkruomanikud minuga ühendust ja küsisid, miks ei võiks see õigusakt ka nende lemmikloomadele laieneda. Nad tahtsid viia oma loomi tuhkrunäitustele kõikjal Euroopas. Volinik näib üllatunud, kuid selline arutelu toimus tõesti. Kuuldavasti saab tuhkruid marutaudi vastu vaksineerida, kuid see ei tule kontrollimisel välja, nii et see küsimus oli problemaatiline. Lõpuks otsustasime, et kuna valgetuhkrute seas esineb marutaudi väga vähe, siis võib need loomad selle õigusaktiga hõlmata. Sellegipoolest reisitakse tuhkruitega kuuldavasti üsna vähe. Üks põhjus – see on vastus Jo Leinenile – võib seisneda selles, et mõnes riigis, näiteks Portugalis, liigitatakse tuhkruid endiselt kahjurite alla, mistõttu lemmikloomade omanikud ei kipu oma loomi nendesse riikidesse viima. Arvatavasti võiks olukord olla veelgi hullem – nagu Hiinas.

Lõpetuseks, lugupeetud volinik, on mul väga hea meel selle üle, et kui minu valijad minult küsivad, mida Euroopa Liit on nende heaks teinud, saan ma nüüd öelda, et me oleme neil võimaldanud oma lemmikloomad – kassid, koerad või tuhkruid – puhkusele kaasa võtta.

John Stuart Agnew (EFD). – Austatud juhataja, kuuldavasti pärines lemmikloomapassi kasutuselevõtu idee Ühendkuningriigi erakonnalt Official Monster Raving Loony Party (pööraste hullude ametlik erakond), mis ilmselt iseloomustabki seda ohtlikku süsteemi parimal moel.

Minu kodumaal kehtis lemmikloomadele kohustuslik kuuekuuline karantiiniperiood. ELi lemmikloomapassi süsteemi alusel kaotati see haiguste leviku takistamiseks vajalik tõke kiiresti ära. Euroopa Komisjonil, keda rahvas ei ole valinud, õnnestus n-ö üle sõita demokraatlikult valitud Briti valitsusest ja kehtestada süsteem, mille puhul ei rakendata karantiini ning mis tugineb vaksineerimistele ja paberimajanduse korrektsusele.

Mina kui talunik tean vaksineerimisest nii mõndagi. Vaksineerimine ei anna mingit garantiid, et loomad ei levita haigusi üle riigipiiride. Vaksineerimise tõhusust võivad vähendada mitmed tegurid, näiteks see, kui vaktsiini manustatakse loomale, kes juba põeb seda haigust, mille vastu kaitsepookimist tehakse. Samuti võivad vaksineeritavad loomad olla haiguse kandjad, ilma et neil ilmneks mingeid sümptomeid. Ka kõikuva kvaliteediga vaktsiinipartiid ja võltsitud dokumendid on tõenäoliselt võimalikud.

Ma saan aru, et süsteemi rakendamine on ühtlustamata. Mõned riigid nõuavad ametlikku passi, teised aktsepteerivad mis tahes vormis dokumente, kolmandad aga ei tunnista passi vaksineerimise tõendina. Paljud lennufirmad ei suuda esitada ametlike protseduuride üksikasju ja töötajad on kehvasti koolitatud.

Teisisõnu, see asi lõpeb halvasti. Minu kodumaal on selline ütlus: „Kui asi ei ole katki, siis milleks seda parandada?“. Komisjon sellist nõuannet muidugi kuulda ei võta.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Chris Davies (ALDE). – Lugupeetud juhataja, ma tahaksin austatud kolleegilt vaid küsida, kas ta ei arva, et see Euroopa Liidu vastu suunatud tiraad oleks mõjuvam, kui Briti valitsus ei oleks sarnast õigusakti juba enne Euroopa Liitu kehtestanud?

John Stuart Agnew (EFD). – Austatud juhataja, ma leian, et Euroopa Liit on muutunud liiga suureks, selles on liiga palju kultuure ja ma lihtsalt ei usalda seda süsteemi vähimalgi määral ning olukord muutub aina hullemaks.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja, ma ütlen volinikule tere tulemast ja tänan raportööri tema töö eest. Jätkates kolleeg Agnew mõtet, et „kui asi pole katki, siis ära seda paranda“, arvan, et just seda me siin teeme: me pikendame erandeid, kui liikmesriigid on seda palunud, ent lubame lemmikloomade liikumist. Külaliste rõdul olevad inimesed arvasid kindlasti, et lemmikloomadega liikumine üle liikmesriikide piiride on üsna lihtne küsimus, kuid see ei ole nii, sest see küsimus puudutab nii loomade kui ka inimeste tervist. Me vajame rangeid eeskirju ja kontrolle, tunnistades samas, et paljud ühendkuningriiklased, aga ka inimesed teistest liikmesriikidest, tahaksid reisida koos oma lemmikloomadega.

Mind pani selle raporti puhul muretsema, et see võib takerduda Lissaboni lepingu jõustumise järgse olukorra tehnilistesse üksikasjadesse, mis väga paljudele inimestele väljaspool Euroopa Parlamenti ausalt öeldes ei peaks korda minema ja mida nad ei peagi teadma. Need on tähtsad meile kui parlamendile. Ma arvan, et raportöör on selle küsimuse meie nimel väga hästi lahendanud ja teda on selle eest ka tunnustatud. Oli oht, et ei õnnestu kehtestada meetmeid, reageerimaks Rootsi, Iirimaa, Ühendkuningriigi ja teiste liikmesriikide muredele. Ent kõik läks hästi.

Ma leian, et tulevik on palju olulisem. Lugupeetud volinik, te mainisite, et plaanite selle teemaga seoses uut õigusakti. Ma arvan, et sellest me peaksimegi praeguses etapis rääkima. Kogu Euroopa Parlament soovib loomade ja inimeste tervise kõrgetasemelist kaitset ning see uus õigusakt, mida te olete lubanud, peaks selle tagama.

Niisiis, raportöör ja kõik asjaosalised, tänu kellele see raport on selline, nagu ta on, väärivad tunnustust. See lahendab kõik mureküsimused – ehkki võib-olla mitte kõigi, näiteks äärmusvasakpoolsete puhul, kuid meist enamiku jaoks. Loodan, et te peate arukalt ja laialdaselt nõu neis küsimustes, mida me vajame uuel lemmikloomade liikumist käsitlevalt õigusaktilt. Põllumajandusloomade puhul on meil õigusaktid olemas ja me vajame lihtsustatud, kuid tõhusaid eeskirju ka lemmikloomade jaoks.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Austatud juhataja, komisjon on esitanud hea ettepaneku lemmikloomade liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiunõudeid käsitleva määruse muutmise kohta. Olen väga rahul, et see annab meile võimaluse pikendada perioodi, mille vältel mitmed riigid, sealhulgas Rootsi, võivad säilitada oma rangemad eeskirjad seoses marutaudi ja kääbusviiktõvega.

Rootsi asjaomane asutus ehk riiklik põllumajandusamet on öelnud, et ilma võimaluseta kohaldada erikontrolle oleks näiteks kääbusviiktõbi ilmselt juba Rootsi jõudnud. Sellel oleks olnud halb mõju maapiirkondades vabalt ringi liikumise õigusele, mis on Rootsi elanike igapäevaelus tähtsal kohal.

Ma tahaksin tänada komisjoni, raportööri ja variraportööri selle eest, et nad meie vajadusi kuulda võtsid ja võimaldasid kehtestada selle ajutise lahenduse.

ISTUNGI JUHATAJA: EDWARD McMILLAN-SCOTT

asepresident

Nessa Childers (S&D). – Austatud juhataja, lubage mul kõigepealt tänada kolleeg de Brúni tema visa töö eest kõnealuse raportiga.

Eelmisel aastal Belfastis Royal Victoria Hospitalis surnud 38-aastane naine on üks väike meeldetuletus jätkuvast marutaudihoost Irimaal. Arvatakse, et ta nakatus, püüdes lahutada kahe koera vahelist kaklust Lõuna-Aafrikas, kus ta viibis tööga seoses.

Veidi vähem aega tagasi tuli Dublinis teha kaitsesüst neljale inimesele pärast seda, kui ebaseaduslikult riiki toodud kassipoeg hakkas imelikult käituma ja hammustas neid.

Marutaud on üks vanimaid zoonootilisi haigusi, mis mõjutab ka inimesi ja mis pärast sümptomite tekkimist lõpeb alati surmaga. Harjumus reisida kõikjal maailmas tähendab, et see haigus ei ole meist kunagi kaugel.

Just seetõttu rakendab Iirimaa riiki toodud loomade puhul ranget karantiini ja ainult tänu neile rangeile meetmetele on meie riigil õnnestunud jääda marutaudivabaks. Et see nii jääks, on oluline tagada, et üleminekurežiimil, mida kõnealuse ettepaneku kohaselt on kavas pikendada kuni järgmise aasta lõpuni, ei lastaks 2010. aasta juulis lõppeda.

Kavandata lisakaitse on vajalik nii inimeste kui ka loomade tervise seisukohalt, sest see aitab tõkestada marutaudi ning lisaks ka teatud puukide ja paelusside levikut, mida lirimaa praegu veel ei esine.

Selle ettepanekuga nõustumisega hõlbustaks Euroopa Parlament võitlust marutaudi vastu ja võimaldaks selle kogu Euroopas likvideerida. Selle küsimuse olulisust ei saa niisiis alahinnata.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Ma olen nõus ettepanekuga muuta määrust, mis käsitleb lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiunõudeid, sest nii muudetakse Euroopa Liidu sisepiiride ületamine reaalselt lihtsamaks.

Tahan ka tunnustada raportööri, kes on koostanud väga sisuka raporti, mis hõlmab vaktsineerimist marutaudi ja muude haiguste vastu ning samuti muid ennetavaid meetmeid. Olen kindel, et just selle sammuga õnnestub meil täielikult ühtlustada Euroopa Liidu siseturul kehtivad standardid ja liikuda selles suunas, et võimalikult suures ulatuses likvideerida kõnealuste haiguste leviku oht.

Samas olen teadlik alalistest riskidest ja ohtudest, mis loomade transportimisega kaasnevad, ning seetõttu toetan rangemate riiklike eeskirjadega liikmesriikide, nagu Malta, lirimaa ja Rootsi, puhul üleminekuperioodi mõistlikku pikendamist. See on otstarbekas lähenemisviis, mille puhul rõhutatakse ennetamist ja võetakse arvesse vastavate riikide eripära.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Kõigepealt tahaksin tunnustada raportööri tema keerulise töö valmimise puhul ja kiita kõiki neid, tänu kellele see kompromiss saavutati. Mul on hea meel, et raport võimaldab liikmesriikidel jätkuvalt rakendada oma kaitsemeetmeid marutaudi leviku tõkestamiseks ning et pärast 2011. aastat saab teoks lemmikloomade vaba ja ohutu liikumine kõikjal Euroopas.

Ma leian, et saavutatud on hea kompromiss, mis võimaldab tõhusalt reageerida juhul, kui liikmesriigid on õigustatult mures teatud haiguste levimise pärast, pakkudes samas garantiid, et delegeeritud volituste kasutamisel konsulteerib komisjon paljude ekspertidega – komisjoni enda, liikmesriikide, valitsusväliste organisatsioonide või riikide parlamentide ekspertidega.

Laiemas kontekstis oleme saanud kirjaliku kinnituse, et see raport ei loo pretsedenti delegeeritud volituste kasutamiseks tulevikus. Seega võetakse arvesse Euroopa Parlamendi muret selle pärast, et antud raportiga võidakse luua pretsedent Lissaboni lepingust tuleneva uue komiteemenetluse jaoks.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja, Euroopa Liidu jõupingutused loomaepideemiade ja selliste haiguste nagu marutaud leviku peatamiseks või täielikuks likvideerimiseks on muidugi äärmiselt kiiduväärsed ning kindlasti on väga teretulnud, et võetakse meetmeid koos lemmikloomadega üle piiride reisimise lihtsustamiseks.

Euroopa vaktsineerimiskaart, vaktsineerimisprogrammid ja isegi lemmikloomade elektrooniline märgistamine on tõepoolest mõistlikud meetmed, mis võivad muuta reisimise lihtsamaks. Kuid ma tean Austria kogemuste põhjal, et on olemas nähtusi, mis seda eesmärki ohustavad. Näiteks lemmikloomade poegade ebaseaduslik toimetamine odavatest Ida-Euroopa riikidest Kesk-Euroopasse või mujale Euroopa Liitu toob enesega kaasa ka haiguste leviku.

Ka loomade massiline vedu läbi ELi, sealhulgas Austria, võib tuua kaasa ohtlike nakkushaiguste taasesinemise. Lisaks ei ole võimalik kontrollida metsloomade liikumist ja ka nende tõttu võivad levida sellised loomaepideemiad nagu marutaud. Selles valdkonnas on vaja võtta meetmeid.

John Dalli, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja, ma arvan, et me kõik võime olla uhked kiire ja tulemusliku töö üle kõnealuse õigusaktiga, arvestades erakordseid ajalisi piiranguid ja keerulist õiguslikku konteksti.

Lemmikloomade liikumisega seotud üleminekurežiimi pikendamine viie liikmesriigi puhul 18 kuu võrra annab neile riikidele aega selleks, et teha ülejäänud Euroopa Liidus kehtivale režiimile üleminekuks vajalikud kohandused. Ma olen ka kinnitanud, et komisjon ei kavatse teha ettepanekut pikendada üleminekurežiimi veel ühe korra.

Praegune pikendus annab ka komisjonile aega, et valmistada ette terviklik ettepanek kogu määruse läbivaatamiseks ja muu hulgas ka selleks, et viia vanad komiteemenetluse sätted kooskõlla Lissaboni lepingu sätete ja eesmärgiga.

Pean nõustuma, et see õigusakt on Euroopa kodanike jaoks tähtis, ja mul on hea meel, et me jõudsime eduka lõpptulemuseni.

Bairbre de Brún, raportöör. – (GA) Austatud juhataja, minagi tervitan volinik Dallit Euroopa Parlamendis ja tahan väljendada heameelt võimaluse eest temaga koostööd teha. Mul on hea meel avalduse üle, mille ta täna õhtul Euroopa Parlamendile tegi. Volinik ütles, et minu raporti sisu on kooskõlas komisjoni ettepaneku mõttega.

Samuti tahaksin tänada kõiki, kes tänases arutelus sõna võtsid; enamik neist pooldab kavandatavat süsteemi ja vaid vähesed on selle vastu.

Komisjoni ettepaneku ja minu raporti aluseks on teaduslikult põhjendatud seisukoht. Arvestades, et marutaudiga seotud olukord on liikmesriikides erinev, valis komisjon ohutu, ettevaatusel põhineva lähenemisviisi. On mõistlik, et kavandatava pikenduse kehtivuse lõpp langeb kokku ajaga, mil komisjon eeldatavasti lõpetab ELi rahaliste vahendite eraldamise vaktsineerimisprogrammidele, mille eesmärk on likvideerida metsloomade marutaud mõnedes liikmesriikides.

Nagu volinik Dalli ja kolleeg Vălean kavandatava kuupäevaga seoses ütlesid, on loodud struktuuri võimalik muuta ja olemasolevad töötajad saab ümber koolitada. Üleminekurežiimi pikendatakse viies liikmesriigis 2011. aasta lõpuni. Selleks ajaks kehtivad kogu Euroopa Liidus lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise valdkonnas ühesugused õigusnormid. Vahepealsel ajal on inimestel võimalik koos oma lemmikloomadega ELi sisepiire ületada, kuid üleminekurežiim võimaldab mõnel liikmesriigil kohaldada kõnealusel ajavahemikul rangemat kontrolli.

Lubage mul veel kord tänada kõiki, kes mind selles töös abistasid. See kohati keeruline ja raske töö tasus end lõpuks ära. Täna teid kõiki.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme, teisipäeval, 9. märtsil 2010.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Pavel Poc (S&D), kirjalikult. – (CS) Lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiunõudeid käsitlev määrus (EÜ) nr 998/2003 jõustus 3. juulil 2003 ja selle eesmärk oli muuta loomaomanike jaoks koos lemmikloomadega reisimine lihtsamaks. Selle eesmärgi saavutamiseks nähti ette, et kasutusele võetakse pass, millest ilmneb, kas loom on vaktsineeritud marutaudi vastu. Samuti sätestati loomade märgistamise kohustus, et nad oleksid selgesti identifitseeritavad. Kavandatava muudatusega täpsustatakse esialgse määruse tehnilisi aspekte ning pikendatakse veel kord perioodi, mille vältel koerte ja kassidega Soome, Iirimaa, Maltale, Rootsi ja Ühendkuningriiki reisimise suhtes kohaldatakse rangemaid nõudeid. Nimetatud liikmesriikide kaitsemeetmete erisused, eriti teistsugused vaktsineerimise, seroloogiliste uuringute ja parasiiditõrje tähtsajad muudavad ELis koos lemmikloomadega reisimise tarbetult keeruliseks ja suurendavad reisikulusid. Praktikas tähendab see seda, et suurt hulka ELi kodanikke diskrimineeritakse ELi riikide vahel vaba liikumise õiguse teostamisel tarbetult veel pooleteise aasta vältel. Üleminekuperioodi korduv pikendamine võib osutada sellele, et komisjon seadis esialgses õigusaktis tähtsaja valesti, võtmata arvesse tegelikku olukorda, või et teatud liikmesriigid ei ole suutnud või tahtnud määrust nr 998/2003 õigel ajal rakendada. Igal juhul ei näita need erandid komisjoni erapooletut suhtumist Euroopa Liidu liikmesriikides üldise korra rakendamise suhtes.

16. Reisipakettide direktiivi läbivaatamine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on komisjoni avaldus reisipakettide direktiivi läbivaatamise kohta.

John Dalli, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Suur tänu võimaluse eest ajakohastada teie teadmisi komisjoni töö kohta reisipakettide direktiivi läbivaatamisel. Direktiivi vastuvõtmise ajal 1990. aastal olid reisipaketid kõige levinum puhkuseliik. Sellest saadik on turuolukord märkimisväärselt muutunud. Interneti areng võimaldab tarbijatel endal teha broneeringuid otse reisikorraldajate, lennutevõtjate ja hotellide juures. Lisaks on odavlennufirmade kiire areng tekitanud revolutsiooni lennuteenuse pakkumises. See on edendanud konkurentsi ja avardanud tarbijate valikut reisirul.

Praegu korraldab enamik ELi kodanikke oma puhkused pigem ise kui ostab valmispaketi. Nende muudatuste tagajärjel on üha väiksem hulk tarbijaid puhkusele minnes kaitstud. Oleme teadlikud ka sellest, et kehtiv direktiiv on viinud ebavõrdsete mängureegliteni puhkuste korraldamisel, kuna mõne korraldaja tegevus on direktiiviga reguleeritud, teise oma aga mitte, vaatamata sellele, et nad müüvad sarnaseid tooteid.

Lisaks on direktiivi minimaalne ühtlustamine põhjustanud õiguslikku killustumist liikmesriikides. See tähendab, et praegu kehtiv õigusakt ei saa olla ajakohane.

Sel põhjusel käivitas komisjon mõjuhindamisprotsessi, valmistudes reisipakettide direktiivi võimalikuks läbivaatamiseks eelmisel aastal. Mõju hindamise käigus avaldas komisjon 2009. aasta novembris uuringu tarbija kahjude kohta seoses niinimetatud dünaamiliste pakettidega.

Samal ajal käivitas komisjon avalikud arutelud direktiivi läbivaatamise üle. Need arutelud lõpetati 7. veebruaril 2010. Komisjon uurib praegu rohkem kui 170 ettepanekut, mis tehti seoses mõju hindamisega. Võimalike muudatuste kohaldamisala hakkab sõltuma mõju hindamise tulemusest.

Lubage mul siiski lühidalt seletada selle töö peamisi põhimõtteid. Esiteks, kui tahame, et reisijad saaksid oma puhkusereisid kindlad olla, siis on võtmelemendiks kaitstuse kõrge tase. Teiseks peame parandama eelkõige reiside siseturu toimimist, kuna selles valdkonnas tehakse väga tihti piiriüleseid oste. Sellepärast on see ka hea põhjus liikmesriikides kehtivate asjaomaste õigusaktide suuremaks ühtlustamiseks. Lõpetuseks arvan, et reisipakette müüvatele firmadele on tarvis luua võrdsemad võimalused.

Euroopa Komisjon kavatseb oma ettepaneku esitada 2011. aasta alguses. Läbivaatamise peamine eesmärk on kindlaks määrata direktiivi kohaldamisala. Komisjon uurib võimalusi direktiivi kohaldamisala laiendamiseks, et hõlmata suuremas ulatuses reisikorraldusi ja nende hulgas ka dünaamilisi pakette. See võiks aidata muuta vastupidiseks suundumust, et üha vähem tarbijaid on puhkusele minnes kaitstud.

Meil on vaja ajakohastada mitmesuguseid teabenõudeid ning selgitada lepingu professionaalsete poolte kohustusi ja vastutust. Lõpuks hakkab komisjon tarbijate teadlikkuse tõstmiseks uurima, kui palju võiks maksma minna pakettreiside standarditud kaubamärgi kehtestamine ja mis sellest kasu oleks. See kaubamärk tuleks esitada pakettreisi müümisel.

Paralleelselt selle tööga uurib komisjon, kas on võimalik pankroti puhul pakutavat kaitset laiendada nendele reisijatele, kes on ostnud eraldiseisvate toodetena müüdavaid lennupileteid, nagu Euroopa Parlament hiljuti nõudis.

Komisjon avaldas 2009. aasta alguses sõltumatu aruande, milles uuriti mitmesuguseid võimalusi pankroti tagajärgedega tegelemiseks. Me algatasime 15. detsembril 2009 ka avaliku arutelu lennureisijate õiguste üle tulevikus. Need elemendid on mõju hindamise alus. Kavatseme kõige asjakohasemad maksejõuetuse korral pakutavad kaitsemeetmed tuua Euroopa Parlamendi ette enne 2010. aasta lõppu.

Andreas Schwab, *fraktsiooni PPE nimel*. – (DE) Lugupeetud juhataja! Tahaksin kõigepealt oma fraktsiooni nimel tänada volinik Dallit lubaduste ja selgituste eest, et ta kavatseb 2011. aastal hakata läbi vaatama 1990. aastal jõustunud reisipakettide direktiivi. Ajastamise mõttes sobib see väga hästi praegustesse ajaraamidesse, mida peaksimegi ära kasutama, kuna pakettreiside valdkonnas on terve hulk probleeme, millega seoses reisijaid ei ole nende õigustest nõuetekohaselt teavitatud. Nii näiteks meelitatakse neid paljudel veebisaitidel broneeringuid tegema lisalinkide kaudu, kuigi niisuguste pakkumiste puhul ei kehti samad kaitsemehhanismid, mis on originaalpakkumisel. Siinkohal räägime eelkõige odavlennufirmade pakkumistest.

Teiseks, enamikus Euroopa Liidu liikmesriikides teevad need odavlennufirmad kohtudokumentide kättetoimetamise võimatuks, nii et tarbijakaitse on tugevasti kahjustatud, eriti kui tarbijad tahavad end ka tegelikult seaduslikult kaitsta. Seda tuleb direktiivi uues ettepanekus kindlasti muuta.

Kolmandaks peame endalt küsima, kas lennureisijate õigused ja praegu kehtiva reisipakettide direktiivi kohaselt jõus olevad õigused tuleks pikemas perspektiivis koondada ühisesse dokumenti, et kaotada vastuolud mõlema õigusakti osade vahel.

Neljandaks arvan – ja seda on siin juba ennegi rõhutatud – et hinnangu andmine reisikorraldajate tööle, mis riigiti erineb, tähendab ka seda, et kaupade ja teenuste piiriülene pakkumine on reisikorraldajatele väga keeruliseks tehtud. Mõnes riigis saab reisikorraldaja tegutseda pakettreiside korraldajana; teistes riikides, näiteks minu kodumaal, on reisikorraldajad üksnes vahendajaks. Siinkohal oleks soovitatav, kui saaksime Euroopa tasandil kokku leppida vähemalt nende reisikorraldajate piiriülese töö lihtsustamise põhimõtete osas.

Kuna tarbijad kasutavad üha rohkem interneti, tuleks internetis leiduvad pakettreiside pakkumised edaspidi sellistena ka tähistada, et kuritarvitused sealgi võimatuks muutuksid.

Alan Kelly, fraktsiooni S&D nimel. – Lugupeetud juhataja! See arutelu toimub turismi, lennuettevõtjate ja tarbijakaitse jaoks väga õigel ajal.

Tänavu suvel tundus, et pool Euroopat on puhkuseraiside hooajal sattunud kitsikusse, mille käigus lennuettevõtjad ja reisikorraldajad igal pool pankrotti lähevad ning tarbijad peavad oma perest lahutatuna viibima väljapääsmatus olukorras riigis, mis pole nende kodumaa. Oli selge, et reisijate nõuetekohane kaitse meie õigusaktide kaudu on nurjunud. Saime mitmeid teateid reisijatest, kes jäeti ilma igasugusest informatsioonist selle kohta, millal nad võiksid koju pääseda. Puudus läbipaistvus seoses tegeliku vastutajaga nende reisijate olukorra eest, polnud telefoninumbreid, millele info saamiseks helistada, ega mingit aimu, kuidas hüvitust taotleda, kui nad ükskord koju jõuavad.

Seetõttu tervitan ma seda õigeaegset arutelu ja komisjoni jõupingutusi selle probleemiga tegelemisel, sest kõik me oleme selle valdkonna liiga kauaks unarusse jätanud. Paljudele reisipakettide direktiiviga seotud probleemidele viidati parlamendi raportis juba peaaegu 10 aastat tagasi, kuid sellest saadik on asi väga vähe edasi liikunud. Ma tean, et tarbijaõiguste direktiivi ettepanekus mõne küsimusega tegeldakse, kuid piiriülesed lennureisid vajavad tarbijate õiguste kaitseks rohkem õigusakte.

Juba see asjaolu ise, et õigusakti siiani reisipakettide direktiiviks nimetatakse, näitab, kui aegunud see on. Enamik reisijaid ei kasuta enam reisipakette, kui on leidnud odavamaid võimalusi puhkusele minekuks ja maailma nägemiseks. Nelikümmend protsenti reisijatest mu oma kodumaal, Iirimaa, ei vaevu pakette kasutama ja ma tean, et sama lugu on paljudes teistes liikmesriikides. Enamik inimesi tegutsevad nüüd ise enda reisikorraldajana, sest internetis on võimalik kõike broneerida niisugustel veebilehtedel nagu TripAdvisor, kus nad saavad tõhusalt iseenda reisikorraldajaks olla. Meie õigusaktides peab nüüd kajastuma tarbijate muutunud käitumine.

Üks suurimaid probleeme, mida tuleb igal läbivaatamisel esile tõsta, on see, kuidas tarbijatele selgelt näidata, kes vastutab juhul, kui sellised reiside edasilükkamised ja tühistamised tekivad. Reisifirmadel peab olema volitus väga selget informatsiooni anda. Tarbijatele tuleb öelda, kust nad sellist informatsiooni saavad, ja neid tuleb teavitada nende õigustest niisugustes olukordades.

(Juhataja palus kõnelejal aeglasemalt rääkida, et tõlgid suudaksid sammu pidada.)

Kehtivate õigusaktide kohaselt selge vastutus puudub. Kas mingi õnnetuse puhul vastutab lennuettevõtja? Või reisikorraldaja? Või lennuväli või rongijaam? Kellelt peaks tarbija infot küsima? On tüüpiline, et sellistes olukordades pudeneb eri allikatest üksnes teaberaasuke ja keegi ei tea enam, kas ta lahkub või hoopis saabub.

Kui püüame rajada piiriülesel kaubandusel põhinevat Euroopa majandust, siis peavad tarbijad teadma oma õigusi ning nende õiguste maksmapaneku ja saavutamise võimalusi. Mina näiteks tean, et lennuettevõtja kaebuste esitamise osakonda üles leida on väga raske. Kuidas on siis võimalik hüvitust saada, kui ei tea, kuhu küsima minna?

See, mida ma teilt nõuan – ja loodan, et komisjon haarab sellest kinni – on tarbijakaitse peamiste põhimõtete kirjanek selgelt sõnastatud õigusaktis, mis on üheselt mõistetav ja lihtne. Üksnes kõnealuse õigusakti ajakohastamisest ei piisa. Liikmesriikidel peab olema kohustus uus õigusakt oma kodanikeni viia kohe, kui see on heaks kiidetud.

Lõpetuseks veel üks mõte, mida komisjon võiks kaaluda: kui palju maksab üks lennureis? Me kõik teame, et reklaamitav hind ei sisalda makse ega lisatasusid: eraldi tasud on lennule registreerimise ja pagasi eest, maksud peaaegu kõige ja ükskõik mille eest. Kehtiva direktiivi läbivaatamine annab võimaluse kohustada reisifirmasid ja lennuettevõtjaid suuremat läbipaistvust pakkuma ning seda võimalust tuleb meil kasutada.

Gesine Meissner, fraktsiooni ALDE nimel. – (DE) Lugupeetud juhata, austatud volinik Dalli! Tahaksin teid kõigepealt fraktsiooni ALDE nimel soojalt tervitada. Olete juba öelnud, et kavatsete läbi vaadata direktiivi, millest praegu räägime.

Muidugi peame rõõmsad olema, et elame Euroopas, sest Euroopas saame Euroopa Parlamendis arutada isegi seda, mismoodi on võimalik minna reisile koos tuhkrate ja muude lemmikloomadega. Eelmine arutelu toimus just sellel teemal ning ma tundsin heameelt ja uhkust selle üle, et olen eurooplane, sest me saame tarbijate ja loomade kaitseks reguleerida isegi niisuguseid asju.

Praegu räägime siiski inimeste reisimisest. See on Euroopas üks oluline õigus. Tahame rahvale liikuvust ja vabadust pakkuda ning peame kaaluma, kuidas seda teha. Kaksikümmend aastat tagasi oli meil direktiiv,

millega reguleeriti reisipakette, nii et võisime endale öelda: „Ma saan minna teisi maid avastama, Euroopa teiste riikide ilu näha, ja ma tean täpselt, et mu õigused on kaitstud.” Mulle teatatakse juba ette, mida oodata, mind ei aeta segudusse, teave peab olema tõene ja kui miski viltu läheb, siis saan hüvitist. See oli 20 aastat tagasi.

Nagu te ütlesite, volinik, on seitsaastik palju asju muutunud. Nüüd broneerivad inimesed tihtipeale endale kõik ise internetis ja see viib süsteemi vajakajäämisteni. Kuus kuud tagasi esitasime transpordikomisjonis küsimuse transpordivolinikule, sest seoses SkyEurope käitumisega Slovakkias tekkis olukord, kus odavlennufirma reisijad jäeti hätta ja edasi neid enam ei transporditud. Siin seisnes tegelikult probleem väikeses lüngas, mis kahjustas ainult neid, kes olid reisi internetis broneerinud krediitkaarti kasutamata, kuid me tahame ju, et inimesed saaksid Euroopas vabalt ringi liikuda, oma puhkust tõepoolest nautida ja samal ajal kaitstud olla.

See tähendab, et kui meil on tarbijakaitse süsteemis lüngad ja kui me tahame, et Euroopa inimestele oleks tagatud kõrgetasemeline tarbijakaitse, siis on meil tarvis reisipakettide direktiiv läbi vaadata ja me peame kaaluma ka seda, kas vajame – nagu mu kolleeg juba mainis – erimäärust lennureisijate kohta. Peame veel asja arutama ning ma ootan seda arutelu juba huvi ja suurte lootustega, sest me tahame, et saaksime reisida õnnelikult ja turvaliselt mitte ainult koos lemmikloomadega, vaid muidugi ka koos oma perega.

Frieda Brepoels, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (NL) Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad! Nagu meie uus volinik juba ütles, ei ole õiguslik raamistik enam vastavuses suuresti muutunud reisisutru praeguse olukorraga, mis on tekitanud väga palju probleeme ja ohtralt pettumust mitte ainult tarbijatele, vaid ka reisikorraldajatele ja vahendajatele. On selge, et inimeste arv, kes saavad kehtiva direktiivi alusel tõhusat kaitset kasutada, on tohutult vähenenud, kuigi inimesed reisivad rohkem kui varem.

Tegelikult on Euroopa Parlament juba aastaid nõudnud, et see direktiiv läbi vaadataks. Nagu te ütlesite, on vajakajäämised ja võimalikud lahendused hästi teada. Just asja lõpetati veel üks arutelu. Minu arvates on praegu ülim aeg midagi ette võtta. Ma toetan Euroopa Komisjoni avaldust, kuid tahaksin lihtsalt määratleda mõned konkreetsete punktid, mis on meie jaoks väga olulised.

Esiteks tuleks kindlasti selgitada ja isegi laiendada direktiivi kohaldamisala. Nagu me juba kuulsime, koostab üha rohkem tarbijaid ise oma dunaamilise reisipaketi või broneerib eraldiseisvad reisisiteenused. Alles hiljuti nägime, kuidas Eurostari probleemide tagajärjel tekkisid probleemid tuhandetel turistidel, sest neile ei makstud broneeritud hotellimajutuse või teatripiletite eest mingit hüvitist. Sellised asjad on vastuvõetamatud.

Minu arvates tuleb direktiivis täpsustada konkreetset ka reisijate õigusi. Peame piisaval määral arvesse võtma suuresti erinevaid reisisuturte ja tarbijate erinevaid puhkuseharjumusi eri liikmesriikides ning muidugi ka siseriiklikku kohtupraktikat. Kuid ühtlustamist on tarvis, sest mõned mõisted on riigiti väga erinevad, näiteks reisikorraldaja, vahendaja ja vääramatu jõu mõiste. Lugesin komisjoni 2007. aastal korraldatud konsultatsiooni materjalidest, et tegelikult saadi tegevusalalt ja sidusrühmadelt väga üksikasjalikku tagasisidet, nii et ma küsin endalt, milles on siis probleem. Miks me praegu otsust ei tee? On räägitud ka teatavast nn reisikaitse märgisest. Tahaksin selle kohta voliniku arvamust kuulda.

Mu teine küsimus puudutab reisikorraldajate rolli ja vastutust. See vajab palju selgemat määratlemist, sest tarbijad on internetis informatsiooniga üle ujutatud, kuid see pole kaugeltki usaldusväärne ja võib isegi märkimisväärselt kahju teha: äärmuslikel juhtudel on inimesed maksnud üüri puhkusekorterite eest, mida pole isegi olemas. Sellepärast peaks reisikorraldaja roll olema täpsemalt määratletud.

Pankrottidest me juba rääkisime. Euroopa Parlament tegi oma resolutsioonis väga selge avalduse, et kahju kannatanud reisijaid tuleb paremini kaitsta. Kuna elan Flandria ja Madalmaade vahelisel piiril, tahan ka mina juhtida erilist tähelepanu piiriülesele piletimüügile, sest tavaliselt piirdub kaitse konkreetse liikmesriigi reisilepinguga.

Mu viimane küsimus puudutab tarbijate teavet hindade kohta. Enamikus teistes valdkondades peavad müüdavate teenuste hinnad olema fikseeritud ja hõlmama kõiki tasusid ning sama peaks kehtima ka reisisiteenuste kohta. Kas jagate seda seisukohta? Tahaksin selles osas kuulda teie arvamust. Tarbijate õigused peavad olema väljendatud selgemalt ja täpsemalt ning tuleb kohaldada ka konkreetsemaid teabenõudeid seoses vääramatu jõu või pakutud reisisiteenuste mahu muutumisega. Arvatavasti peaksime kaaluma ka sanktsioonide lisamist uude direktiivi. Loodan, et komisjon sellega juba varsti hakkama saab ja esitab meile siin täiskogus arutamiseks uue ettepaneku.

Adam Bielan, fraktsiooni ECR nimel. – (PL) Lugupeetud juhataja! Täna arutatakse Euroopa Liidu reisipakettide direktiiv on pärit aastast 1990, kahekümne aasta tagusest ajast, mil kõige populaarsem puhkuseveetmise viis oli kahepäevane pakettreis, mis tavaliselt broneeriti reisifirmas ja valiti kataloogis leiduvate pakettumiste hulgas.

Kõnealune direktiiv pakub seda tüüpi pakettide puhul tarbijakaitse seisukohast põhilisi vahendeid, mille hulka põhimõtteliselt kuuluvad selge teave pakutava paketi kohta, reisist loobumise õigus, hüvitamine juhul, kui teenused on kokkulepitust madalama kvaliteediga või kui tekib probleeme reisifirmade maksejõuetuse tõttu. Kahjuks on viimase 20 aasta jooksul toimunud põhjalikud muudatused nii ärimudelil kui ka tarbijakäitumises. Ma ise broneerin samuti oma puhkusereisid enamasti interneti kaudu, samamoodi käituvad väga paljud inimesed Poolas ja terves Euroopa Liidus. Inimeste hulk, kes oma reiseid sel moel broneerivad, on nüüdseks tõusnud 23%-ni. Leidub riike, näiteks Iirimaa ja Rootsi, kus see näitaja on 40%, samas kui peaaegu kaks kolmandikku nendest, kes sel moel oma reiseid eest maksavad, ei mõista, et nende huvid on kaitstud märgatavalt madalamal tasemel kui nende omad, kes endiselt kasutavad puhkusereise ostmiseks traditsioonilist viisi. Peaksime selle vastu võitlema. Mul on hea meel, et Euroopa Komisjon selle teema viimaks üles võttis. Arvan, et 20 aastat on kindlasti liiga pikk aeg.

Ma loodan, et kuuleme nüüd komisjonilt konkreetset, millal direktiivi läbivaatamine lõpule jõuab ja millise suuna see läbivaatamine võtab. Sest ei tohi juhtuda, et julgustame Euroopa Parlamendis või muudes ELi institutsioonides Euroopa Liidu kodanikke e-kaubanduse teenuseid kasutama ja ka piiriüleseid teenuseid ostma, kui me samal ajal ise ei paku samaväärset kaitset inimestele, kes seda teevad.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Kindlasti pole need mitte ainult erinevused tarbijakaitstes, vaid ka keelelised erinevused, mis on reisipaketid tänini teistele liikmesriikidele raskeks teinud. Möödas on juba 15 aastat ajast, mil Euroopa Liit kehtestas olulise põhikaitse ja ühismenetlused. Minu arvates ei tohi nende menetluste läbivaatamine nii kaugele minna, et need teenusepakkumise vabaduse nimel üleüldisele standardimisele allutatakse. Juba reisivajadused ise võivad riigiti erineda. Pean ka üldiselt ohtlikuks kõike ühe mõõdupuuga mõõta ja igal pool ühtsuse tugevdamise eest võidelda.

Kui tahame, et reisikorraldajatel oleksid suuremad kohustused reisivahendajatena, siis peame teadma, et see võib kaasa tuua tõsiseid majanduslikke tagajärgi. Kui tahame vältida väikeste kohalike reisikorraldajate väljasuuremist ja interneti teel broneeritavate reiside kontrollimatu arvu suurenemist, tuleks kõigepealt teha reisikorraldajad vastutavaks.

Reisipakettide suhteliselt rahuldav kaitse loodetavasti rahustab neid puhkusereisijaid, kes muretsesid praeguste negatiivsete ajalehepealkirjade pärast seoses Kreekaga. Edasised teated streikidest ja protestidest võivad tugevdada suundumust vältida ka muid Vahemeremaid ja hinnakrahhi Kreekas. Riigi võlakriis põhjustab kriitilise aasta Kreeka turismile, seda me teame. Võib eeldada streikide ja protestide jätkumist. Loodetavasti säästetakse meid selle teada saamisest, mismoodi toimiks reisikaitse siis, kui pankrotti läheb terve riik.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Tahaksin juhtida oma kolleegide tähelepanu suurepärasele eesmärgile, mida nimetas oma kuulamise ajal uus transpordivolinik Siim Kallas. See, mida kuulsin, avaldas mulle muljet kui suurepärase põhimõtte: inimeste liikumisvabadus on üks kõige tähtsamatest vabadustest. Sellepärast on meil tarvis mitmesuguseid transpordiviise käsitlevad õigused terviklikult liita ja hõlmata need ühe tervikliku hartaga. Meil on tarvis läbipaistvaid süsteeme. Tahaksin märkida, et see küsimus on võetud eesistujariigi Hispaania prioriteetide hulka. Miks see siis nii oluline on? Sellepärast, et sel 20 aasta vanusel direktiivil ei õnnestu üheski valdkonnas arvesse võtta puuetega inimeste õigusi, kui nad reisivad. Isegi siis mitte, kui nad reisivad gruppides. Puuetega inimestele pole antud üldse mingeid võimalusi. Sellepärast tulengi tagasi oma kõne alguses tehtud märkuse juurde. Reisijate õiguste terviklik harta võimaldaks igal inimesel – sealhulgas ka puuetega inimestel – kasutada transporditeenuseid, sealhulgas ka rühmareiside teenuseid. Kui see tegelikkuseks saab, siis võime tõepoolest öelda, et Euroopa Liidus saab igaüks vabalt reisida.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Reisipakettide direktiiv hõlmab transpordi- ja majutusteenuste kõrval ka muid seotud teenuseid, mida pakutakse puhkusepaketi raames. Selles sätestatakse ka tarbijate õigused ning levitajate ja turismiteenuste pakkuja kohustused.

1990. aasta direktiivis ei õnnestu arvesse võtta selliseid uusi suundumusi nagu puhkusepakettide ostmise ja nende eest maksmine interneti teel. Interneti kasutamise sagenemine ja odavmüügiettevõtjate esilekerkimine on pannud 23% Euroopa turistidest ja 20% Euroopa leibkondadest ostma kohandatud puhkusepakette selleks spetsialiseerunud veebisaitidelt.

Seega tuleb direktiiv läbi vaadata, et sellega hõlmata ka nn dünaamiliste puhkusepakettide pakkujad. Tarbijaid tuleb täielikult teavitada nende õigustest ja sellest, mismoodi on need õigused igas pakutavas võimaluses tagatud nii tervikliku puhkusepaketi kui ka selle iga koostisosa puhul.

Minu arvates on oluline ka see, et reisiteenuseid pakkuvad veebisaidid oleksid akrediteeritud. See aitab tagada, et turismiteenuse pakkuja identsust on võimalik kindlaks määrata, ning kui asja veelgi edasi arendada, siis tekib selge arusaam vastutusest seoses pakutud teabe ja teenustega.

Komisjoni 2009. aasta jaanuaris avaldatud uurimus tarbija soovil koostatud puhkusepakettide kohta, mida teatakse dünaamiliste pakettide nime all, näitab, et internetist ostetud puhkusepakettide osakaal tõusis 2009. aastal 12% võrra, kuigi nende rahaline väärtus moodustab kõigest 25% müüdud turismiteenuste koguväärtusest. Internetis tehtud ülekannetest 66% on otsesed ostud lennuettevõtjate ja reisikorraldajatele veebisaitide kaudu või eraldi veebisaitide kaudu, mis pakuvad viimase hetke reisipakkumisi.

Turistid eelistavad dünaamilisi pakette sellepärast, et tavaliste puhkusepakettide ja kvaliteetsemate teenustega võrreldes pakuvad need suuremat paindlikkust, madalamaid hindu ja kvaliteetsemaid teenuseid, või sellepärast, et nad ei leia tavalisi puhkusepakette, mis vastaksid nende soovidele. Pealegi saab dünaamiliste puhkusepakettide ostmisel maksta ainult interneti teel.

Siiski oli Euroopa tarbijakeskuste võrgustiku kaudu saadud kaebustest eelmisel aastal 70% seotud turismiteenustega ning põhjuseks oli väär ja ebatäielik teave enne reisi ja selle toimumise ajal, allapoole reklaamitud standardeid jäävad teenused, lendude ärajäämine või edasilükkamine ning isegi ostetud teenuste osutamata jätmine.

Sellepärast ma arvan, et kõnealuse direktiivi läbivaatamine on oluline ja vajalik.

Täna teid.

Malcolm Harbour (ECR). – Lugupeetud juhataja! Tahan volinikku tänada nii oma fraktsiooni nimel kui ka siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni esimehena, et ta on täna õhtul nii õigel ajal meie ette ilmunud, aga ka selle eest, et ta nii kiiresti vastas suuliselt vastatavale küsimusele, mille mu fraktsioon esitas 3. detsembril, ja et ta vastas väga põhjalikult.

Arvan, et nüüd on meie käsutuses pisut aega, sest Euroopa Komisjon peab praegu mõttetalguid, mille käigus minu komisjon ja ma olen kindel, et ka transpordikomisjon, kelle esindajad on samuti siin, soovivad koos arutada mitmeid küsimusi, mille olete tõstatanud, ja ka seda, kuidas edasi minna.

Ma arvan, et kogu reisi- ja puhkuseäri iseloomu ja selles toimunud muudatuste, samuti meie kolleegide poolt täna õhtul siin tõstatatud paljude küsimuste tõttu peab uus direktiiv olema tulevikus selgelt rakendatav, kuid see tähendab, et ta ei tohi olla liiga jäik, kui räägime kohandumisest tarbijate vajadustega.

Arvan, et üks asi, mille üle komisjon peab siiski järele mõtlema, on see, et esineb muidki aspekte, mis määratlevad tarbija vajadusi, kui nad oma reisi ostavad: hotelli turvalisusega seotud küsimused – kui reisijal on kaasas lapsed –, näiteks ujumisaseme ohutus või hotelli tuleohutusnõuded, mille vallas siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon on juba varem suure töö ära teinud. Selles osas on meil tarvis asjakohaseid näitajaid ja määrgiseid, mida saab kehtestada vabatahtliku kokkuleppe alusel, kuid ma usun, et see ettepanek peab olema laiaulatuslik ja edasipüüdlik. Mul on tekkinud tunne, et soovite just seda teha, ning arvan, et parlamendikomisjon, kuhu ma samuti kuulun, toetab teid täielikult, kui te niisuguse ettepanekuga välja tulete.

Philip Claeys (NI). – (NL) Lugupeetud juhataja! Meie ees on üks neist dokumentidest, millega Euroopa Liit saab kahtlemata suurendada tajutavat lisandväärtust, pakkudes teatavat kaitset miljonitele ELi elanikele, kes Euroopas puhkavad ja seal reisiteenuseid ostavad. Piiriülesed probleemid nõuavad piiriülest strateegiat ja lahendust.

Kõik me siin oleme nõus, et 1990. aasta direktiiv on lootusetult aegunud. Kaksikümmend aastat tagasi valis enamik inimesi oma reisiid kataloogist ja läks neid siis kohalikku reisifirmasse broneerima. Tänapäeval koostab üha rohkem inimesi ise oma puhkusepaketi ja broneerib reisiid internetis. Lisaks on tekkinud selline suhteliselt uus nähtus nagu odavlennuettevõtjate esilekerkimine ja reisitööstuse kasv.

Nojah, mis võiksid siis minu arvates olla selle uue direktiivi olulised koostisosad? Esiteks direktiivi kohaldamisala määramine; ühesõnaga – milliseid reisipakette hõlmata? Teiseks: õigusliku vastutuse täpne määramine. Ja viimasena, kuid mitte vähem tähtsana, laiaulatuslik tarbijakaitse ettevõtja pankroti korral.

Ainult siis, kui meil on kehtestatud nende olukordade jaoks vettpidavad eeskirjad, saab läbivaatamine edukas olla ja miljonitele ELi tarbijatele paremat kaitset pakkuda.

David Casa (PPE). – (MT) Tahaksin kasutada võimalust tervitada volinik Dallit siin tema esimesel istungjärgul parlamendis. Tõepoolest, nagu on juba täheldatud, toimus viimastel aastatel märkimisväärne reiside broneerimise vähenemine reisibüroode kaudu ja suurenes pakettreiside ostmine internetist. Mida tarbijad ei mõista, on see, et internetist ostetud reisipaketid pakuvad üksnes piiratud kaitset, mis on märksa väiksem kui reisibüroode pakutu. Teisest küljest on büroode pakutud pakettidel lisakulud, et tagada kooskõla kõnealuse direktiiviga, samal ajal ei ole internetist ostetud pakettide puhul selliseid kulusi tehtud. Neil põhjustel arvan, et kõnealune direktiiv ei kaitse tarbijaid ja tekitab reisiettevõtjate vahel ebavõrdse olukorra. Selle vältimiseks, et see olukord jätkub, pöördun komisjoni poole taotlusega kindlustada võrdväärne kaitse kõigi pakettide puhul, olenemata sellest, kust need paketid on ostetud, et kaitsta tarbijate õigusi, mis minu teada on voliniku jaoks ülimalt olulised. Sellepärast tuleks direktiivi läbivaatamist silmas pidades tagada, et määratlused ja mõisted saaksid selgelt paika pandud ja ajakohastatud. See hõlmab niisuguseid mõisteid nagu tarbija, müüja ja korraldaja ning samuti – nagu juba eelnevalt öeldi – selliseid olulisi lepingulisi tingimusi nagu direktiivi kohaldamisala. Minu arvates peaks see olema üksnes reisikorraldaja, kes peaks täitma direktiivi tingimusi, olenemata sellest, kuidas pakett müüakse, kas otse või agentuuri kaudu. Korraldaja peaks olema üksus, mis enda nimel müüb või pakub müügiks vähemalt üht paketi sisalduvat teenust ning võimaldab mis tahes vahenditega muude paketi sisalduvate teenuste kättesaadavuse. Unustan, et see on selge näide, kuidas volinik Dalli minu arvates lähematel aastatel töötama hakkab. Meil on siin selge tõend selle kohta, kuidas tarbijale antakse kõik õigused, mida ta väarib.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Austatud volinik, daamid ja härrad! Reisipakettide direktiivi läbivaatamine peab lähtuma mitmetest uutest probleemidest turismi valdkonnas, eriti seoses uute tehnoloogiate arenguga, mis on mõjutanud suhtlemis- ja teenuste müügi viise. Peamiselt puudutab see müüki internetis, mis muu hulgas on soodustanud odavlennufirmade arvu järsku suurenemist. Igal katsumusel on oma võimalused ja riskid. Võimalused hõlmavad suuremat paindlikkust ja juurdepääsu tarbijate teenindamisele, kuna võimalik risk puudutab tarbijakaitse ebapiisavat taset.

Mõni kuu tagasi esitas transpordi- ja turismikomisjon Euroopa Komisjonile küsimusi seoses terve rea odavlennuettevõtjate pankrottidega. Sel puhul olime tunnistajaiks olukorrale, milles leidsid endid olevat lennujaamades rahatuina kitsikusse jäänud reisijad, kes pidid üritama kojutõstmiseks mingeid muid võimalusi leida. See on ainult üks näide tarbijate ja lennureisijate ebapiisavast kaitsest. Komisjon peaks leidma lahenduse, mis tegeleks tõhusalt lähema tuleviku olukorraga, et aidata tarbijates tegevusala suhtes usaldust tekitada. Puhkuste hooaeg algab mõne kuu pärast ja kindlasti ei taha me jälle kogeda samasuguseid probleeme, nagu tekkisid lennuettevõtja SkyEurope kokkuvarisemisel eelmisel aastal.

Nõupidamised Euroopa Komisjoniga selle direktiivi üle on esile toonud ka muid probleeme. Nende ühishinnetajaks on vajadus tugevdada tarbijakaitset, tõstes eelkõige tarbijate teadlikkust teenuste tegelikest tingimustest ja hinnast.

Tahaksin lõpetada veel ühe märkusega, mis kehtib üldiselt Euroopa Komisjoniga mitmesugustel teemadel peetavate avalike arutelude kohta. Pean nende arutelude puhul oluliseks, et need rakendataks ELi liikmesriikide kõigis keeltes, kui tahame tõepoolest teada saada laia arvamuste spektrit selles küsimuses. Selles mõttes ongi ELi kodanikud need kliendid, kellel on õigus informatsioonile ja kelle jaoks me reisipakettide direktiivi läbi vaadata tahame.

Jacqueline Foster (ECR). – Lugupeetud juhataja! Tahaksin kommenteerida vaid tänaõhtuse suuliselt vastatava küsimuse kolmandat punkti lennuettevõtjate pankroti kohta.

Viimase siin majas koostatud resolutsiooniga nõuti tagatise fondi loomist, mida lennuettevõtja pankroti puhul kasutada hüvitise maksmiseks reisijatele. Sellist fondi peab siiski vältimatult rahastama tarbija, mis tähendab, et reisijad peaksid oma piletite eest veelgi rohkem maksma. Praegusel etapil on see ebavajalik samm ja võiks täiendada olemasolevate lennujaamamaksude, turvatasude ja muude maksude mahukat nimekirja, mida reisijad on niigi juba maksma sunnitud.

Lisaks peaks komisjon tagama, et riiklikud lennundusasutused ja lennundusvaldkonda reguleerivad asutused täidaksid olemasolevaid kohustusi, näiteks kontrolliks korrapäraselt lennuettevõtjate rahalist olukorda ja kasutaksid oma õigust tühistada lennuettevõtjate tegevusloa, enne kui ettevõtte likvideerimine ilmsiks tuleb. Me palume komisjonil nüüd jõuliselt järgida seda tegevusliini.

Lõpetuseks tahaksin kutsuda komisjoni üles otsima reisijate selles suhtes kaitsmiseks muid võimalusi, mille hulka kuuluks ka kohustuslik teabe pakkumine riskide, kindlustusvõimaluste ja muude kaitsemehhanismide kohta.

Jim Higgins (PPE). – Lugupeetud juhataja! Arvan, et kõik me plaksutasime, kui endine tarbijakaitsevolinik 29. augustil 2009 teatas, et kõnealune direktiiv on täielikult aegunud ega vasta enam kaasaja reisijate probleemidele ja nõudmistele.

Miks see on aegunud? Noh, põhjusi on siin täna õhtul juba loetletud, ent need väärivad ülekordamist. Omal ajal oli see hea direktiiv, aga praegu ei vasta enam kindlasti reisijate nüüdisaegsetele probleemidele.

See ei tähenda, et tarbijad peaksid ise oma puhkusepaketi koostama, mis on muutunud aga üha kasvavaks suundumuseks. See direktiiv ei hõlma tarbijaid, kelle asukoht on ühes riigis ja kes ostavad tarnijatelt, kelle asukoht on väljaspool Euroopa Liidu jurisdiktsiooni. See ei hõlma regulaarlennuliine, kuid üha rohkem inimesi koostab nüüd ise oma puhkusepaketid, kasutades ära fakti, et neil on hõlpus juurdepääs internetile.

Tõepoolest, mõne viimase aasta jooksul on kaitstud puhkuste arv langenud umbes 90%-lt umbes 60%-le. Teisisõnu, praegu kehtivad meetmed ei laiene interneti reisifirmadele, kes müüvad puhkusi välismaal eraldiseisvatest komponentidest koosnevate lendude ja hotellidega, nimetades ise seda dünaamiliseks paketiks.

Tunne enda üle uhkust, sest me oleme teinud ELis mitmeid saavutusi, ning me kiidame ennast – ja õigusega – oma saavutuste eest, aga kui vaatate praegust olukorda seoses reisikaitsega, siis on Euroopa Liidul kõige vähem integreeritud reisiteenuste turg, võrreldes mis tahes muu nüüdisaegse kaubandusbloki.

Valitseb ka tohutu segadus selles osas, kes võtab enda kanda vastutuse ja millal on tarbija kaitstud. Näiteks saab täiendavaid turvameetmeid kasutada isik, kes ostab krediitkaardiga, aga mitte siis, kui maksmine toimub näiteks mu oma kodumaal liri Vabariigis.

Ja kuna praegu on turul väga palju erinevaid tooteid, on lennuettevõtjate, reisikorraldajate, kruiisikorraldajate, agentuuride jne vahel tekkinud suur segadus, nii et uut õigusakti on hädasti tarvis.

See, mida me vajame, on ulatuslikult paremaks muudetud nüüdisaegne tehnoloogia, mille saame uue direktiivi rakendamiseks, mis hõlmab kõik võimalikud juhtumid. Me vajame selgust, kindlust ja meil on vaja tarbijakaitset.

Jacek Olgiert Kurski (ECR). – (PL) Ma toetan reisipakettide direktiivi läbivaatamist. See direktiiv on 20 aastat vana ega peegelda enam tänapäeva tegelikkust.

Tänapäeval koostavad rohkem kui pooled tarbijad ise oma reisi, kasutades tihtipeale interneti ja odavlennuettevõtjate pakumisi. Enne mind kõnelnud parlamendiliikmed on kõigest sellest juba rääkinud. Ükski neist ei juhtunud siiski tähelepanu asjaolule, et direktiivi kohaldamisala tuleb selgelt määratleda. Me ei saa lubada olukorda, kus me ei tea, mis täpselt selle direktiivi alla kuulub. Selline olukord pole hea ei tarbijatele ega ettevõtjatele.

Pealegi ma ei arva, et direktiivi kohaldamisala oleks tarvis laiendada, hõlmates üksikuid tooteid või eri tarnijatelt ostetud toodetest moodustatud pakette, kuna direktiivi nõuete laiendamine dünaamilistele pakettidele või ühendmüükidele võiks vältimatult tähendada, et tarbija peaks kallima pileti näol rohkem maksma. Ma ei kujuta näiteks ette, et kui osta lennupilet WIZZ Airilt ja pärast seda osta öömaja hotellis, olles klõpsanud linki WIZZ Hotels, siis moodustab see paketi, mis võiks vastata direktiivi nõuetele. Tarbija peab konkreetse reisi puhul teadma, kas ta on ELi õigusega kaitstud ja millises ulatuses on ta kaitstud. Kõik muu on vabaturu küsimus.

Oleks hea mõte tähistada direktiiviga hõlmatud reisiid eraldi Euroopa logoga.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Ma olen pärit Austriast, riigist, kus turism ja turismimajandus jätkuvalt väga tähtsat rolli mängivad. Peaaegu igaüks meist on ühel või teisel viisil turismivaldkonnaga seotud. Sellepärast on see küsimus meie riigi jaoks üsnagi tähtis ja mul on väga hea meel, et komisjon selle temaga juba õigusloomeperioodi algusest saadik tegeleb – ning selle eest tahaksin ma volinikule tänu avaldada.

Juba ainult kvantitatiivses mõttes tähendavad reisimisvabadus ja reisivõimalused, et nende praegune tähtsus on märksa suurem kui võis olla kakskümmend või rohkem aastat tagasi. Interneti pakutavad võimalused on viinud ka täiesti teistsuguse reisikäitumise tekkimiseni. Seda olulisem ongi siis asjaolu, et kui meie kodanikud suudavad endale kriisi ajal korraliku puhkuse lubada, saaksid nad sellelt puhkuselt rahulolevana ka tagasi

pöörduda. Kui neil peaks tekkima probleeme, siis peaksid nad vähemalt tagasi saama osa oma raske tööga teenitud rahast.

Muidugi on ahvatlev teha broneeringuid internetis; seda me teame ja see on ka odavam. Ühtki reisijat ei saa aga veenda, et kui ta broneerib hotellitua reisikorraldaja kaudu, koheldakse teda täiesti erinevalt kellestki teisest, kes on broneerinud hotellitua internetis, ning et eelkõige käsitletakse igasuguseid hüvitisnõudeid hoopis erinevalt.

Lõpetuseks veel üks väike probleem. Nähtavasti ei suuda keegi märgata erinevusi tagatistes, mille alusel reisikorraldajat koheldakse hoopis teistmoodi kui lennuettevõtjat. Viimane on vastutav üksnes siis, kui ta süü on tõestatud. Kõik, kes on seda probleemi juba kogenud, teavad, et see on suur probleem, millega tegelemist saate tavaliselt kaaluda üksnes juhul, kui teil on väga hea seaduslik kaitse.

Sellepärast ma väga loodan, et komisjon esitab meile ettepaneku, milles võetakse arvesse neid probleeme ja eelkõige meie kodanikke, kellel on õigus mure tule puhkusele – ja seda eriti praegusel ajal.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja! On tõsi, et interneti laialdane kasutamine tänapäeval võimaldab tarbijatel muuta käitumisviise oma asjade planeerimisel ja seda isegi puhkuste osas. Teisisõnu, nad ei pea enam ostma valmispakette, nagu olime harjunud vanasti tegema, vaid neil on hõlpus interneti kaudu otsida ja valida, kuidas neile meeldib oma puhkus planeerida. Nüüd, mil sellesse kaasatakse mitu osalist, kerkib muidugi küsimus, kes vastutab juhul, kui teenusega tekib probleeme, ja kellelt tarbija viimaks hakkab hüvitist nõudma. Mu kolleegid on õigusega selle küsimuse tõstatanud ning meil on tarvis leida vastused ja ajakohastada direktiivi, mida oleme siiani kohaldanud.

See on oluliselt tähtis ka Kreeka jaoks, mis, nagu te teate, on turismimaa; ning mida selgemalt me määratleme, kes millisel juhul vastutab (kas Kreeka hotellindus, reisibüroo või muu asjaosaline), seda rohkem võime iga turismisektori ettevõtja peale loota.

Tahaksin lõpetada, öeldes, et Euroopa kodanike õiguslik kaitse on väga tähtis. Samal ajal, volinik, on meil kohustus teavitada kõiki, kes otsustavad puhata mõnes Euroopa riigis, õigustest, mis neil siiani on olnud, ja – mis veel olulisem – vajakajäämistest ning meie kavandatavatest parandustest. Kõik see on tähtis, kuid kodanikud peavad sellest teada saama, et oma õigusi kasutada.

ISTUNGI JUHATAJA: PÁL SCHMITT

asepresident

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Austatud juhataja! Peaaegu kõigest on juba räägitud. Tahaksin siiski keskenduda neljale punktile. See direktiiv on kakskümmend aastat vana. Naisterahva jaoks on kakskümmend suurepärase vanus. Direktiivi puhul tähendab see, et on tarvis iluravi.

Põhjuseks on neli meie ellu ilmunud uut asja. Esiteks internet. Nüüd, mil meil on internet, võime pikemalt järele mõtlemata otsustada puhkusele minna maailma kaugeimasse nurka. Aga kohale jõudes võime siiski avastada, et ehk oleksime pidanud järele mõtlema.

Teiseks küsimuseks on hinnad. Tarbijatel on nii kohustus kui ka õigus teada, kas hinnad, mille vahel nad pidid valida, on õiglasel või toimus ebaaus konkurents.

Kolmandaks on oluline kvaliteet. Majutust, mida mõnes liikmesriigis võib pidada erakordselt heaks, võib teisest liikmesriigist pärit kodanik pidada keskpäraseks.

Lõpetuseks turvalisuse küsimus. Kuna inimesed teevad väga kõvasti tööd, et puhkuseks raha säästa, peame võimaldama neil end turvaliselt tunda. Just seda me uuel direktiivilt tahamegi.

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud juhataja! Paljud kolleegid on rõhutanud selle direktiivi läbivaatamise vajalikkust ning mida varem, seda parem. Eelkõige on nad rääkinud selle väärtusest tarbija jaoks – ja see on täiesti õige –, kuid tarbija kasusaamine ei tähenda, et ettevõtjad peaksid kahju saama: see võib tuua kasu nii ettevõtjale kui ka tarbijale.

Eriti pean ma silmas fakti, et paari lähema aasta jooksul saavad Euroopa Liidus rohkem kui kaks miljonit inimest 60 aastat vanaks. See annab ettevõtjatele hea võimaluse välja selgitada, mismoodi neile inimestele meeldiks reisida, eriti kui nad tahavad reisida turvaliselt. Kui kõnealune direktiiv on kõikehõlmav ja pakub täielikku kaitset, siis on see ettevõtjate jaoks suurepärase võimalus hakata tegelema üle 60 aasta vanuste inimestega Euroopa Liidus, millest võiks neile suur kasu olla. Sellepärast arvangi, et samamoodi nagu

kinnisvara osaajalise kasutamise direktiivi, võib ka reisipakettide direktiivi vaadelda mõlemapoolselt kasuliku olukorrana, millest võidavad nii tarbijad kui ka ettevõtjad.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Olen suure pere ema ja õppinud paljude pikkade aastate jooksul uurima igasuguseid brošüüre. See on raske ülesanne, millega mõnikord ei tule toime isegi need, kes töötavad reisibüroodes. Sellepärast tahaksingi, et see uus direktiiv annaks mulle kui tarbijale tõelise valikuvabaduse. Valikuvabadus saab mul aga olla vaid siis, kui on võimalik samaväärsus, kui mul on kriteeriumid, mille põhjal eri pakkumisi omavahel võrrelda.

Minu jaoks on üks neist kriteeriumidest laste vanus. Ükskõik, millisest reisikorraldajast me räägime, kõigil on laste jaoks kindlaksmääratud hinnad. Mõnikord on need kahjulikud kuueaastastele, teinekord kümneaastastele, siis jälle kaheteistaastastele. Mõne korraldaja arvates pole esimene laps väärt sama palju kui teine, aga kolmandat ja neljandat pole olemaski. Tarbijate kaitseks on oluline – samuti nagu ka reisikorraldajate ja -vahendajate kaitseks – et ma tarbijana teaksin, mida ostan, et tunneksin end juba eelnevalt väga hästi informeerituna ja et mul oleksid võrdluskriteeriumid.

Catherine Stihler (S&D). – Lugupeetud juhataja! Tahaksin lisada oma toetuse sellele, mida kolleegid rääkisid puuetega reisijate õigustest, mida Karin Kadenbach ütles laste kohta, mida kõneldi tuleohutusest hotellides ja eelkõige sprinklersüsteemidest kõigis ELi hotellides, ning vajadusest teha uus, tulevikus kasutuskõlblik ettepanek. Kes oleks osanud ette näha viimase 20 aasta jooksul toimunud muudatuse suurust? Tahaksin siiski tõstatada kaks konkreetset küsimust.

Oleme kuulnud krediitkaardiga maksmise tasust ning arutati ka varjatud tasude probleemi. Siiski kasutavad lennuettevõtjad ja reisifirmad oma huvides ära asjaolu, et kui inimesed maksavad broneeringute tegemisel krediitkaardiga, sest saavad selle kasutamisel rohkem kaitset, siis võetakse kahekordset krediitkaardi kasutamise tasu reisi iga suuna eest või maksustatakse kõigi reisijate arvu järgi broneeringus. Teil võib olla üks broneering, kuid te maksate oma krediitkaardi kasutamise eest neljakordselt, sest teie broneeringusse kuulub neli reisijat. Volinik, palun, kas saaksite selles osas vaadata, et inimesed oleksid kaitstud.

Viimasena räägin pankroti probleemist. Nägime Šotimaal Globespani üleminekut ning peame tagama, et inimesed saaksid hüvitist ja et keegi ei peaks kahju kannatama. Lõpuks on see ju paljude pere suurim väljaminek aasta jooksul ja nad ootavad, et me neid kaitseksime. Meil on tarvis rohkem ära teha, nii et aitäh teile, volinik.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Viimase kahe aastakümne jooksul on reisisurg väga hoogsalt edasi arenenud. Üha rohkem inimesi korraldab ise oma reisi, ostes teenuseid eri ettevõtjatelt ja teenusepakkujatelt. Siiski ei kohaldata praegu kehtiva direktiivi sätteid nende uute reisipakettide suhtes ja see tähendab, et meie kodanikud reisivad asjakohase kaitseta. Arvan, et direktiivi läbivaatamisel on tarvis täpsemalt määratleda selle kohaldamisala ning et me ei tohiks paindumatutel eeskirjadel lubada oma kodanikke asjakohase kaitseta jätta. Lisaks tuleb lahendada vastutuse küsimus juhul, kui lennuettevõtjad või reisiteenuse pakkujad lähevad pankrotti. Viimase kümne aasta jooksul on üle 70 lennuettevõtja pankrotti läinud ja reisijad hätta jätnud. Arvan sellepärast, et seda probleemi tuleb selgelt rõhutada, kui hakkame direktiivi sätteid läbi vaatama.

John Dalli, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Kuulasin austatud parlamendiliikmete arvamusi väga suure huviga. Paljud teist toetasid komisjoni võetud suunda. Teised tõid esile ja rõhutasid paljusid punkte, mida oleme nüüd arvesse võtnud tagamaks, et kõiki neid kaalutaks nõupidamistel ja aruteludes, mida hakkame selle direktiivi läbivaatamise käigus pidama. Tahaksin teile kinnitada, et komisjon võtab neid probleeme väga tõsiselt ja on otsustanud leida edasiliikumiseks parimad lahendused.

Praegu käib meil konsulteerimisprotsess. Analüüsime tagasisidet, mille saime hiljutiselt avalikult arutelult internetis. Tarbijad, ettevõtjad, organisatsioonid ja liikmesriigid aitasid kõik sellele kaasa. Lisaks võin teile teatada, et komisjon korraldab sidusrühmadele 22. aprillil 2010 seminari. Sellel seminaril keskendutakse reisipakettide direktiivi läbivaatamise võimalikule poliitikale, sealhulgas kõigile probleemidele, mida nimetati tänasel arutelul. Pean rõhutama, et praegu on siiski alles liiga vara otsustada, kuidas edasi minna. Tähtis on arvesse võtta ka mõju hindamise menetlust. Olen siiski täis otsusekindlust, et kogu tegevus tuleks suunata ELi kodanike kõrgetasemelise kaitse tagamiseks.

Enne kui lõpetan, tahaksin kõiki kohalviibijaid veel kord tänada meie arutelusse antud osa eest. Täna teid väga.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

17. Finantstehingute maksustamine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu suuliselt vastatava küsimuse üle, mille esitas komisjonile majandus- ja rahanduskomisjoni nimel Sharon Bowles finantstehingute maksu kohta (O-0025/2010 – B7-0019/2010).

Edward Scicluna, esitaja. – Lugupeetud juhataja! Majandus- ja rahanduskomisjon esitas selle küsimuse ja resolutsiooni, sest selle teema üle tuleb hoolikalt järele mõelda. Möödunud aastal arutles parlamendikomisjon finantstehingute maksu üle volinik Kovácsiga, kes sarnaselt paljudega ütles, et peab ideed ligitõmbavaks, ning tol korral tegime selgeks, et hea oleks uurida, kuidas toimiks maks ise ja muu hulgas ka selle jaoks loodav infrastruktuur.

Sellest ajast alates on Euroopa Komisjon teemaga tegeleenud ning siinkohal rõhutame mitmeid vastuse ta küsimusi. On tehtud ettepanekuid – sealhulgas möödunud aasta septembris toimunud G20 tippkohtumisel – korraldada nii, et finantssektor tasub stabiilsusfondide loomise eest ning hüvitab reaalmajandusele tekitatud kahju. President Barroso tegi ettepaneku kasutada ülemaailmset rahamaksu keskkonnaprojektide rahastamiseks. Samuti on uuesti ja jõuliselt kerkinud esile Tobini maksu algupärane idee kasutada finantstehingute maksu arenguabiks.

Kõnealuse resolutsiooni eesmärk ei ole avaldada survet ühes kindlas suunas, välja arvatud vastuste ja mõjuhindangu saamiseks, kuid loomulikult on palju neid, kes avaldavad suurt toetust tehingumaksule, ja palju on neid, kes suhtuvad maksu sama suure kahtlusega. Tänapäeval näib üsna tõenäoline, et tehingumaksu on lihtsam koguda rahvusvahelisel tasandil, võttes arvesse seda, et paljud tehingud toimuvad elektrooniliselt. Kuid samuti on võimatu ignoreerida asjaolu, et sama moodi on mis tahes maksust laekuva tulule palju rohkem konkureerivad väljundeid.

Üks maksuga seotud idee seisneb selles, et keegi ei märkaks seda, sest see on alati väga väike. Teisest küljest on tehtud ettepanekuid, et maksu tuleks kasutada ülemääraste tehingute piiramiseks. Minu parlamendikomisjoni arvates on nii, et kui kogutav lõppsumma on suur – ja summa vihjab sellele –, siis peab keegi kusagil selle eest ka tegelikult maksma. Paljud finantstehingud on vaheetapid, mitte lõplikud müügid ning seega maksavad maksu vahendajad, näiteks pangad jt. Kuid kindlasti kanduvad lisakulud – mida need ju tegelikult ongi – lihtsalt lõppkasutajatele edasi. Võidakse öelda, et see ei loe. Siiski on finantsteenuste puhul ka teistsuguseid võimalusi maksude tõstmiseks.

Samuti vajab vastust küsimus, kes hakkab maksu koguma ja kes otsustab selle kasutamise üle. Seega tõstatub küsimus, et maksustamine peab põhinema seadusel. Kui maksu kogutakse Londonis tuletisinstrumentidega tehtava tehingu pealt, mis on maksustamata ja mida laiendatakse mujale maailmas, siis kellel on õigus öelda, kuidas seda kulutada? Sellele küsimusele on võib-olla lihtsam vastata siis, kui põhjus on seotud finantsstabiilsusega, mille tagamiseks maksumaksjad osalevad ilmselgelt, ja raskem siis, kui tulu läheb finants sfäärist välja, näiteks keskkonnaprojektidele või arenguabile. Kõigil nendel asjadel on rahvusvaheline iseloom nii maksmise kui ka kulutamise seisukohast. Tõenäoliselt ei saa me kõiki nimetatud asju ellu viia ega kasutada kõiki neid hüvesid. Seega tuleb lõpuks langetada valik selle vahel, mida ja millise meetodiga me püüame parandada ning milline on maksu esmane eesmärk.

Lõpetuseks, tõepoolest, kas meil on õigust ühendada reguleerimine maksude tõstmisega? Kas need täiendavad üksteist?

Algirdas Šemeta, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Tunnen heameelt selle üle, et saan anda oma osa sellesse olulisse arutellusse uuenduslike rahastamisvahendite üle ja anda vastuse suuliselt vastatavale küsimusele.

Seoses finantstehingute maksu kehtestamise võimalusega on komisjonil kavas – nagu ta kuulutas juba Euroopa 2020. aasta strateegias – toetada arutelu uuendusliku rahastamise üle maailma tasandil.

Komisjon tegeleb hetkel eri võimaluste määratlemise ja hindamisega ning üks võimalus ongi finantstehingute maks. Muud võimalused on nn finantskriisi eest vastutamise maks, mille kohta esitati ettepanek Ameerika Ühendriikides, ja pankade teatavate varade suhtes kohaldatav nn stabiilsusmaks, mis on kasutusel Rootsis.

Finantstehingu maksu puhul on selge, et tänased võimalused on teistsugused kui esialgsete arutelude ajal Tobini maksu üle, kuna kõnealune maks hõlmaks laiemat valikut finantstooteid.

Finantstehingu üldmaksu kehtestamise eeliste ja puuduste osas on komisjon seisukohal, et erinevate vahendite hindamisel on oluline vältida selliste algatuste rohkust, mis võivad finantssektorit kahjustada, ning tagada,

et uute ettevõtmiste tulemusel ei paigutataks tehinguid ümber teistesse piirkondadesse, mis omakorda avaldaks negatiivset mõju Euroopa konkurentsivõimele.

Kui meie peamised partnerid finantstehingute maksu kasutusele ei võta, siis sooviksin teile seoses sellise maksu kehtestamise võimalusega ELis meelde tuletada, et ka Rahvusvaheline Valuutafond uurib paralleelselt komisjoni tööga võimalusi, muu hulgas ülemaailmse finantstehingute maksu kehtestamise võimalust.

See näitab, et teema on ülemaailmselt laadi, ning komisjon usub, et parim viis selle probleemi lahendamiseks on leida ülemaailmsed ja kooskõlastatud lahendused. See on meie esimene ja eelistatud valik.

Mis puutub maksu kui täiendava reguleerimisvahendi kasutamisse finantsturu reformide kontekstis, võin kinnitada, et komisjon kaalub maksu ja õigusaktide omavahelist täiendavust ning pöörab tähelepanu kumulatiivsele mõjule, mida nimetatud kaht tüüpi vahendid avaldavad finantssektori suutlikkusele, et toetada majanduse elavdamist.

Seoses võimalusega, mis eeldab finantstehingu üldmaksu kehtestamist, tänu millele muudetakse finantssüsteem tulevikku orienteerituks, ei ole komisjon teadlik selgete andmete või uuringute olemasolust, mis käsitlevad seoseid nimetatud maksu ja finantsvahenduse küpsusastme vahel.

Kuna uuenduslikke rahastamisviise alles analüüsitakse, siis olen finantstehingu maksu kaudu kogutud tulude jaotamise osas seisukohal, et mis tahes otsusele jõudmine tulude jagamise ja eraldamise kohta oleks ennatlik. Lubagem mul sellegipoolest rõhutada, et finantstehingu üldmaksust laekuv võimalik tulu võib olla väga ebavõrdne ja paikneda tõenäoliselt mõnes üksikus riigis, kus on suurimad finantskeskused. Selline tasakaalustamatus viitab üleilmse lahenduse vajadusele, muu hulgas ka tulu jagamise ja eraldamise valdkonnas.

Lõpuks on oluline erinevate ideede teostamise ajastus. Esimese sammuna uurivad komisjoni talitused uuenduslike rahastamisvahendite üleilmset küsimust. Komisjon võtab samuti arvesse meie peamiste rahvusvaheliste partnerite järeldusi, et määrata kindlaks suurima potentsiaaliga võimalused. Selle põhjal võidakse teises etapis esitada konkreetsed ettepanekud koos üksikasjaliku mõjuhindanguga, mis on kooskõlas komisjoni parema õigusloome ühtse põhimõttega.

Jean-Paul Gauzès, *fraktsiooni PPE nimel*. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud volinik ja head kolleegid! Praegune finantskriis on sundinud pädevaid asutusi rahaliselt sekkuma ja kasutama selleks riigi raha.

Sellistes tingimustes on finantstehingute maksu kehtestamine väga ahvatlev. Sellest maksust laekuvat tulu võidakse kasutada näiteks majanduse taastamise rahastamiseks ja jätkusuutliku majanduse arendamiseks ning selle esialgne eesmärk võiks olla selliste kriisiga seotud kulude korvamine, mida kannavad reaalmajandus ja maksumaksjad. Kõnealune maks lisatakse finantssektorit ja maksuparadiiside kaotamist reguleerivatesse eeskirjadesse ning isegi nendesse eeskirjadesse, mida praegu alles koostatakse tuletisväärtpaperite kohta.

Antud etapis oleks soovitatav hinnata finantstehingute maksu mõju. Kõnealuse suuliselt vastatava küsimuse peamine eesmärk on julgustada komisjoni uurima tegelikkuses erinevaid punkte, mis on loetletud resolutsiooni projektis, et kujundada välja arvamus sellise maksu teostatavuse ja õigeaegsuse suhtes.

Austatud volinik! See, mida te just ütlesite, on samm õiges suunas. Siiski tuleb rõhutada – ja seda te ka tegite –, et kõnealust meedet tuleb käsitleda realistlikult ja pragmaatiliselt. Selline maks ei tohi kahjustada Euroopa majandust ega Euroopa finantssektori konkurentsivõimet.

Üldisemas plaanis on oluline rõhutada tagajärgi, mis kaasnevad siis, kui see maks kehtestatakse üksnes Euroopa Liidus, nagu seda toetavad mõned inimesed, ja kui rahvusvahelisel tasandil ei jõuta kokkuleppele. Oleme veendunud, et lahendust, mis hõlmab üksnes Euroopat, ei saa heaks kiita.

Udo Bullmann, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Sooviksin vahele segada paari küsimusega selle kohta, mida Edward Scicluna väitis parlamendikomisjoni nimel. Lugupeetud volinik! Kui kogu maailmas tehakse 70, 80, 90 või isegi 100 korda sama palju finantstehinguid kui on sisemajanduse kogutoodang kokku ning kui see areng muutub veelgi dünaamilisemaks, kas ütleksite ka siis, et kõnealune finantstoodete plahvatuslik levik on suures osas seotud spekulatiivsete elementidega? Kui jah, siis kuidas on teil kavas neid tooteid kärpida või mis võiks aidata kaasa nende kärpimisele? Kui sisemajanduse kogutoodanguga seotud lühiajalised finantstehingud järjest sagenevad, siis kas nõustute meiega, et peame tugevdama pikaajalist plaani reaalmajanduses, kus inimesed töötavad, teenivad raha ja valmistavad tooteid, mida meie tarbime ja kasutame. Kui olete samal seisukohal, siis mil moel on teie arvates meil seda võimalik saavutada?

Lugupeetud volinik! Kui finantstehingu maks saab sellele kaasa aidata – mis ongi see, mida me praegu soovime uurida –, siis milline võiks olla rahvusvaheliste partneritega peetavate teemakohaste läbirääkimiste ajakava? Meile on jäänud mulje, et maailmas loodud rahastamisvahendeid kasutatakse praegu spekulatsioonideks euroala ja euro vastu ning kõige nõrgemate liikmesriikide vastu tegutsemiseks. Kas praegu pole mitte viimane aeg sellega tegelemiseks ja Euroopa käsitlusviisi määratlemiseks?

Lugupeetud volinik! On üks asi, millest mina aru ei saa – nimelt sellest, miks nõuame tungivalt, et liikmesriigid tõstaksid käibemaksu kolme või enama protsendipunkti võrra, kui 0,01 või 0,05 protsendipunkti suurune tehingumaks hävitab väidetavalt konkurentsi ja nõrgestab Euroopa positsiooni. Ma ei suuda seda uskuda. Hakakem tegutsema! See on see, mida parlament soovib.

Carl Haglund, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (SV) Lugupeetud juhataja! Nagu kuulsime täna siin istungisaalis, on nn Tobini maks tolmust puhtaks pühitud ning uuesti välja otsitud majanduskriisi ja järjest murelikemate arutelude tulemusena kliimamuutuse kohta.

Samuti kuulsime, et sellele maksule pannakse suuri lootusi, et selle eesmärk on muu hulgas tagada turvalisus finantsturgudel ja sissetulek, mida saaks kasutada erinevate väärt eesmärkide rahastamiseks, näiteks arenguabi ja kliimamuutusega võitlemine.

Minu arvates on need lootused võrdlemisi naiivsed ning ma suhtun väga skeptiliselt võimalusse kehtestada finantstehingutele tõeliselt toimiv maks. Ühest küljest olen üks nendest, kes kahtleb selles, kas seda maksu on võimalik tegelikkuses ellu viia. Teisest küljest ei usu ma, et selle maksu mõju saab olema selline, nagu mõned inimesed loodavad. Muu hulgas olen täiesti veendunud, et mitte ükski maks maailmas ei oleks suutnud vältida finantskriisi, mida oleme kogenud viimastel aastatel.

Isiklikult suhtun kriitiliselt millegi maksustamise ja seejärel maksude kasutamisse eesmärgil, mis ei ole kuidagi seotud maksustatud tegevusega. Olen seisukohal, et see on ebaloogiline ja mitte kuigi hea maksupoliitika.

Palun ärge saage minust valesti aru. Soovin siiski, et arenguabi jaoks oleks saadaval rohkem rahalisi vahendeid. Ja kritiseerin oma kodumaad, kellel ei ole õnnestunud saavutada 0,7% SKPst, mida peetakse sageli miinimumiks.

Majandus- ja rahanduskomisjon on sellel teemal koostanud tasakaalustatud dokumendi. On hea, et ELi tasandil on korraldatud nõuetekohane uurimine selle kohta, kuidas sellist liiki maks võiks toimida. Loodan, et pärast seda on teemakohases arutelus rohkem fakte ja vähem poliitilisi arvamusi. Teisisõnu on meil oht takerduda arutelluse maksu üle, mille rakendamine on tegelikult võimatu, samal ajal kui me ei suuda leida võimalusi ja lahendusi piisavate rahaliste vahendite tagamiseks arendustöö ja meie jõupingutuste jaoks, et võidelda kliimamuutuse vastu.

Kõige halvem asi, mis võiks juhtuda, oleks see, kui EL püüaks kehtestada sellist finantstehingute maksu sunniviisiliselt ja ideoloogilistel põhjustel, ilma et ülejäänud maailm sellega kaasa tuleks. See võib Euroopas põhjustada ainult majandusliku fiasko, mida meil praegu kindlasti vaja ei ole. Peame seda meeles pidama. Loodan, et uurimine saab olema ühteaegu nii tõsine kui ka tõhus.

(Sõnavõtja nõustus vastama küsimusele, mis esitati sinise kaardi tõstmisel, vastavalt kodukorra artikli 149 lõikele 8.)

Catherine Stihler (S&D). – Lugupeetud juhataja! Proovin rakendada meie uut eeskirja, et saaksime kasutada oma sinist raamatut.

Ma kuulasin huviga, kuidas eelmine kõneleja rääkis oma kodumaast, teda vallonud kahtlustest ning 0,7% SKPst ja Tobini maksust.

Ilmselt on Tobini maks ja finantstehingute maks üsna erinevad ning nende vahel vahet tegemine tekitab sageli segadust. Ma arvan, et teil on täiesti õigus, et me peame saama selgust, kuid soovin, et ka teie mõtiskleksite pisut sügavamalt selle üle, miks meie abi ei vasta 0,7 protsendile SKPst, ja samuti selle üle, kuidas oleks meil võimalik tuua selgust sellesse, mida me püüame saavutada seoses tehingumaksuga, mis ka tegelikult toimib.

Carl Haglund (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Selline uus aruteluviis on tegelikult päris huvitav. See võimaldab meil pidada dialoogi.

Kahjuks on Soome selline riik, kes ei panusta 0,7% SKPst arenguabisse, ja see on halb. Seda peaksime oma riigis käsitlema poliitilisel tasandil. Samas on kahju, et meie valitsus ei ole suutnud seda teha.

Tobini maksu ja finantstehingute maksu osas on teil õigus: tõenäoliselt ei ole tegu täpselt samasuguse viisiga, mida James Tobin alguses kavandas. Suhtun jätkuvalt väga skeptiliselt sellesse, kas meil on ka tegelikult võimalik kehtestada kogu maailmas toimiv maks, millega ühineksid kõik maailma riigid, sest see on ainus toimiv viis, ilma et kapital liiguks maailma teistesse osadesse.

Elame-näeme ja seetõttu käsitlebki seda küsimust Euroopa Komisjon. See saab olema huvitav.

Pascal Canfin, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja ja volinik! Meie riigi rahandus on kriisiolukorras ning me teame, et osa lahendusest võib peituda mõne kulutuse vähendamises, kuid et suurem osa lahendusest seisneb liikmesriikide suutlikkuses suurendada rahalisi vahendeid.

Seega on kaalul teadmine, millist liiki maksu võib ja millist tuleb tõsta ning millised tagajärjed on maksude tõstmisel. Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni hinnangul on keeruline tõsta oluliselt makse, mida maksavad väikeettevõtted, mis loovad enamiku töökohtadest. Keeruline on tõsta makse, mida maksavad pered – välja arvatud need maksud, mida maksavad kõige rikkamad –, sest enamikul juhtudel on need juba niigi piisavalt suured, eriti Euroopas.

Küsimus on seega selles, et milliseid makse tuleks tõsta? Kui väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate maksu ega käibemaksu ei tõsteta, tuleb paratamatult otsida teisi võimalusi. Meie hinnangul on finantstehingute maks lõpuks kõige vähem vaeva tekitav maks Euroopa majandusele. See maks avaldab Euroopa majanduse konkurentsivõimele maailmas kõige vähem negatiivset mõju.

Peale selle on finantstehingute kulud viimase kümne aasta jooksul oluliselt kahanenud ja seda nii teatavate tehnoloogiliste paranduste – kui neid saab nõnda nimetada – kui ka reguleerimise tõttu Euroopa tasandil.

Tegelikult on finantssektor ja pangad need kulud täielikult enda kanda võtnud. See ei oleks täiesti põhjendamatult, kui finantstehingute maksu kaudu leiaks osa tulust, mida pangad on teeninud kulude vähenemise tulemusel, tagasitee pankasid säästnud riigiasutustesse.

Nagu tavaliselt, on arutelu siin parlamendis muutumas väga ideoloogiliseks, ehkki on tegelikult üsna tehniline. Tehingukulud olid olemas juba varem; need on vähenenud. Täna teeme ettepaneku, et neid võiks uuesti tõsta, et ka riigiasutused saaksid kasu nende tehnoloogiliste paranduste tulemusel ja mitte ainult eraettevõtjad.

Loomulikult tõstatub küsimus, kas Euroopa Liit suudab astuda selle sammu oma jõududega. Kõigile on selge, et oleks parem, kui see leiaks aset rahvusvahelisel tasandil. Kui teised – täpsemalt Ameerika Ühendriigid – ei järgi meie eeskujut, kerkib esile järgmine küsimus: kas Euroopa Liidu väljavaated selle saavutamiseks on siis välistatud?

Mõnes seisukohavõttus, näiteks Jean-Paul Gauzès oma, väidetakse, et Euroopa Rahvapartei on veendunud, et Euroopa ei suuda üksinda midagi teha. Loomulikult ei oleks see olukord täiuslik ning loomulikult oleks selles takistus, mis tuleb ületada. Kas see tähendab siis seda, et Euroopa Liit peaks toetuma kõige väiksemale ühisosale, et ELis peaks toimuma võimalikult vähene reguleerimine ning ta peaks lähtuma kõige tagasihoidlikuma tegutseja eesmärkidest? See ei ole meie arvates selline asi, mis tugevdaks Euroopa Liidu juhtpositsiooni maailmas.

Lisaks on võimalik ette kujutada, et Euroopa Liit kehtestab selle tehingumaksu üksi. See on üsna lihtne, sest meid puudutavad kapitalivood saavad alguse Euroopa Liidust, võivad siis liikuda mujale ja naasta lõpuks Euroopa Liitu.

Kui need vood lahkuvad ja naasevad, on meil võimalus nõuda, et need oleksid jälgitavad, ning teada, kas nende suhtes on kohaldatud finantstehingute maksu või mitte. Kui on, siis pole probleemi. Kui mitte, siis võime maha arvata kapitalivoo sisenemise ja väljumise maksu. Oleme reaalmajanduses nõnda ühise välistollitariifi puhul toiminud juba aastaid. Globaliseerumine finantsturgudel sunnib meid kirjeldatud viisil tegutsema majanduse finantssfääris ning see on tehnoloogia seisukohast täiesti võimalik. Vaja on ainult poliitilist tahet.

Kay Swinburne, *fraktsiooni ECR nimel.* – Lugupeetud juhataja! Johtudes hiljutisest segadusest ülemaailmsel finantsturgudel, püüavad teadlased, poliitikud ja Nobeli auhinna võitnud majandusteadlased õigustatult leida viisi, kuidas korvata raha, mis on kulutatud meie finantsasutuste päästmisele. Finantstehingu maks selle eri vormides on just üks paljudest esitatud ideedest ning me ei tohiks piirata ELis ja liikmesriikides olemasolevaid vahendeid mingi idee kaalumiseks. Peame olema loomingulised ja vaatama asjale võimalikult avara pilguga, et näha neid võimalusi, mille abil saame kõige paremini reageerida finantskriisile ja tugevdada meie riiklikke finantssüsteeme. President Obama finantsasutuste maksu idee on pärvinud teatavat tähelepanu.

Siiski on see ettepanek väga spetsiifiline ning ei võta arvesse kõiki teisi finantsmaksude või muude maksude vorme. Nagu ütles volinik, viib Rahvusvaheline Valuutafond praegu G20 juhendamisel läbi uuringut võimalike finantsmaksude kohta, kuid kõnealune resolutsioon näib otsivat vastuseid juba enne nimetatud uuringut.

Ma ei saa aru loogikast, millega püütakse rakendada ELi lahendust üleilmsele probleemile. Seetõttu on mõttetu ja naiivne arvata, et kui EL kehtestab tehingumaksu ilma kõigi ülemaailmsete tegutsejate toetuseta, ei saa me teistelt riikidelt lüüa.

Finantstehingute maksu käsitleva resolutsiooni praeguse kujuga seoses on mul kaks muret.

Esiteks ei saa me toetada meedet, millega püütakse ELile anda volitusi maksude suurendamiseks. ELi liikmesriikide suveräänsuse jaoks on oluline, et neil säiliks õigus kontrollida oma maksusüsteemi. Seetõttu oleks kasulik välja selgitada, kas see ettepanek maksude kooskõlastatud tõstmiseks üksikutes liikmesriikides tuleks säilitada ja kas seda sellel tasandil ka kasutatakse või kas tegu on tõepoolest ELi maksuga.

Teiseks ei tohiks finantssüsteemide stabiilsuse eesmärgil tõstetud maksudest saada minu arvates ELi eelarverea pikendust. On olemas palju ELi ja liikmesriikide juhitavaid algatusi ning rahastamisprogramme, mille eesmärk on tegeleda ülemaailmse kliima küsimusega arukal viisil. Meil on suured sihid selle kohta, kuidas kulutada raha arenguriikides. Ma ei taha toetada midagi, mis tegelikult tõstaks makse muudel eesmärkidel.

Miguel Portas, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (PT) Lugupeetud juhataja! Olen veendunud, et tehniline arutelu, millele peame pühenduma, on kahtlemata väga oluline, kuid see ei tohi varjata asjaolu, et meie ees olev valik on siiski poliitiline. Seetõttu jääb kogu arutelu, mis juhendub tehnilisest alusest ja ehitatakse sellele üles, et vältida poliitilise valiku tegemist, mõnevõrra vajaka seaduslikkusest.

Näiteks selgitas Carl Haglund, et isegi kui Tobini maks kehtinuks, ei oleks me suutnud finantskriisi ikkagi vältida. Ma nõustun temaga, olgugi et meil on kindlasti oluliselt rohkem vahendeid, et võidelda finantskriisi tagajärgedega meie majanduses ja mõjuga Euroopa elanikkonnale, kes on kõige ebasoodsamas olukorras.

Seega on kaalul just nimelt see küsimus. Ning teine aspekt on seotud ... ning see on põhjus, miks volinik Šemeta vastus ei veennud mind mitte üks teps, ei kavade ega põhiprobleemi osas. Lõppkokkuvõttes soovib volinik Šemeta – nagu ka Jean-Paul Gauzès – meile öelda, et maksu idee on väga paeluv ja huvitav, kuid me ei saa seda kohaldada Euroopa mastaabis. See peab olema ülemaailmne.

Olgem ausad, selle väljaütlemine inimestele võrdub sellega, et Tobini maksu ei kehtestata ülemaailmsel tasandil mitte kunagi. Seetõttu ei ole siinkohal mõtet inimesi petta. Mida öelda tahetakse, on see, et see on kas ülemaailmne või seda ei kehtestata üldse. Seega on sõnum selline, et kõnealune maks ei hakka kehtima. Mina olen täiesti teistsugusel seisukohal. Ma usun, et Euroopa Liit on piisavalt tugev finantsturg üldise jääkmaksu kehtestamiseks kõigi tehingute suhtes, ilma et selle tulemusel voolaks kapital liidust välja.

Siiski ja ennekõike peame oma kodanikele rääkima midagi täiesti otsustavat: seda, et antud kriisis, vähemalt jääktasandil, peab maksma see finantskapital, mis meid kriisini viis, ja seda vähemalt jääktasandil. Ning et see on oluline ja konkreetset kavandatud vahend võitlemaks nälja ja vaesusega kogu maailmas ning et tehakse algust sotsiaalse samba loomise rahastamisega Euroopa projektis – sellise sambaga, millest praegu puudust tunneme ja mida meil ei ole.

Kodanikud saaksid sellest väga hästi aru.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! 11 aasta eest kuulusin mina nende väheste kolleegide hulka, kes asutasid fraktsioonidevahelise Tobini maksu tööühma ning meie koosolekuid saatis sageli kaastundlik naeratus. Aastatuhandevahetuse perspektiivist lähtuvalt juhtisime ikka ja jälle tähelepanu turu silmatorkavale ratsionaalsusele, konkurentsivõimele avalduvatele ohtudele ning võimalikele lõhedele globaliseerumisega seoses.

See ei ole hea, kui jätkate nende argumentide esitamist ka nüüd. Meil õnnestus just ära hoida suur krahhi ning see ei läinud maksma mitte ainult väga palju raha, vaid ka tohutul määral usaldust. Kui te olete nüüd seisukohal, et suudame finantstehingute maksuga seda olukorda pisut leevendada, siis spekulatsioonid – nagu ma nimetan neid, kellega olen saanud isiklikult hästi läbi –, ehk teisisõnu investeerimisfondide valitsejad, nagu neid ilusa nimega kutsutakse, on täiesti teistsugusel arvamusel, sest nad tegelevad oma äriга sellel hädastunud alal veelgi nobedamalt ja intensiivsemalt.

Seetõttu ei ole ma veendunud, et finantstehingute suhtes kehtestatav maks saavutaks midagi enam kui üksnes selle, et summutaks tohutu spekulatsioonitulva. Mulle meeldiks väga, kui teie Euroopa Komisjonist

ja liikmesriikide valitsustest pööraksite ennekõike tähelepanu meie kolleegide sõnadele Roheliste fraktsioonist, kuid samuti Udo Bullmanni ja vasakpoolsete sõnadele. See on poliitiline küsimus. Tehnilised aspektid on võimalik kiiresti lahendada, kuna selle jaoks on olemas eksperdid.

Gunnar Hökmark (PPE). – Lugupeetud juhataja! Võib tekkida küsimus, kas finantstehingute maksu on võimalik kehtestada halduse seisukohast või kas see on poliitiliselt võimalik, kuid ma arvan, et põhimõtteline küsimus seisneb selles, kas see on hea. Kas majandusarengule tuleb finantstehingute maks kasuks? Sest see tähendab, et maksustatakse investeeringud. Piiriüleselt maksustatakse investeeringud riikides, kus on teistega võrreldes niigi vähem kapitali.

Kas see tuleb kasuks rahvusvahelisele kaubandusele või kas selle mõju hoopis vähendab rahvusvahelist kaubandust?

Ma ütlen seda, sest on kaks näidet, mida võiksime selle punkti arutamisel silmas pidada. Esiteks on meil 30 aastat kestnud märkimisväärne majanduskasv tänu hästi toimivatele ülemaailmsetele finantsturgudele. Seejärel oleme näinud kriisi tagajärgi, millega seoses vähenes laenuraha. Ma olen seisukohal, et meil peaksid olema külluslikumad ja toimivamad ülemaailmsed finantsturud, selle asemel et püüelda laenuraha vähenemise poole.

Sest tehingumaksu, nagu ka kõigi muude maksude eesmärk on vähendada maksustatava mahtu ning ma ei saa aru, kuidas me saame kasu rahvusvahelise kaubanduse mahu vähendamisest, sest me oleme selle tagajärgi ju juba näinud. Ma ei saa aru, kuidas saab vaestesse riikidesse investeerimise kallimaks muutmine kasulik olla.

Finantstehingute maksustamine ei takista finantstehinguid. See ei takista isegi mitte seda, mida mõnikord kutsutakse spekulatiivseteks investeeringuteks. See takistab tavapäraseid investeeringuvoogusid ja kaubandust, mida me tegelikult vajame.

Lugupeetud volinik! Leian, et meil on igati põhjust olla selle küsimuse arutamisel põhjalik ja kahtleval seisukohal.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja ja volinik! Näib, et teie, härra volinik, vastutate maksustamise eest ning et teie panus 2020. aasta strateegiasse kõnealuses valdkonnas on ettepaneku esitamine uuendusliku maksustamise kohta. Uuenduslike maksustamisviiside esitamiseks on vaja julgust ning te ei tohiks kõrvale heita teie eelkäijate tehtud arukat ja tulemusterikast tööd. Märkasin, et 2020. aasta strateegias ei mainita kordagi ettevõtte tulumaksu ühtlustamist. Võib-olla jätsite selle kusagile sahtlisse? Soovitan teil vaadata seda pisut lähemalt.

Kui te olete siiski sama kindlameelne finantstehingute maksu osas, ei jõua me kuigi kaugele. Euroopa Liidus ja komisjonis, kuhu te nüüd kuulute, näivad G20 otsused olevat puhas kuld. G20 otsustes mainitakse korduvalt finantstehingute maksu, seega palume teil seda rakendada. Palun ärge tulge meile väitma, et peame toimima nagu kõik ülejäänud, sest kui president Barack Obama tegi Paul Volckeri mõjuvõimu all olles ettepaneku Ameerika Ühendriikide pangandussüsteemi reformimise kohta, pööras ta G20 otsustele selja!

Miks välistame meetodi, mis võib sobida Ameerika Ühendriikidele? Seda enam, lugupeetud volinik, et kuulsin, kuidas teie kolleeg Barnier ütles, et seda reformi saab edukalt sobitada Ameerika olukorrale vastavaks ning et sel pole Euroopaga midagi pistmist; et Euroopa peab finantstehingute maksu valdkonnas käima oma rada. See on tõsi. Me ootame teie julgeid ja uuenduslikke ettepanekuid, lugupeetud volinik.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Austatud juhataja ja volinik! Kui nüüd täiesti aus olla – ja kõik teavad, et ma toetan täielikult Euroopa Komisjoni –, näivad teie ettepanekud erakordselt kartlikud. Mitte üheski neis ettepanekutes ei väljendu soov olla poliitiliselt edasipüüdlik teema puhul, mis näib mulle siiski väga oluline.

Tuletan teile meelde, et 2002. aasta Monterrey konsensus ja 2008. aasta Doha voorus soovitati arengu valdkonnas uuenduslikku ja alternatiivset rahastamist. Ma ei usu, et finantstehingute maks suudaks reguleerida maailma finantssüsteemi. Tegu pole sellega. Ma usun, et Euroopa Liit – kahtlemata koos G20-ga – peab juhtima seda ettevõtmist eesmärgiga võtta kasutusele rahvusvaheline finantstehingute maks, mida võiks kehtestada, nagu juba öeldud, vahemikus 0,01% – kui palju raha! – kuni 0,1% tehingu väärtusest. Oodatav tulu varieerub ilmselt lähtuvalt nendest kahest koefitsiendist. Teil on võimalik valida 20 miljardi ja 200 miljardi USA dollari vahel.

See võib olla nii ülemaailmselt kui ka üldist laadi. Siiski on üks punkt, mille osas ma teiega ei nõustu: ma ei usu, et selle rakendamine peaks sõltuma kõigi maailma riikide omavahelisest kokkuleppest, vaid see tuleks

kehtestada kõige olulisemate majanduses tegutsejate vahel. Me ei peaks ootama, kuni kogu maailm kiidab selle maksu heaks, sest me teame väga hästi, et see hävitaks kogu idee.

Seda maksu tuleks koguda riigi tasandil ja esialgu vabatahtlikkuse alusel, mis loomulikult annaks ideele mõningast hoogu juurde. Selle peaksid kooskõlastama kõige olulisemad majanduses tegutsejad, eriti G20. Kuna te juba kaalute selle maksu kasutamist, siis võiks üheks alternatiiviks olla sissemaksete tegemine ülemaailmsesse või isegi Euroopa fondi. Euroopa Arengufond võiks seda tõepoolest kasutada riikliku arenguabi andmiseks. Alternatiivina võiksid riigid kasutada seda oma arengupoliitikas.

Tegelikult on veel üks asi, mille suhtes olen kahtleval seisukohal, ning lisaks näib see olevat viis, kuidas asjad arenevad. Selgeks märgiks oleks näiteks see, kui kuuleksin Rahvusvahelise Valuutafondi tegevdirektorit suuremal või vähemal määral heitmas kõrvale Tobini maksu või finantstehingute maksu kehtestamise põhimõtet nagu mingit katteloori, mille abil ennetatakse ja varjatakse finantsmaailma riske. Mina nimetan neid finantstrikkideks. Asi ei ole üldse selles! Ma ei soovi, et selle maksu eesmärk oleks finantsmaailma võetud riskide varjamine. Nende eest tuleb tasuda mingil muul moel. See on seadusevastane tegu, mida mina heaks ei kiida.

Ma soovin teile meelde tuletada, et kõik edusammud, mida on viimastel aastatel täheldatud teatavates arenguriikides – isegi nendes riikides, kelle käsi käib väga hästi – muutuvad tõenäoliselt olematuks ning takistavad seega aastatuhande arengueesmärkide saavutamist. Seetõttu toetan tulihingeliselt finantstehingute maksu.

Vicky Ford (ECR). – Lugupeetud juhataja! Ilmselt on palju häid põhjuseid, miks paluda finantsasutustelt, et nad annaksid finantskriisi järgsel ajal maksudest laekuvasse tulusse suurema osa, ning on kahju, et kõnealune resolutsioon käsitleb üksnes tehingumaksu, mitte selliseid näiteid nagu Obama maks.

Tehingumaksu osas valmistavad mulle muret kolm valdkonda.

Esiteks selle mõju finantsteenuste lõppkasutajatele. Ühendkuningriigis on juba aastaid kehtinud lõiv, mis on avaldanud ebaproportsionaalset mõju väiksematele investoritele ja kapitali otsivatele ettevõtetele.

Teiseks selle maksu mõju, kui EL kehtestab selle üksinda. Me teame, et finantsturud on ülemaailmsed ja väga muutlikud. Ilmselt on olemas risk, et lükkame tehingud ELi lihtsalt välja ja see ei tuleks üldsegi kasuks.

Minu kolmas mure on seotud moraalse ohuga: kui see raha pannakse käendusraha fondi. Ma ei arva, et maksumaksjad peaksid automaatselt toetama igat pankroti äärel finantsasutust. Panga võib lasta pankrotti minna, kuid samal ajal tuleb kaitsta klientide raha endiselt. Eksperdid on hoiatanud nii majandus- ja rahanduskomisjoni kui ka finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi erikomisjoni, et selline fond võib julgustada vastutustundetut riskide võtmist. Me ei soovi suuremaid riske ning seda tuleks uurida.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Lugupeetud juhataja! Pole kahtlust selles, et hiljutine finantskriis näitas, kuidas finantsturgude liberaliseerimine ja turu vabaduse nõudmine võimaldas finantssüsteemil kasvada ohtlikult suureks reaalmajandusega seoses ja võrreldes ning toimida aastaid suure tulukuse, vastutustundetuse ja reguleerimatuse alusel, mis lõpuks viis kriisini.

Seetõttu võiks finantstehingute maks piirata finantssüsteemi suurust ja muuta teatavad spekulatiivsed finantsoptsioonid ebatulusaks. Siiski ei ole sel meetmel mõtet, kui sellega ei kaasne terviklikku kava finantssüsteemi reguleerimiseks, et vähendada kuritarvitavat poliitikat, mida kasutavad pangad, ning spekulatsioon riskifondide ja reitingufirmade poolt, kes muudavad paljudes riikides majandusprobleemid tõsisemaks ja kasutavad neid probleeme ära.

Sellele vaatamata ei tohiks mis tahes meedet käsitleda minu arvates lihtsalt ajutise meetmena. Pangad peavad tagasi maksma ülisuured toetuspaketid, mida nad said Euroopa riikide valitsustelt – paketid, mis lõpuks suurendasid rahalist puudujääki nendes riikides. Nüüd on need riigid sunnitud samadelt pankadelt laenama ning maksavad seeläbi neile kaks korda.

Peame olema konkreetsed. Pangad peavad tasuma oma võlad valitsustele. Seetõttu, jättes kõrvale kõik muu, peame kehtestama maksu finantstehingutele. Esiteks selleks, et piirata sellise finantssektori suurust, ning teiseks selleks, et säästa rahalisi vahendeid uue sotsiaal- ja arengupoliitika jaoks.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, volinik ja kolleegid! Millest me siin siis räägime? Küsimus on üsna lihtne ja seisneb selles, kuidas finantsturud aitavad vähendada kulusid, mida nad ise on tekitanud riikidele, ühiskonnale ja majandusele. See on oluline küsimus, millele peame vastama.

Arvan, et oleme üheskoos töötanud välja väga tasakaalustatud teksti. Samuti olen volinikule väga tänulik selle eest, kuidas ta selle sõnastas. Ühest küljest ei saa me teeselda, et Euroopa on nagu puutumatu saar, kus võime teha seda, mis pähe tuleb, ilma et ülemaailmsed finantsturud sellele reageeriks. Küsimusi tuleb kooskõlastada rahvusvahelisel tasandil. Teisest küljest peame samuti tagama, et sektor aitab asjakohaselt, et kriisist üle saada.

Seetõttu hoiatan selle eest, et me ei käiks igal nädalal välja uut ideed selle kohta, kuidas oleks meil võimalik lahendada kogu maailma probleeme. Paari kuu eest pidi lennupiletite lisatasu lahendama kõik meie probleemid, nüüd on selleks finantstehingute maks ning juba järgmisel kuul mõtleb keegi midagi muud välja. See läheb liiga kaugele. Küsimus seisneb finantsturgude kaasamises rahvusvaheliselt kooskõlastatud viisil. Kui komisjon suudab esitada selleks mõistliku lahenduse ja lisada selle rahvusvahelistesse läbirääkimistesse, siis oleme õigel teel.

Me peame olema enda vastu ausad. Need, kes väidavad, et suudame selliste vahendite abil teha lõpu spekulatsioonile, ilmselgelt petavad ennast. Me soovime, et spekulatsioon osaleks riski võtmises ja sellega toimetulekus. See on õige lahendus. Seda tehes toetame me teid, lugupeetud volinik, täielikult.

Catherine Stihler (S&D). – Lugupeetud juhataja! Ühendkuningriigis käib praegu kampaania, mida kutsutakse Robin Hoodi kampaaniaks. See hõlmab valitsusväliseid organisatsioone, kirikuid ja kodanikuühiskonda ning seda juhivad näitleja Bill Nighy. Austatud volinik! Kui te ei ole vaadanud nende veebilehte, siis soovitsin teil seda teha praeguse arutelu osana. Kampaania aluseks on finantstehingute maks (0,05%), mis nende arvates tooks sisse ligikaudu 37 miljardit inglise naela.

Seega ei ole finantstehingute maks seotud inimestega, kes lähevad sularahaautomaadi juurde ja võtavad raha välja. Ei, kõne all on eraõiguslikud tehingud ja see, et need, kes aitavad finantskriisi tekkele kaasa, annaksid nüüd midagi tagasi. Kui vaadelda seda perspektiivis, siis pean märkima, et kuulasin kolm nädalat tagasi majandusteadlast John Kayd. Ta tuli Šotimaale esinema ja ütles, et kui Šotimaa oleks iseseisev riik ja selle pangad oleksid kokku varisenud, siis oleks iga mees, naine ja laps Šotimaal võlgu 750 000 inglise naela suuruse summa. Me ei saa sel juhtuda lasta. Praegu ei ole seda tänu taevale juhtunud, sest Šotimaa on osa Ühendkuningriigist, kuid tulevikus peame finantstehingute maksu tõsiselt kaaluma ning vaatama, kuidas oleks seda võimalik kohaldada.

Robin Hoodi kampaania on huvitav kampaania ning ma arvan, et see peaks olema seotud 80:20 jaotusega: 80% läheks avalikele teenustele ja 20% selle tagamisele, et meil on rahalised vahendid, mis välistavad uue panganduskriisi.

Täna teid, austatud volinik! Ma jään ootama teie ettepanekut. Võib-olla saate anda meile ajakava, millal kuuleme teie arvamust. Ma tean, et Euroopa 2020. aasta strateegia esitatakse aprillis, kuid hea oleks kuulda teie ajakava.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Lugupeetud juhataja ja volinik! Praeguses kriisis on meil ainult kaks valikut: esiteks panna inimesed maksma kriisi eest, nagu me seda juba teeme kokkuhoiukavade, tööühiskondade meetmete ning maksude suurendamise abil, näiteks hiljutine käibemaksu tõstmine Kreekas. Teiseks maksustada spekulatiivsed kapitalivood ja finantstehingud. See tekitaks Euroopa majandusele märkimisväärse tulu ning ma usun, et see oleks relv praeguse finantskriisi vastu. See oleks samuti vajalik selleks, et kaotada maksuparadiisid.

See soovitus ei ole mitte mingil moel murranguline, kuna sisaldub juba G20 kokkulepetes. Mõne sellise põhimõtte üle peeti isegi siin parlamendis arutelusid ja ka hääletati nende üle, kuid on hädavajalik, et me teeksimel midagi enam kui sisutühjade lubaduste andmine. Peame tegema sellele lämmatavale spekulatsioonile kiire lõpu. Tegelikult usuvad mitmed majandusteadlased, et kui kohaldame finantstehingute suhtes madalat maksumäära (0,5%), siis annab see Euroopa Liidule täiendavad 500 miljardit eurot. See on raha, mida võiksime kasutada taastumiseks, mis põhineb töö, koolitusel, teadusuuringutel, palkadel ning uuel, keskkonnsõbralikul tööstus- ja põllumajanduspoliitikas.

Seetõttu peame hakkama tegutsema. Meil peab olema julgust hääletada sellise maksu põhimõtte poolt ja seejärel seda ka rakendada.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud volinik ja kallid kolleegid! Austria parlamendis, Austria föderaalvalitsuses ning samuti minu koduerakonnas, Austria Rahvaparteis on olemas laialdane poliitiline tahe finantstehingute maksu kampaania jaoks. Finants- ja majanduskriis avaldab ülemaailmset mõju, samuti on sel põhjusel, mis ei piirdu ainult ühe mandriga.

Me ei vaja ainuüksi üleilmseid juhtimismehhanisme. Me vajame üleilmseid järelevalvemehhanisme, üleilmseid regulatiivseid juhtimismehhanisme ning samuti rahalisi vahendeid. Siiski ei piisa ainult rahalistest vahenditest. Juhtimise mõju on võrdväärselt oluline.

Ennekõike vajame ühist Euroopa tahet, Euroopa projekti, et saaksime olla edukad ka mujal maailmas. Komisjonile esitatakse küsimus ja resolutsioon, mille puhul ma loodan, et parlament võtab kolmapäeval selle vastu suure hääleteenamusega, väljendavad ühist poliitilist tahet arendada ja rakendada – eelistatavalt ülemaailmsel tasandil – finantstehingute maksu mudelit. Ootan rõõmuga seda, kuidas komisjon esitab väga konkreetsed ettepanekud, mis aitavad sellele solidaarsusele Euroopas kaasa. Ootan, et komisjon esitaks selle ettepaneku ja ka vastuse meie küsimustele võimalikult varakult.

Millist mõju avaldab selline finantstehingute maks reaalmajandusele ning Euroopa Liidu majandusliku ja finantspositsiooni konkurentsivõimele? Mis on see, mida maksustatakse, kui suur peaks olema see protsent, kes seda maksu kogub ning kes saab raha? Kas seda peaks kuidagi eraldama? Ma ütlesin jah, kuid mille jaoks? Peame lahendama kõik need küsimused. Täna aruteluga ja kolmapäevase hääletusega määrame tegevussuuna. Palun vastake meile kiiresti.

Magdalena Alvarez (S&D). – (ES) Lugupeetud juhataja ja volinik! Kriis on näidanud, et Euroopa Liidus jääb vajaka tarvilikest vahenditest, et reageerida eespool mainitud mõjudele ning pakkuda asjakohast raamistikku majanduse taastamiseks.

Seetõttu on vajalik sõnastada ühine vastus. See peaks lisaks liikmesriikide strateegiate koostööstamisele hõlmama samuti meie endi ehk Euroopa Liidu varustamist vajalike vahenditega, mis annavad liidule õiguse võtta kohaseid meetmeid, et reageerida vahetult ja maailma tasandil.

Esimene eesmärk peaks olema tagada liidu ulatuslikum ja tõhusam majanduslik juhtimine, mille jaoks on tarvis suuremat majanduslikku sõltumatust. Selles kontekstis oleks suureks abiks finantstehingute maks, mis on kavandatud täitma kolme eesmärki. Peale selle peame suurendama Euroopa Liidu suutlikkust poliitikate väljatöötamise alal, peame suurendama majanduslikku stabiilsust spekulatiivsete tehingute piiramise abil ning pakkuma teavet, mis on vajalik finantsturgude seisundi ja arengu üle järelevalve teostamiseks. Lisaks tuleb selle maksumeetme kavandamisel tagada, et finantssektor aitab omalt poolt vähendada reaalmajandusele tekitatud kahju ning katab pangandussüsteemi stabiliseerimisega seotud kulud.

Lugupeetud volinik! Kas saaksite anda meile sellekohase ajakava?

Diogo Feio (PPE). – (PT) Lugupeetud juhataja! Euroopa Parlamendil on õigus esitada sellel teemal mitmeid küsimusi, kuid pole õigust esitada lõplikku seisukohta uue finantstehingute maksu kohta.

Selleks on mitu põhjust. Teil pruugib ainult kuulata, mida selle maksu vankumatud toetajad on meile rääkinud. Nad ütlevad, et see on poliitiline probleem ning et tehnilised lahendused ei ole olulised.

Esiteks lubagem meil maksuga edasi minna ning siis me näeme, kuidas seda kavatakse rakendada. See on viga. Finantskriisi probleemi ei ole võimalik lahendada ideoloogia abil.

Teiseks räägivad nad sellest, et see maks aitaks kõige ebasoodsamas olukorras olijaid, et see oleks omamoodi Robin Hoodi maks, sest kõige soodsamas olukorras olijad saavad kriisist üle majanduse kasvades.

Euroopa või ülemaailmse tasandi küsimus loeb vähe. Samuti välditakse küsimuse lahendamist. Mis juhtuks, kui selline maks kehtiks ainult Euroopas?

On mitu asjaolu, millega tuleb arvestada. Kriisi ajal ei ole uue maksu abil võimalik kõiki probleeme lahendada. Riigi rahanduse probleemi ei suuda me lahendada uue maksu abil. Lahendus ei saabu uue maksu abil, mis toimib omamoodi trahvina, karistusena ja maksuna, mis on mõeldud kriisi eest vastutajate karistamiseks.

Uue maksu tõttu kannatavad lõpptarbijad. Need, kes vajavad laenu, kannatavad uue maksu tulemusel.

Teiseks tuleb arutada mitmeid tehnilisi probleeme. Selliseid, mis on vähetähtsad. Kas on olemas üksainus Euroopa haldussüsteem, kus võiks rakendada sellist maksu? Kas keegi oskab meile öelda selle rakendamise maksumust? Kas keegi oskab meile öelda, milline on selle mõju likviidsusele ja laenudele? Kuidas kavatakse ülemaailmset maksu kohaldada, kui ajalised erinevused tehingute vahel on sekundites? Kuidas on seda kõike võimalik kontrollida?

Kõik need küsimused ootavad endiselt vastust. Minu arvates peaksime kriisist õppima ja seisukohti muutma. Ma kahtlen selles, et uus maks on see õige lahendus.

ISTUNGI JUHATAJA: STAVROS LAMBRINIDIS*asepresident*

Anni Podimata (S&D). – (EL) Lugupeetud juhataja ja volinik! Arutelu rahvusvahelise finantstehingute maksu kehtestamise üle ei pruugi olla uus, kuid on täna väga päevakajaline, sest peamine õppetund, mille saime ülemaailmsest majanduskriisist, eriti euroalal, mis on viimasel ajal olnud pidevalt spekulantide süstemaatilise rünnaku all, seisneb selles, et finantsturgude eelnev vastutustundetus ning põhiliste finantseeskirjade ja finantsalase juhtimise puudumine avaldavad vahetuid ja nähtavaid tagajärgi reaalmajandusele, rahvamajanduste elujõulisusele ning sotsiaalsele stabiilsusele.

Selles raamistikus on rahvusvaheliste finantstehingute maksu kehtestamine eriti oluline, sest see on finantsjärelevalve mehhanismide kauaoodatud ümberkorraldamise üks põhipunktidest. Lahendus ei seisne loomulikult veel ühe Euroopa maksu kehtestamises, mis avaldab kahtlast mõju Euroopa majanduse konkurentsivõimele, vaid edasipüüdliku Euroopa ettepaneku sõnastamises, mis esitatakse G20 tippkohtumisel.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Lugupeetud juhataja! Finantsturud on ülemaailmsed ja finantsettevõtted samuti. Tõepoolest on finantstööstus hetkel suurim sektor maailmas. Kuna ka meie vajadused on ülemaailmsed – näiteks arengukava, aastatuhande arengueesmärgid või kliimamuutusega võitlemine –, näib minu jaoks rohkem kui loomulik, et finantstehingute maksustamine peaks olema esimene ülemaailmse maksustamise katse.

Poliitika ei ole ülemaailmne ning samuti ei kuulu see, nagu me teame, täielikult Euroopa Liidule. Keegi peab küsimuse lahendamisel ohjad enda kätte võtma ning on üsna loomulik, et juhtimise võtab üle Euroopa Liit. Tavaliselt on selle käes, kes võtab üle juhtimise, st mehhanismide ja mudelite väljatöötamise ning intellektuaalomandi valdamise, ka juhthoob ning eelis olla esimene.

Kuigi vähesed eelised enamiku spekulatiivsete tehingute mõningaseks kärpimiseks on olemas, on suurimad eelised minu arvates seotud uude maksustamisvaldkonda sisenemisega, ülemaailmse mehhanismi kehtestamise ja vahendite kogumisega – mitte niivõrd finantssektoris, kuivõrd just niipalju, kui palju vajavad Euroopa ja ülemaailmne areng ning keskkond.

Tõepoolest peab Euroopa Liit selles küsimuses aktiivselt tegutsemiseks mõtlema selgelt. Meil peab olema ühine seisukoht ning seetõttu soovin, et komisjon esitaks võimalikult ruttu ettepaneku selle kohta, kuidas juurutada finantstehingute maks.

Edward Scicluna (S&D). – Lugupeetud juhataja! Sellest on juba 40 aastat, kui arutasime tudengitena uue rahvusvahelise majandusliku korralduse üle, mille üks osa hõlmas ettepanekut kasutada laenamisel Rahvusvahelise Valuutafondi arvestusühikut ning hõlmas omamoodi riikide valitsuste maksu, mida kasutatakse vaeste riikide aitamiseks. See, nagu me teame, ei saanud reaalsuseks.

Aastaid hiljem on tegelikkus muutunud: globaliseerumine ühes tehnoloogia arenguga ja tugevama poliitilise tahtega on muutnud teatavad plaanid paremini teostatavaks. Üleilmse poliitika eesmärkide hulk on siiski suurenenud. Lisaks vaesusele, mis saadab meid kahjuks jätkuvalt, pistame rinda selliste ülemaailmsete keskkonnaprobleemidega nagu kliimamuutus ning nüüd räägime ennekõike teatavast ülemaailmsest kindlustusmaksest, et hüvitada ohvritele finantskatastroofi põhjustatud sotsiaalne ja majanduslik kahju.

Peame mitme eesmärgiga korraga silmitsi seistes olema ettevaatlikud. Teen ettepaneku järgida tarka reeglit ning tagada iga eesmärgi jaoks eraldi vahend. Las komisjon olla pealegi julge. Meie peame tagama, et finantstehingute maks oleks konkreetne ja teostatav. Ärgem püüdkem teha kõike ja kõigile.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Usun, et finantstehingute maksu kehtestamisest ei ole meile absoluutselt mitte mingisugust kasu. See ei aita meil finantskriisist väljuda, ennetada uut kriisi ega aita kaasa finantsturgude stabiilsuse saavutamisele. Selle meetme tulemusel suureneksid üksnes kapitali ja krediidi kulukus ning see omakorda pidurdaks investeeringuid.

Enne uue maksu kehtestamist peab Euroopa Komisjon väga põhjalikult uurima selle maksu plusse ja miinuseid. Kui otsustatakse kehtestada finantstehingute maks, võib see mõjutada Euroopa majanduse konkurentsivõimet maailmas. Topeltmaksustamist tuleb vältida, nagu ka kapitali vabale liikumisele takistuste seadmist.

Sellisest maksust tulenevaid kulusid ei peaks kandma tavakodanikud. Selle maksu kehtestamist tuleks kaaluda riikides, kuhu koguneb spekulatiivne kapital, mille tulemusel tekivad lühiajalised välisvõlad. See meede võib ennetada spekulatiivse kapitali teket.

2009. aastal kehtestas Rootsi aastase stabiilsusmaksu, mida kohaldatakse pankade ja krediitiasutuste suhtes ning mis moodustab kuni 0,036% teatud maksekohustustest. Siiski ei ole sellise maksu rakendamine Rumeenias õigustatud. Rumeenia valitsuse, Rahvusvahelise Valuutafondi ja Euroopa Komisjoni vahel toimunud läbirääkimiste käigus jõuti kokkuleppele õigusaktide muutmises teatava halduskorra kohta, mille tulemusel võimaldatakse Rumeenia Riigipangal sekkuda kiirelt ja tulemuslikult, kui krediitiasutus peaks raskustesse sattuma.

Sellega seoses soovin küsida Euroopa Komisjonilt, millist mehhanismi või meetodit on kavas kasutada riikide kaitsmiseks spekulatiivse kapitali tekke eest ning kas kaalutakse ka teisi meetmeid finantssüsteemi reguleerimiseks ja selle üle järelevalve teostamiseks.

Täna.

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud juhataja! Selle teema arutamisel tuleb mulle pähe kaks sõna: need on ladinakeelsed sõnad *festina lente*, mis tähendavad „kiirusta aeglaselt“, sest see teema on ilmselgelt üsna vastuoluline, nagu maksud ikka. Ma eeldan, et eriti meeldiv on rääkida maksu kehtestamisest finantsasutustele, et tõsta nende teadlikkust riskidest ja võib-olla panna neid maksma oma pattude eest, kuid finantstehingud on ülemaailmsed ja mitte ainult üleeuroopalised. Seega, nagu juhtis tähelepanu kolleeg Kay Swinburne, peame kaaluma kõiki võimalusi.

Vaadakem, kuhu poole liiguvad Rahvusvaheline Valuutafond ja G20 ning seejärel liikugem isegi. Kuid kahtlemata peame kaaluma seda väga hoolikalt. Seetõttu ütlen: *festina lente*, kiirustagem aeglaselt, mõelgem kõik põhjalikult läbi ja pidagem laialdasi arutelusid ning võib-olla seejärel asugem tegutsema, kas siis Robin Hoodi maksu abil või ilma selleta.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Lugupeetud juhataja ja volinik! Isegi kui arenenud riigid on need, kes on põhjustanud 80% kasvuhoonegaaside heitest, peavad arenguriigid maksma täna kõige hullemate tagajärgede eest. Need vägagi kohutavad tagajärjed tabavad kõige vaesemaid riike, riike, kes ei ole kasvuhooneefekti põhjustega kuidagi seotud.

Praegu on ligikaudu 20 miljonit keskkonnapõgenikku. Kui me otsekohe midagi ette ei võta, on neid 2050. aastaks 500 miljonit. Kliimaga seoses on meil nende riikide ees suured kohustused, mis hinnanguliselt moodustavad 100 miljardit eurot aastas. Sellest õiglane osa Euroopa Liidule on 35 miljardit.

On oluline, et kehtestaksime viivitamata finantstehingute maksu, et rahastada kliimaga seotud kohustusi. Samas võimaldab see maks maksta meil tagasi kliimaga seotud võlga järeltulevatele põlvetele, aidates rahastada energiaalast sõltumatust kivisööst.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Lugupeetud juhataja ja volinik! Ettepanek, mis ei läinud läbi kaheksa aasta eest, on taas arutelu teemaks finants- ja majanduskriisi tulemusel. Enam ei toeta ettepanekut ainult teadlased ja vähemus või opositsioonilised rühmitused. Nüüd soovivad selle maksu kehtestamist G20, Rahvusvaheline Valuutafond ja mõned maailma kõige arenenumate riikide juhid. Me peame sellest võimalusest kinni haarama, sest aeg on küps.

Arengukomisjoni liikmena toetan seisukohta, et sellise maksu kehtestamisel tuleb osa saadavast tulust eraldada rahandusvaldkonna arendamiseks. Kui tulu kasutatakse eranditult hoiusetagatiste rahastamiseks või pelgalt majanduslikel eesmärkidel, ei aita finantssektor õiglaselt kaasa ülemaailmse õigluse tagamisele. Seega tuleb osa tulust eraldada arenguabile.

Algirdas Šemeta, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Mul on hea meel selle üle, et pühendasite oma aega sellele olulisele arutelule. Finantstehingute maksu idee on seni saanud rohke vastukaja osaliseks. Nagu juba selgitasin, uurib komisjon praegu uuenduslikku rahastamist ülemaailmsel tasandil ning pöörab eriti suurt tähelepanu järgmistele küsimustele.

Esiteks konkurentsivõime analüüsimine. Kuna finantstehingud on nii liikuvad ja finantsturud nõnda konkurentsivõimelised, on teistele turgudele tegevuse ümberpaigutamise oht väga suur. See tähendab, et rahvusvahelisel tasandil on vaja ühist seisukohta ja lõpuks ka head koostööd.

Teine küsimus on eri algatuste kumulatiivne mõju, mis ei tohiks kahjustada finantssektori suutlikkust majanduse taastamise toetamisel.

Kolmandaks peame analüüsi õigesti tegema. Komisjon avaldab peagi erinevate võimaluste kohta analüüsi. Pean ütlema, et see ei ole nii lihtne. Me teostame analüüsi ja analüüsime erinevaid vahendeid. Need vahendid

ei ole seotud ainult finantstehingute maksuga, vaid samuti pankade varade maksuga, pankade laenukapitaliga jne. Peame analüüsima väga põhjalikult, et teha nõuetekohaseid järeldusi selle kohta, millised lahendused on parimad.

Komisjon võrdleb oma järeldusi ühe rahvusvahelise partneri järeldustega. Selle põhjal määratakse kindlaks kõige paljutõotavam vahend, mida komisjon uurib seejärel lähemalt.

Samuti pean ütlema, et Euroopa 2020. aasta strateegias on maksustamist ja makse mainitud mitmel korral ning see on suureks kontrastiks eelmiste strateegiadokumentidele. Ma usun, et komisjon pöörab tõsist tähelepanu küsimustele, mis on seotud arengutega maksustamise valdkonnas.

Kokkuvõtteks soovin rõhutada, et komisjon edendab ja toetab tõsist ülemaailmset analüüsi erinevate uuenduslike rahastamisvahendite, sealhulgas finantstehingu maksu võimalike eeliste ja puuduste kohta. Sooviksin tänada parlamenti huvi ja kaasatuse eest kõnealusesse teemasse.

Juhataja. Ma olen saanud arutelu lõpetamiseks kooskõlas kodukorra artikli 115 lõikega 5 majandus- ja rahanduskomisjoni nimel esitatud resolutsiooni ettepaneku⁽¹⁾.

Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub kolmapäeval, 10. märtsil 2010 kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Olen olnud finantstehingute maksu – või nagu Ameerika Ühendriikide toetajad seda kutsuvad – finantsspekulatsioonide maksu pikaajaline toetaja. James Tobin oli üks esimestest, kes esitas idee ülemaailmsete finantsturgude stabiliseerimise vahendi kohta, mille abil saab arenguabi jaoks koguda märkimisväärses koguses raha. Võimukad finantsspekulandid lükkasid selle kui teostatamatu idee tagasi, sama tegid võimukad valitsused. Nüüd uurib Rahvusvaheline Valuutafond kriisi tulemusel selle maksu teostatavust ning me peame rõhutama, et ekspertarvamust ei heidetaks rentslike ega muudetaks kasutuks tagatrepipoliitika tulemusena. Nüüd on meil vahendid, näiteks SWIFT vastastikuste arvelduste süsteem Euroopas, mis võimaldavad maksu kohaldada. Kuid siiski – vastupidiselt uuringutele – on uhkustundega otsitud välja vanad võltsitud argumendid: „sellest on võimalik mööda hiilida, see hakkaks koormama tarbijaid”. Vaja on piirata finantskriisi, mida kihutavad tagant südametud finantsspekulandid, kes jätkavad suure varanduse kokku ajamist ja kelle tegevus on seadnud maailma majanduse ränka olukorda. Suurenev toetus finantstehingute maksule peab olema ajendatud avalikust arvamusest valitsuste tegutsemisele ning mitte vähenema inimeste tõttu, kelle ahnusele ei näi lõppu tulevat.

18. Ühtse euromaksete piirkonna kehtestamine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on suuliselt vastatav küsimus (O-0027/2010), mille esitas komisjonile Sharon Bowles ühtse euromaksete piirkonna kohta.

Sharon Bowles, esitaja. – Lugupeetud juhataja! Minu eelkäija majandus- ja rahanduskomisjoni esimehena esitas parlamendile 12. märtsil 2009 ühtset euromaksete piirkonda käsitleva resolutsiooni. Siiani ei ole palju muutunud ning nüüd, 2010. aasta märtsis, esitan ma oma resolutsiooni. Lubage öelda, et me tõesti ootame selles vallas edusamme, enne kui 2011. aasta märtsis uus resolutsioon tuleb esitada.

Komisjon on teinud oma 2009. aasta septembri ühtse euromaksete piirkonna tegevuskava osas jõupingutusi. Oleme nõus kuue esmatähtsa valdkonna meetmetega, kuid suur enamik komisjoni enda konsultatsioonides osalenutest ütles, et vastaste poolehoidu võitmiseks on vaja määrata kindlaks ülemineku lõppkuupäev. Need on komisjoni enda sõnad. Seda ei saa enam otsesemalt väljendada ning me soovime määrata siduvaks lõppkuupäevaks hiljemalt 31. detsember 2012.

Elame ajal, mil piiriüleste ostude tegemine ja lepingute sõlmimine üha suureneb. Piiriüleste maksete, krediidiülekannete ja otsekorralduste ühised standardid on oluline osa ühtse turu nõuetekohasest toimimisest ja kasvust. Tarbijate jaoks on palju parem, kui nad ei pea kontrollima, kas eri riikides kehtib erinev kord, ning kui neil ei jää seetõttu tehingud tegemata.

⁽¹⁾ Vt protokoll.

Seega ei ole tarbijad kõnealuse projekti puhul ebasoodsas olukorras, kuid neil on vaja kindlust. On muret tekitav, kui puuduvad piisavad tagatised otsekorraldustega seotud volituste haldamiseks ja kontrollimiseks. Maksesüsteemidele kulutavad pangad ühe kolmandiku tegevuskuludest ja seega on pankade jaoks ühtse euromaksete piirkonna õnnestumine väga oluline, kuid nad ei saa seda saavutada omal käel. Euroopa Maksenõukogu peab teadvustama, et tarbijad tunnevad muret pettuste ja usalduse petmise ning selle pärast, kes nende õiguste eest hoolitseb. Väga hõivatud inimesed ei pruugi uut tehingut märgata, iseäranis kui summa ei ole eriti suur. Seetõttu on vaja anda tarbijale otsekorralduste sõlmimisel võimalus lisatagatisteks. Ei ole õige väita, et pangad tuvastavad kõik pettused. Pangad ei ole tuvastanud võltsitud tšekke. Näiteks Prantsusmaal on olnud probleeme tšeki pöördel oleva üleandepäldise pettustega tšekkide puhul, mis on esitatud pangale makse tegemiseks kolmanda poole kontole. See juhtus neli aastat pärast seda, kui Ühendkuningriigi finantsteenuste amet oli selle puuduse kõrvaldanud. Ei piisa sellest, kui lahendada niisuguseid probleeme hinnalisandite või lisateenuste pakkumisega, mis ei kaitse kõiki. See on pettuste toimepanijate puhul põhireegel. Ei piisa sellest, kui probleeme lahendatakse igas riigis eraldi. See on piiriüleste pettuste toimepanijate puhul põhireegel.

Seega soovime, volinik, et tegutseksite kindlameelselt, lahendaksite need probleemid ja esitaksite 30. septembriks 2010 lahendused seoses ühtse euromaksete piirkonna otsekorraldustega.

Käesoleval aastal peaksid riiklikud ametiasutused hakkama ühtset euromaksete piirkonda märgatavalt rohkem kasutama, seega on õige hetk edasi liikuda ja paluda uuringutes osaleda eelkõige neil liikmesriikidel, kes ei ole kavasid koostanud. Me palume ka nendel liikmesriikidel – või sellel liikmesriigil –, kes ei ole veel leidnud lahendust olemasolevate otsekorraldusvolituste juriidilise kehtivuse pikendamiseks, probleem lõpuks lahendada. Võib-olla on teine oluline komistuskivi kaardimaksete mitmepoolne vahendustasu. Seegi probleem tuleb lahendada viisil, mis oleks kooskõlas ka konkurentsipoliitikaga.

Volinik, need on olulised küsimused. Meie arvates on jõudnud kätte aeg tegutseda kindlameelselt ja määrata kindlaks ülemineku lõppkuupäev. Nii saaksime minna edukalt üle ühtsele euromaksete piirkonnale ja selle ühtse turu jaoks väga tähtsa projekti tõeliselt käivitada.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Mul on hea meel teid taas näha. Tahaksin alustuseks öelda, et olen Sharon Bowlesi öelduga nõus. Nimelt, et tarbijad vajavad turvalisust. See kajastab ka soovi, mida väljendasin oma parlamendis toimunud kuulamise ajal. Nimelt, et tarbijad võtaksid kodumaise turu taas omaks konkreetsete projektide abil. Üks niisugustest projektidest on ühtne euromaksete piirkond. Tegemist on keerulise projektiga, kuid selle eesmärk – rahaülekannete lihtsustamine Euroopas – õigustab meie tegevust.

Sharon Bowles, austatud parlamendiliikmed! Tahaksin tänada parlamenti ühtsele euromaksete piirkonnale avaldatud toetuse eest ning anda konkreetsed vastused viiele punktile, mida Sharon Bowles mainis ja mis toovad lahendamist vajavad probleemid hästi esile. Ma hindan ka tehtud eeltööd ning Pervenche Berèsi ja Jean-Paul Gauzèsi häid ning huvitavaid raporteid ühtset euromaksete piirkonda käsitlevate küsimuste kohta.

Proua Bowles, on tõsi, et tähtaeg annaks ühtse euromaksete piirkonna projektile teatava tõuke, mida see vajab. Ma usun, et see oleks nii. Lõppkuupäeval oleks tõepoolest kasulik mõju mitmes mõttes. See muudaks selgemaks õigusliku seisukoha, võimaldaks kavandada vajalikke investeeringuid ja lõpetaks kahe – riikliku ja Euroopa tasandi – maksesüsteemi kõrvuti eksisteerimise, mis tekitab kasutuid kulusid.

Tähtaeg eeldab õigusakti olemasolu. Minu talitused analüüsivad praegu mitmeid võimalusi. Tulemused peaksid selguma järgmiseks kevadeks. Nende tulemuste alusel otsustame, milline oleks kõige tõhusam tegevussuund. Ma kinnitan, et see võib olla seadusandliku iseloomuga.

Praegu, märtsi alguses, on liiga vara see lõpukuupäev teatavaks teha. Sharon Bowles, panin tähele, et soovitasite 2012. aastat. Jätan selle meelde. Igal juhul peame andma ettevõtjatele kohanemisperioodi, näiteks 12 kuud ülekannete jaoks ja 12 kuud otsekorralduste jaoks. Teine õigusloomega seotud algatuse eelis oleks tegelemine nii teie resolutsioonis kui ka majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu tõstatatud küsimustega, et parandada kasutajatele pakutavate ühtse euromaksete piirkonna toodete kvaliteeti.

Teiseks, proua Bowles, tahaksin rõhutada, et peame selgitama mitmepoolseid vahendustasusid. See on rahastamise ja seega ühtse euromaksete piirkonna pangakaartide ja otsekorralduste arendamise seisukohast tähtis küsimus. 2009. aasta lõpus avaldas komisjon aruteludokumendi, mis sisaldas uusi andmeid ja mitmesuguste kasutajarühmade arvamusi selle kohta. Avaliku arutelu tulemuste juurde tuleme varsti tagasi. Küsimust tuleb analüüsida muidugi konkurentsipoliitikaga kokkusobivuse seisukohast, mille eest vastutab minu kolleeg Joaquim Almunia.

Siiski tahaksin teha mõningad märkused. Kuni 2012. aasta novembrini kehtib otsekorralduste puhul lühiajaline üleminekusüsteem, mis võimaldab kehtestada piiriüleste tehingute puhul kuni 8,8%-lisi mitmepoolseid vahendustasusid. Märgin siiski, et praegu tehakse Euroopas üle 70% otsekorraldustest, ilma et ülekandele kehtestataks mitmepoolseid vahendustasusid. Mitmepoolne vahendustasu ei näi seega olevat ainus rahastamisvahend või isegi mitte kõige tõhusam vahend.

Nagu te teate, võttis komisjon seoses pangakaartidega vastu otsuse, milles ollakse vastu MasterCardi piiriülestele mitmepoolsetele vahendustasudele. Sama tegime Visa kaardi puhul. Euroopa Kohtus on praegu käimas MasterCardi käsitlev menetlus. Selle menetluse raames, pidades eelkõige silmas niisuguste vahendustasude suurust ja liiki, on Euroopa Komisjon juba mängureegleid selgitanud. Kohtu lõplik otsus peaks andma kindlama õigusliku aluse.

Kolmandaks, nagu ma ka oma kuulamisel mainisin, pooldan ma pangakaarte käsitlevat Euroopa algatust. Erasektoris töötatakse välja mitmeid algatusi, näiteks Monnet' projekt, PayFair ja European Alliance of Payment Schemes (Euroopa makseskeemide liit). Lugupeetud Sharon Bowles, austatud parlamendiliikmed! Ma kohtun varsti turu tähtsaimate osalejatega, et hinnata ühiselt nende soovi liikuda edasi ning võib-olla kooskõlastada nende algatusi ja määrata kindlaks tegevusraamistik. Samal ajal analüüsib komisjon konkurentsieeskirjade seisukohast lähtudes argumente, mille maksekaardisüsteemid on esitanud oma rahastamissüsteemi põhjendamiseks.

Neljas punkt on seotud tulevase juhtimisega. Nagu te teate, ei saa ühtne euromaksete piirkond kasu üleeuroopalisest juhtimissüsteemist. Seepärast loodi Euroopa Keskpankaga ühine algatus asutada ühtse euromaksete piirkonna nõukogu, kuhu kuuluks piiratud arv makseteenuste pakkujate ja kasutajate kõrgetasemelisi esindajaid. Eesmärk ei ole teha otsuseid, vaid soodustada dialoogi ja tagada ühtse euromaksete piirkonna projekti nõuetekohane elluviimine. Esimene kohtumine leiab aset kevadel.

Lugupeetud Sharon Bowles, austatud parlamendiliikmed! Hoian parlamenti ühtse euromaksete piirkonna nõukogu tööga isiklikult kursis, eriti majandus- ja rahanduskomisjoni koosolekutel osalemise kaudu.

Minu viimane märkus on seotud kasutajate huvide arvessevõtmisega, mida mainisite ka teie, proua Bowles. On kahetsusväärne, kuid sageli näib, et pangamaksete teenuse pakkujad ei võta kasutajate muresid arvesse. Seda on võimalik parandada Euroopa Maksenõukogu juhtimistavade abil, mis suurendavad läbipaistvust ja kasutajate muredega arvestamist. Ühtse euromaksete piirkonna nõukogu on hea alus niisuguste muudatuste elluviimiseks.

Kavatsen teatavates punktides ka vahetumalt tegutseda, eelkõige otsekorralduste süsteemi tehtavate paranduste osas. Komisjon ja Euroopa Keskpank kirjutavad varsti Euroopa Maksenõukogule, et taotleda teatavate muudatuste sisseviimist tarbijate murede lahendamiseks. Ma ei saa välistada võimalust, et komisjon võib võtta tarbijate murede arvessevõtmiseks meetmeid, kui ta märkab takistusi.

Lugupeetud juhataja, austatud Sharon Bowles, kallid kolleegid! Te märkate peagi, et ma olen otsusekindel ja soovin ühtse euromaksete piirkonna käima lükata, nagu ma jaanuaris lubasin. Samuti loodan ma paranduste elluviimisel muidugi parlamendi toele ja teie otsusekindlusele.

Jean-Paul Gauzès, *fraktsiooni PPE nimel*. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Ma ei kahtle teie otsusekindluses. Nendes punktidega, mida te just käsitlesite, vastasite juba enamikule küsimustest, mille me kavatsesime esitada ja mis on tõstatatud ka resolutsioonis.

Tuletan teile lihtsalt meelde, et teema keerulisus on tingitud asjaolust, et ühtne euromaksete piirkond on makseasutuste, eelkõige pankade algatus. Lubage ka öelda, et makseteenuste direktiivi – mille raportöör mul oli au olla – konkreetne eesmärk oli võimaldada meil teha kindlaks ja määratleda vajalikud õiguslikud vahendid selle Euroopa maksesüsteemi loomiseks. Direktiivi teine eesmärk oli parandada konkurentsivõimet maksete tegemise valdkonnas. Il jaotises on sätestatud makseasutuste loomine, mille eesmärk on lõhkuda pankade monopol.

See keeruline algus selgitab kindlasti osaliselt viivitust. Kuid nagu te ütlesite, on kindlasti ka tõsi, et makseteenuseid osutavad asutused, st pangad, on näidanud mehhanismi rakendamise osas üles teatavat vastumeelsust. Sellele on olemas selgitus: kulud. Olen kindel, et te juba teate seda, kuid toon siiski ühe näite: Prantsusmaal näiteks on ühtse euromaksete piirkonna kehtestamise kulud suuremad kui eurole ülemineku kulud.

Lahendamist vajab ka vahendustasude küsimus. Sellega on seotud kaks probleemi. Esiteks, nagu te mainisite, kooskõla konkurentsieeskirjadega. Kuid teine probleem, mida ei tohi tähelepanuta jätta, on asjaolu, et

makseteenus on makseasutuste jaoks äritegevus, mille eest tuleb seega õiglast tasu nõuda. Hukka on mõistetud võimalus kehtestada ühepoolset, omavoliliselt ja konsulteerimata pankadevahelised marginaalid, mis on tõepoolest üleliigsed.

Volinik, me arvestame teiega ning loodame, et edusammud, mis me ühtse makseturu loomisega oleme teinud, viiksid peatselt ülekanneteks ja otsekorraldusteks mõeldud Euroopa vahendite sujuva rakendamiseni.

Udo Bullmann, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Ühtne euromaksete piirkond on Euroopa ühtse turu oluline ja keskne vahend. Tänu koleeg Gauzèsile oleme selle käima lükanud. Minu fraktsioon toetab algatust täielikult ja meil oleks hea meel, kui see sujuvalt toimiks. Ka minul ei ole midagi selle vastu, kui kehtestaksime ülemineku lõppkuupäeva. Minu arvates ei ole niivõrd tähtis, kas selleks kulub kolm, neli või viis kuud, vaid et see siis tõepoolest töötaks.

Tegelik toimimine sõltub kahest asjaolust. Esiteks tuleb kutsuda tööstust üles olema lõppkasutajasõbralik. Praegu ei saa me lubada kuulujutte, varjatud vastuseisu ega vana süsteemi tagaigatsemist. Seepärast peab süsteem nõuetekohaselt toimima, võttes arvesse ka lõppkasutajaid.

Teiseks peab süsteem tooma loomulikult kasu ka majandusele. Siinkohal tahaksin mainida otsekorralduste arvutamise küsimust, mis on endiselt tüliõunaks. Majandus ei näi veel olevat positsioonis, mis võimaldaks pakkuda tundlikku mudelit. Endiselt leidub takerduskohti. Kui majandus ei ole võimeline esitama ühtset mudelit, mis Euroopa Liidus toimiks, siis peab komisjon – nagu on sätestatud resolutsiooni ettepanekus – esitama teatava ajavahemiku jooksul konkreetse ettepaneku. Näiteks enne aasta lõppu. Me ei tohiks seista majandusega vastamisi ja nõuda ülemineku tähtaega. Peaksime haarama initsiatiivi ja kõrvaldama vastuseisu, millega makseteenuste pakkujad tõenäoliselt ei suuda üksi hakkama saada. Meil on vaja tegutseda ühenduse tasandil, nii et kogu süsteem toimiks. Selline on meie seisukoht arutelu suhtes.

Martin Ehrenhauser, *fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete nimel NI*. – (DE) Lugupeetud juhataja! Hea on see, et meil on euro. Väikesed riigid, nagu minu kodumaa Austria, oleksid muidu olnud 2007. aasta finantskriisi ajal tohutu surve all.

Euromündi teine pool on siiski ühtsuse ja vastutuse puudumine. Sellest tulenevalt tuleb esitada komisjonile mõned küsimused. Esiteks, kes vastutab kontrolli puudumise eest eurosüsteemis? Teiseks, kes vastutab selle eest, et Kreeka valesid eelarveandmeid ei avastatud varem? Kolmandaks, kas pole nii, et kui me räägime praegu Kreekast, siis tegelikku probleemi kujutab endast hoopis Hispaania? Neljandaks, kas Euroopa Komisjon võib tagada, et Hispaania ei esita valesid eelarveandmeid, ja mis komisjon seoses sellega ette võtab?

Ma nõuan selgust ja läbipaistvust ja eelkõige, et vastutavad isikud pandaks lõpuks aru andma. Üksnes siis, kui need isikud pannakse vastutust kandma, võime tagada, et mängureeglitest peetakse järjekindlalt kinni.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, volinik, austatud parlamendiliikmed! Alustuseks tahaksin öelda, et ühised menetlused peaksid tõepoolest ühise valuutaga käsikäes käima. Õige on kaaluda, kuidas oleks võimalik paremini jõustada ühiseid menetlusi, mida ei ole kõikjal ühtses euromaksete piirkonnas veel rakendatud.

Teisest küljest ütlen selgelt, et mõnes riigis peame veel võtma vastu eeskirjad. Ma ise olen pärit riigist, kus otsekorraldused on väga levinud viis, et lihtsustada teatavate regulaarsete maksete tegemist.

Menetlus, mida praegu eeskirjade kogumis kavandatakse, on väga bürokraatlik ja keeruline. Seetõttu, volinik, oleks mul väga hea meel, et lõppkuupäeva määramisel – mida me kõik soovime – käsitletaks veel kord eriti just seda valdkonda. Ühest küljest ei tohiks süsteem olla vastuvõtlik pettuste suhtes. See on piiriülese piirkonna probleem. Teisest küljest tuleks jätkuvalt võimaldada asjaomastel ettevõtetel lihtsa menetluse teel debiteerida kohalikke makse, samuti koguda näiteks makseid ajakirjade tellimuste eest, kindlustusmakseid, mobiiltelefoni arveid jne.

Niisugune on minu nõudmine. Ka meie resolutsiooni ettepanek sisaldab selle teema kohast lõiku, millega me aitame tagada, et liikmesriikides edukaks osutunud menetlused jääksid püsima ka pärast ühtse euromaksete piirkonna lõplikku kehtestamist.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Tõenäoliselt kiidame kõik heaks voliniku vastused küsimusele ning oleme nende eest tänulikud. Need ühtivad Euroopa Parlamendi eesmärkidega.

Teiseks tahaksin öelda, et panganduse isereguleerimise meetod, mille oleme ühtse euromaksete piirkonna jaoks valinud, on meetod, mille abil asutused töötavad hästi. Lühikese aja jooksul on ühtse euromaksete piirkonnaga ühinenud mitusada pank. Ühtne euromaksete piirkond on osa ühtsest turust. See on laiem kui euroala, kuid see ei ole lõplikult välja kujundatud. Ma pooldan väga kindlat ja õiguslikult siduvat kuupäeva. Loodan, et see suurendab vajadust tegeleda esilekerkinud küsimustega ning tugevdab õiguslikku kohustust alustada kindlat elluviimist. Nii saaksid kõik osalejad tuua uuesti välja selle, mida on veel vaja teha. Ühine kuupäev on ühtse euromaksete piirkonna võimalikult kiireks ja tõhusaks kehtestamiseks ning ühtse turu maksimaalse jätkusuutlikkuse tagamiseks väga oluline.

David Casa (PPE). – Lugupeetud juhataja! Ühtne euromaksete piirkond on kiiduväärt projekt, mis aitab kahtlemata oluliselt parandada piiriüleste maksete tõhusust ning muuta euromaksete killustatud riiklikud turud ühtseks kodumaiseks turuks. See võimaldab klientidel teha sularahata euromakseid igatühele, kes piirkonnas asub, kasutades ühtset pangakontot ja ühtseid maksevahendeid.

Teine peamine kasu tuleneb Euroopa majanduse üldiste kulude – mis on praeguste hinnangute kohaselt 2–3% SKPst – vähendamisest seoses kapitali liikumisega kogu piirkonnas. Peame meeles pidama, et ühtse euromaksete piirkonna lõppeesmärk on luua piirkonnasiseste maksete jaoks soodus keskkond kogu Euroopas. On arusaadav, et niisuguse sihikindla eesmärgi saavutamine ei ole mingil juhul lihtne. Eriti, kui võtta arvesse muret tekitavat vajadust leida kompromiss üleeuroopalise kogukonna sageli vastuoluliste huvide vahel.

Majanduskriis on vaid pidurdanud ühtse euromaksete piirkonna standardite rakendamist. See on kulukas ning arusaadavalt on pankadel viimasel ajal olnud kiireloomulisemaid prioriteete. Praegust olukorda tuleks analüüsida ning määrata võimalikult kiiresti kindlaks teostatav ajakava.

Praegu on oluline luua ühtse euromaksete piirkonna kasutamisele ülemineku õiguslikult siduv kuupäev, nagu minu kolleeg Othmar Karas just ütles. On vastuvõetamatu, et seni ei ole määratud konkreetset ajakava. Arvamus, et paralleelselt ühtse euromaksete piirkonnaga peaks võimaldama ka riigisiseste standardite olemasolu, on ebatõhus ja takistab edasiliikumist.

Seepärast kutsun teid, volinik, ja komisjoni üles looma selles juba niigi hapras sektoris kindlust ning tagama, et lõpuks määratakse kindlaks ühtse euromaksete piirkonna vahenditele ülemineku õiguslikult siduv lõppkuupäev.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Tahan teile teada anda, et minu kodumaa Rumeenia astub olulisi samme selleks, et kehtestada ühtne euromaksete piirkond. 2009. aasta oktoobris võeti Rumeenia õigusesse üle direktiiv 64/2007/EÜ makseteenuste kohta siseturul. 2007. aastal võttis Euroopa Maksenõukogu liige Rumeenia pangaliit ülesandeks toetada ühtse euromaksete piirkonna skeemidega ühinemist. Ühtse euromaksete piirkonna krediidiülekandele üleminek lõpetatakse eurole ülemineku kuupäevaks. Enne seda kavatsesid kolme järgmise aasta jooksul ühtse euromaksete piirkonna otsekorralduste kavaga ühineda vaid viis pank.

Ühtsele euromaksete piirkonnale üleminekul mängib võtmerolli avalik haldus. Riigiasutused koos kommunaalteenustega, telekommunikatsioonioperaatorite ja kindlustusettevõtjatega võivad olla oluliseks jõuks ühtse euromaksete piirkonna üleminekuprotsessi kiirendamisel. Rumeenia rahandusminister teatas, et Rumeenia ühineb ühtse euromaksete piirkonna skeemidega pärast eurole üleminekut.

Aitäh.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Lugupeetud juhataja! Tahaksin tänada kõiki sõnavõtjaid. Sharon Bowlesi sõnavõtu ajal üllatas mind kõige rohkem asjaolu, et kogu parlament väljendas ühehäälselt toetust ühtse euromaksete piirkonna kehtestamisele, mida ta on eelnevalt ka juba selgelt näidanud. Seda kinnitab resolutsiooni projekt. See valmis kaks aastat tagasi ja minu arvates tuleb seda nüüd rakendada. Ma kordan taas, et mind üllatas hetk tagasi väljendatud ühehäälnel nõusolek määrata kindlaks tähtaeg.

Seepärast kinnitan oma pühendumust kõnealuse tähtaja määramisele. Andke mulle vaid mõni nädal aega, et kohtuda kõigi pangandussektori võtmetegelastega. Usun, et kasutan seda aega õigesti. Konsulteerin nendega kiirelt nii sellel kui ka teistel ühtse euromaksete piirkonna nõuetekohase kehtestamisega seotud teemadel. Seejärel langetan kiirelt otsuse, nagu palus Sharon Bowles.

Ühtne euromaksete piirkond on edukas üksnes siis, kui see täidab täielikult tarbijate ja kasutajate ootusi. Ma räägin ettevõtjatest, eelkõige väikeettevõtjatest, tarbijatest ja riiklikest ametiasutustest. Komisjon loodab – ja tegutseb selles suunas –, et ühtse euromaksete piirkonna kehtestamisel võetakse arvesse kasutajate muresid. Tahaksin öelda Elena Băsescule, et pööran tähelepanu ka uute liikmesriikide jõupingutustele. Ma tean, et

neid tehakse nii teie kodumaal kui ka teistes riikides, et ühineda täielikult ühtse euromaksete piirkonna projektiga, mis on kõigi huvides.

Lõpetuseks tahaksin öelda, et seoses pangakaartidega on vaja suuremat selgust. Mainisin seda ka oma kuulamisel. Taas on mul vaja paari nädalat või kõige rohkem paari kuud, mille jooksul korraldada kohtumisi, et selgitada välja peamiste osalejate kavatsused ning määrata kindlaks, millises ulatuses on nad valmis kooskõlastama või ühendama oma jõupingutusi seoses võimaliku üleeuroopalise süsteemi rahastamismudeliga. Konkurentsiraamistik, milles see peaks toimima, on küsimus, mille pean esitama pangandussektori peamistele tegelastele.

Tahaksin teid tänada, lugupeetud juhataja ja austatud parlamendiliikmed, asjakohase ja järjekindla toetuse eest, mida te ühtse euromaksete piirkonna vastu taas üles näitasite. See vastab ka Euroopa Komisjoni võetud kohustusele.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 10. märtsil 2010 kell 12.00.

19. Teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruanded seoses mikro-majandusüksustega (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on õiguskomisjoni nimel koostatud Klaus-Heiner Lehne raport (A7-0011/2010) teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruannete kohta seoses mikro-majandusüksustega (KOM(2009)0083 – C6-0074/2009 – 2009/0035(COD)).

Klaus-Heiner Lehne, raportöör. – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Raportis käsitletakse projekti, millega parlament on tegelenud juba aastaid ja mille puhul nüüd astutakse tõenäoliselt samm edasi edu saavutamise suunas.

Me soovime vabastada mikro-majandusüksused raamatupidamiskohustustest. Siinkohal peame silmas eriti väikeseid ettevõtteid, kellel on vaid mõni töötaja, minimaalne käive ja kasuminäitajad ning kes tegutsevad tõhusalt vaid piirkondlikul ja kohalikul tasandil, nagu väike pagari- või maalriäri või sisekujundusettevõte. Koostöös nõukoguga on parlament püüdnud korduvalt seda projekti ellu viia. See on neljas direktiiv, millest me praegu räägime ja mida on mitu korda muudetud. Viimane katse tehti Ieke van den Burgi 2008. aasta lõpus koostatud raportiga. Me ei saavutanud tookord nõukoguga peetud läbirääkimistel oma eesmärki. Seetõttu võttis parlament 2008. aasta detsembris peaaegu ühehäälselt vastu resolutsiooni, milles kutsuti komisjoni üles andma seadusandlikust seisukohast võimalus mikro-majandusüksuste raamatupidamiskohustusest vabastamiseks. Seejärel kujunesid asjad järgmiselt. Komisjon tegi ettepaneku ja toimis seega täpselt parlamendi soovi kohaselt. Lisaks andis Euroopa Komisjoni – nimelt Stoiberi juhitud rühma poolt, kes vastutab bürokraatia vähendamise eest – kokku kutsutud komitee oma arvamuse probleemi kohta ning ütles, et see oleks peamine vahend selleks, et vähendada mikro-majandusüksuste koormust Euroopas. Me peame silmas võimalust säästa kokku 6,3 miljardit eurot. Samal ajal ei tohi unustada, et mikro-majandusüksuste bürokraatlik koormus on eriti suur.

Komisjoni ettepanek on igal juhul bürokraatia vastu võitlemise lipulaev ja Euroopa Liidu bürokraatiavastase võitluse poliitiline väljund ning seetõttu pigem keskse ja suure tähtsusega. Seda ettepanekut õigustab mitu mõistlikku põhjust. Direktiiv, mille üle praegu arutleme, pärineb 1978. aastast. See oli mõeldud suurtele ja keskmise suurusega ettevõtetele. Selle eesmärk ei ole kunagi olnud mikro-majandusüksused. Mikro-majandusüksustele seatakse direktiiviga kohustused, nimelt raamatupidamiskohustus. Kohustuste struktuuri ja osi arvesse võttes nõutakse neilt sama, mida suurettevõtetelt, mis on täiesti vastuolus tegelike ja mikro-majandusüksuste vajadustega. Kui mikro-majandusüksus vajab laenu, ei ole sellel bilansil mingit väärtust. Ma ütleksin isegi, et enamuse mikro-majandusüksustest ei mõista oma raamatupidamist, mida on kinnitanud ka komisjoni uuringud. Rõhutan veel kord, et selle väärtus põhimõtteliselt puudub. Laenude andmisel on oluline rahavoog. Näiteks likviidsus ja aktiveeritavate reservide hulk. Need on asjad, mida põhimõtteliselt ei saa järeldada niisuguses vormis bilansist. See näitab vaid hetkepilti ega tee kindlaks, kas ettevõtte väärrib laenu või mitte.

Küsimus ei ole ka konkurents, vastupidiselt suurele osale siin esitatud lobitöötajate arvamustest. Reeglina ei konkureeri need ettevõtted ühtsel turul piiriüleses tegevuses. Nad tegutsevad üksnes piirkondlikul või kohalikul tasandil. Seepärast ei puuduta see probleem ühtset turgu. Lisaks ei ole ühtne turg eesmärk iseneses.

On oluline ja hea, et meil on ühtne turg. Siiski tuleks selle eeskirju kohaldada ühtse turu toimimise ja piiriülese kaubanduse suhtes, mitte küsimuste suhtes, mis puudutavad üksnes liikmesriigi majandust.

Seepärast peaksime niisuguse lõputult kestva olukorra nüüd lõpetama. Peaksime selle raporti vastu võtma. See annaks nõukogule võimaluse küsimust uuesti kaaluda ja võib-olla kaotada praegune kvalifitseeritud vähemus. See tooks kasu Euroopa kõige väiksematele ettevõtetele.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Lugupeetud juhataja! Tahaksin kõigepealt tänada kahte raportööri – õiguskomisjoni esimeest Lehnet, kes äsja kõneles, ning Dirk Sterckxi – ja väljendada heameelt nende töö üle. Tahaksin meelde tuletada, nagu ütles ka Klaus-Heiner Lehne, et komisjoni direktiivi ettepanek on vastutulek parlamendi soovidele. Parlamendi resolutsioon võeti vastu 18. detsembril 2008. Resolutsioonis kutsuti komisjoni üles esitama õigusakti ettepanekut, mis võimaldaks liikmesriikidel jätta mikro-majandusüksused raamatupidamisdirektiivide reguleerimisalast välja.

Nagu parlamendiliige Lehne hetk tagasi ütles, toetas ettepanekut selgelt halduskoormuse vähendamist käsitlev sõltumatute huvirühmade kõrgetasemeline töörühm, mida juhtis Edmund Stoiber.

Lõpuks toetas raamatupidamise lihtsustamist käsitlevat ettepanekut ka Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee. Oleme jõudnud nii kaugele.

Miks on see meede tähtis? Luues ühtse aruandesüsteemi, peaks ettepanek võimaldama liikmesriikidel ühtlustada kõigile mikro-majandusüksustele esitatavaid aruandlusnõudeid ja muuta need kooskõlastatumaks. See uus meetod peaks vähendama oluliselt nende üksuste kulusid.

Härri Lehne, te rääkisite mitmest miljardist eurost. Minu talitus esitas mulle andmed, mille alusel hinnatakse kokkuhoidu maksimaalselt 6,3 miljardile eurole. Isegi kui summa oleks väiksem, õigustaks see minu arvates arutelu jätkamist, eesmärgiga julgustada Euroopa mikro-majandusüksuste tegevust. See on veel üks põhjus, miks ma nõuan mikro-majandusüksuseid käsitleva ettepaneku võimalikult kiiret vastuvõtmist.

Kui me lisaksime ettepaneku üldisemasse raamatupidamisdirektiivide läbivaatamise raamistikku, mida soovis majandus- ja rahanduskomisjon, võtaks see kindlasti kauem aega. Minu arvates kuluks nende sätete rakendamiseks isegi mitu aastat.

Austatud parlamendiliikmed, praegu kuulen ma mõlemalt poolt kriitikat, märkusi ja ettepanekuid. Püüan neile vastata ja rahustada teid kolme konkreetse küsimuse osas.

Esiteks annab ettepanek liikmesriikidele võimaluse, mida nad võivad kas kasutada või kasutamata jätta. Teiste sõnadega, iga liikmesriik võib jätkata praeguste eeskirjade kohaldamist, ilma et ta peaks muutma oma riigisiseseid eeskirju.

Teiseks tahan rõhutada, et ettepaneku eesmärk on lihtsustamine ja subsidiaarsus. Et kodanikud ja ettevõtjad mõistaksid ja kasutaksid kodumaise turu eelist, ei tohi me Euroopa tasandil eeskirju kehtestada enne, kui see on tingimata vajalik. Ma leian, et mikro-majandusüksuste puhul võivad praegused eeskirjad tunduda üleliigsed.

Kolmandaks ja vastupidiselt sellele, mida võib-olla on öeldud, ei too ettepanek tingimata kaasa mikro-majandusüksuste kõigi aruandlusnõuete kaotamist. Ma tean, et teatavates liikmesriikides väljendati sellega seoses muret. Õiguskomisjoni pakutud kompromiss on selles küsimuses üpris selge. Ettevõtjad peavad säilitama tõendavad dokumendid, millel on selgelt näidatud tehtud ülekanded ja nende finantsolukord.

Sissejuhatavate sõnade lõpetuseks ja enne teie kuulamist tahaksin julgustada parlamenti seda ettepanekut toetama. Kaasatud osalised ootavad otsust ja ma leian, et praegu on edasiliikumiseks vaja parlamendi tugevat toetust. Me kõik soovime lihtsustamist. Ma arvan, et õiguskomisjoni esimehe tulihingeliselt toetatud ettepanek on näide niisugusest lihtsustamisest. Loodan, et mikro-majandusüksused saavad ettepanekust loodetud kokkuhoiust peagi kasu.

Dirk Sterckx, majandus- ja rahanduskomisjoni arvamuse koostaja. – (NL) Lugupeetud juhataja! Mul on hea meel, et majandus- ja rahanduskomisjoni seisukohta on võimalik täiskogu istungil tutvustada. Mõni nädal tagasi see nii ei olnud. Nõustun komisjoni peamise ideega, et väikeettevõtjate halduskoormust tuleb vähendada ja et – nagu ütles kolleeg Lehne – tuleb eristada suuri ja väikeseid ettevõtjaid.

Esitatud ettepanekuga seda eesmärki siiski ei saavutata. See selgitab majandus- ja rahanduskomisjoni seisukohta. Kui raamatupidamise aastaaruanded ei ole kättesaadavad, on väikeettevõtjate jaoks kolleegide kohta teabe saamine keerulisem. Praegu on liikmesriikides olukord erinev, mida ma ei kiida heaks. Eelkõige

puudutab see väikeettevõtjaid, kes ei ole niisugustes asjades spetsialistid. Seepärast tahaksin paluda parlamendiliikmetel meie seisukohta toetada.

Me nõuame ulatuslikku mõju hindamist, mis hõlmaks lisaks 6,3 miljardi euro suurusele positiivsele tagajärjele ka negatiivset mõju. Selle on komisjon välja jätanud. Halduskorra lihtsustamist oleks kõige parem läbi viia ühe osana äriühinguõiguse direktiivide läbivaatamisest, sest nii mõjutaks see kõiki võrdselt. Sel moel oleks võimalik viia läbi nii lihtsustamine kui ka eristamine. Kolmandaks, selle tulemuseks oleks kõigi liikmesriikide jaoks ühtne direktiiv, tugevam siseturg ja tõeline halduskorra lihtsustamine.

Tadeusz Zwiefka, *fraktsiooni PPE nimel.* – (PL) Lugupeetud juhataja! Me teame väga hästi, et mikro-majandusüksused erinevad väikestest ja keskmise suurusega ettevõtetest, rääkimata suurtest majandusüksustest. Seepärast tahaksin juhtida tähelepanu välistele teguritele, mis mõjuvad ebasoodsalt nende ettevõtete tegevusele. Välised tegurid hõlmavad nii makromajanduslikke tegureid, nagu õigusaktid, maksustamine ja bürokraatia, kui ka mikromajanduslikke tegureid, nagu pinnal püsimise raskused ning vähene likviidsus. Milline on niisuguse olukorra tulemus? Mõne viimase aasta jooksul on pärast oma esimest tegevusaastat ellujäänud mikro-majandusüksuste osakaal olnud umbes 60%. See tähendab, et rohkem kui üks kolmandik vast loodud mikro-majandusüksustest ei ole oma esimest turul tegutsemise aastat üle elanud. Kui võtta arvesse, et lisaks on paljudes liikmesriikides mikro-majandusüksuste osakaal ligikaudu 90% kõigist majandusüksustest, muutub väga oluliseks arutelu haldus- ja muude tõkete vähendamise üle, eriti mis puudutab raamatupidamist.

Oluline on ka see, et arutelud ei keskenduks üksnes lihtsustamisele, vaid ka niisuguste väikeettevõtete suhtes kehtivate aruandlusnõuete mõjule. Lihtsustamist käsitlev arutelu keskendub üldiselt kuludele. Arutelu aruandlusnõuete olulisuse kohta käsitleb finantsaruandluse eeliseid ja üksikute kasutajate vajadusi. Mikroettevõtete eristavad suurtest ettevõtetest mitmed omadused, mis räägivad lihtsustatud eeskirjade kehtestamise poolt. Esiteks on ühtsete standardite rakendamisel mikroettevõtete puhul võrreldes suurte ettevõtetega kindlasti vähem eeliseid. See toob standardite kohaldamisel kaasa kulude ja kasumi tasakaalustamatuse.

Kulude ja kasumi piisava tasakaalu loomine nõuab kulude vähendamist.

Teiseks ei mängi finantsaruandlus mikroettevõtete omanike teavitamisnõuete täitmisel olulist rolli, kuna tegemist on reeglina pereliikmetega. Arutades vajadust teha finantskriisi tõttu muudatusi, pidagem meeles, et kriisi ei põhjustanud mikro-majandusüksused.

Françoise Castex, *fraktsiooni S&D nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja, volinik, austatud parlamendiliikmed! Nagu märkisid nii raportöör kui ka volinik, järgneb direktiivi ettepanekule tööpoolest hääletus parlamendis.

Siiski suhtub Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis ettepanekusse kriitiliselt, sest see võib pöörduda nende vastu, keda me tahame toetada. Soovides vähendada ettevõtete koormust, võime jätta nad ilma läbipaistvusest ja usaldusest, mis on nende juhtimise ja tegevuse dünaamilisuse puhul hädavajalik.

Esiteks ma usun, et peame tegema selgeks piirmäärad ja mikro-majandusüksuse täpse olemuse. See on väike või keskmise suurusega ettevõtte, kus töötab üle 10 inimese ja mille käive ületab 1 miljonit eurot. Kui vaadelda ükskõik millist liikmesriiki, siis vastavad neile kriteeriumidele enamik ettevõtteid.

Võib olla tõsi, et need ettevõtted tegutsevad kohalikul tasandil ja neil on ühenduse turul vähe kogemust, kuid see ei tähenda, et nende puhul tühistatakse raamatupidamiseeskirjad. Neil tuleb raamatupidamiseeskirjadega tegemist teha iga kord, kui nad tahavad sõlmida tehinguid mõne panga või partneritega või pidada läbirääkimisi maksu-, majandus- ja sotsiaalasutustega. Sel juhul peavad nad järgima raamatupidamiseeskirju ning võivad kriteeriumide puhul, mida nad ei pruugi suuta tingimata täita, maksta kõrgemat hinda kui tavapärase raamatupidamise puhul.

Ma ei taha näha liikumist süsteemi suunas, milles kehtestatakse raamatupidamise aastaaruannete koostamise kohustus väljaspool Euroopa Liidu ühist raamistikku. Tegemist ei ole üksnes konkurentsiprobleemiga. Tegemist on lihtsalt majandusliku integratsiooni ja ühenduse õiguse ning kõigi Euroopa Liidu ettevõtete võrdse kohtlemise küsimusega.

Seda öeldes on päris selge, et VKEdes raamatupidamiskohustuse lihtsustamine on vajalik. Selle eesmärgi nimel töötatakse muide kolme algatusega. Nendeks on ettepanek, mida me täna arutame; rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite süsteem ning neljanda ja seitsmenda raamatupidamisdirektiivi läbivaatamine, mille kohta Euroopa Komisjon peaks peagi mõne ettepaneku esitama.

Need ettepanekud lubati esitada 2010. aastaks. Näib, et seda aega on pikendatud. Siiski ma ei arva, et pikendamine on piisav põhjus kiirustamiseks ja pooliku töö tegemiseks. Neid kolme ettepanekut, millel on sama eesmärk, ei liigendata võib-olla samal viisil. Seepärast näib mulle, volinik, et ettevõtete jaoks on parem ja selgem, kui me anname neile ühtse ja üldise vastuse, mis võimaldab neil ühitada kõigi soovitud kohustuste lihtsustamist ja seda vajavate väikeettevõtete tegeliku elu.

Praegu seisneb probleem selles, et Euroopa Komisjon hilineb kõneluste direktiivide läbivaatamise ettepanekuga, mis mõjub kahjustavalt küsimuse kaalumisele. Seepärast kutsun Euroopa Komisjoni üles kiirendama arutelu erandi küsimuses, mis lahutab praegu Euroopa majandusametusi ja majandusringkondi, ning valmistama ette mõjuhinna.

Alexandra Thein, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni variraportöörina ei mõista ma, kuidas saab keegi olla selle vastu, et mikro-majandusüksused – rõhutan mikro-majandusüksused, mitte väikesed või keskmise suurusega ettevõtted – vabastatakse raamatupidamise aastaaruannete esitamise kohustusest. Me ei räägi ekspordile suunatud keskmise suurusega ettevõttest Baden-Württembergis, kus töötab sadu inimesi, vaid väikestest käsitööettevõtetest, lillepoest, nurgapealsest pagariärist ja vast loodud infotehnoloogia ettevõttest. Aastaid on poliitikud korduvalt rõhutanud nii riigi kui ka Euroopa tasandil, et just need mikro-majandusüksused tuleks sellest kohustusest vabastada. Vabastada ebavajalikest kuludest, käesoleval juhul maksunõustajaga seotud kuludest, mitte muudest olulistest kuludest. Belgias koostavad aastaaruandeid juristid, Prantsusmaal audiitorid. Samuti tuleks mikro-majandusüksused vabastada ebavajalikust töökoormusest ja haldustõketest just nüüd, praeguse finants- ja majanduskriisi kontekstis.

Nüüd, mil komisjon on viimaks esitanud ettepaneku, mida parlament temalt nii kaua on palunud, väljendavad skeptikud ja vastuhäälatajad ühtäkki muret. Piiriülesesse tegevusse on kaasatud vaid 7% mikro-majandusüksustest, millest me räägime. Pidades silmas subsidiaarsuse põhimõtet, ei tohiks Euroopa tasandil eeskirju üldse olla. Mis veel hullem, raamatupidamiseskirjad on olnud pidevalt suunatud suurte ja keskmise suurusega ettevõtete vajadustele. Need on täiesti sobimatud mikro-majandusüksuste jaoks, kellest me siin algusest peale oleme rääkinud.

Ma kuulen vastaste argumente. Esiteks, et mikroettevõtja võib vajada laenu ega saa sel juhul seda oma pangale millegagi tõestada. Igaüks, kes on kursis Basel II kokkuleppega, teab, et panga jaoks on aastabilanss parimal juhul kena boonus, ei midagi enamat. Teiseks, mis puudutab eeldatavat krediidiandja kaitset, siis on aastabilansist sõltuvaid krediidiandjaid vähe. Kogu oma juristina töötamise karjääri jooksul olen kogenud, et kui on müüdnud mikro-ettevõtet, ei ole kunagi olnud müüjat, kes sõltuks olulisel määral mis tahes vormis raamatupidamise aastaaruandest. Kolmandaks tahavad Euroopa Liidu lõunapoolsed liikmesriigid säilitada vana määrust. Jah, just need riigid, keda praegu meie ajakirjanduses pidevalt väärilt kajastatakse. Nad võivad seda teha, sest määrus ei ole kohustuslik. Siiski, need riigid, kes nõuavad mikro-ettevõtjatelt raamatupidamise aastaaruandeid, sest neil puudub tõhus maksuhaldus ja lisaks raamatupidamise aastaaruannetele puudub neil igasugune kontroll, ei tohiks olla üllatunud, kui nad ei saa kätte kogu maksutulu või kui pannakse toime maksupettus.

Seepärast kutsun kõiki parlamendiliikmeid, eelkõige sotsiaaldemokraate üles kiitma see tähendusrikas määrus heaks. Eelkõige seetõttu, et õiguskomisjoni liige Klaus-Heiner Lehne võttis kompromissi võimaldavate eeskirjade koostamisel arvesse kõiki muresid ning sellele järgnevalt ei esitatud ühtegi asjakohast argumenti.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (Palus kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel luba esitada küsimus, tõstes sinise kaardi.) Lugupeetud juhataja! Kas Françoise Castex on nõus, et tema esitatud ettepanek, mille kohaselt viivitatakse ettepanekuga mõju hindamise koostamiseks, tähendab tegelikult eitavat vastust?

Françoise Castex (S&D). – (Vastas küsimusele, mis esitati sinise kaardi tõstmisel, vastavalt kodukorra artikli 149 lõikele 8.) (FR) Lugupeetud juhataja! Saan küsimusest täielikult aru. Kui ettepanek tagasi lükatakse, tuleb see saata tagasi koostajatele, ning kui see juhtub, võime tõesti näha ette mõju hindamise.

Nagu ma ütlesin, ei ole me väikeettevõtete raamatupidamiseskirjade lihtsustamise vastu, eriti kuna direktiive ja meetmeid on kogunenud nii palju, et need tuleb olukorra selgitamiseks ümber korraldada.

Me lihtsalt arvame, et asjade lihtsustamise asemel suurendab ettepanek ettevõtete ebakindlust.

Kay Swinburne, *fraktsiooni ECR nimel*. – Lugupeetud juhataja! Ettepanek vabastada mikro-majandusüksused teatavatest raamatupidamisnõuetest ei näi olevat kaugeltki täiusslik. Majandus- ja rahanduskomisjoni koosoleku hääletusel toetas minu fraktsioon majandus- ja rahanduskomisjoni raportööri Dirk Sterckxi kavatsuses

paluda Euroopa Komisjoni, et komisjon aitaks kõigil ELi mikro-majandusüksustel ja VKEdel vähendada oma koormust, lükates kõnealuse ettepaneku tagasi. Lisaks tehti ettepanek väga vajaliku neljanda ja seitsmenda äriühinguõiguse direktiivi läbivaatamise kohta, et saavutada seeläbi tähendusrikkam ja ulatuslikum ettepanek.

Muret tekitavad ka komisjoni mõju hindamine ja väited, kui palju head ettepanekust sünnib. Näib, et ettepanekul on väga piiratud ulatus. Siiski on praeguste majandusraskuste ajal oluline pidada meeles, et ka igast väikesest abivahendist on kasu.

Ma loodan, et kui me seda meedet toetame, saab minu valimisringkonnas Walesis kõnealusest kohustusest vabastamisest kasu vähemalt üks väikeettevõtte. Sellest ei saa täiuslikku vahendit, mis lahendaks kõik majanduslanguse põhjustatud probleemid, ja me ei peaks esitlema seda väikest meedet suure saavutusena. Siiski, isegi kui see erand aitab üksnes vähestel ettevõtetel praegustes majandusraskustes oma olukorda parandada, ei tohiks me seda takistada.

Cornelis de Jong, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (NL) Lugupeetud juhataja! Reeglina on mul hea meel, kui Euroopa Liit tühistab aeg-ajalt eeskirju, kuna neid on juba liiga palju ja need takistavad nii kodanike kui ka ettevõtjate tegevust. Valigem siiski asjakohased eeskirjad, näiteks hankelepingute sõlmimise eeskirjad, mis on liiga ettekirjutavad ning keerulised.

Kohustus avaldada raamatupidamise aastaaruandeid ei ole aga niisugune eeskiri, mille peaksime tühistama, isegi mitte kõige väiksemate ettevõtete (mikro-majandusüksuste) puhul. Ilma usaldusväärse ja läbipaistva finantsjuhtimiseta ei saa ettevõtteid krediiti ning ettevõtlus muutub üldiselt oluliselt keerulisemaks. Valdkonda käsitlevatest allikatest saan ma aru, et finantsjuhtimine on mikro-majandusüksuste jaoks sageli probleemne. Kui raamatupidamise aastaaruannete esitamine ei ole enam kohustuslik ja seega ei kujuta endast enam teabeallikat, on ainus võimalus nõuda makse käsitlevaid dokumente. Aga kes tagab, et need on sama usaldusväärsed kui kinnitatud raamatupidamise aastaaruanded? Nende usaldusväärsuse kindlakstegemiseks tuleks kontrollida, kas alati on saadud 100% maksutulud, mis tähendab kõigi tõendavate dokumentide esitamist. Seda ei soovi aga ei maksuametid ega väikeettevõtjad.

Seepärast nõustun majandus- ja rahanduskomisjoni ettepanekuga lükata komisjoni ettepanek tagasi. Paljud väikeettevõtte võivad langeda selle meetme ohvriks. Seda aga parlament ei soovi oma südametunnistusele just nüüd, mil väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid on nii hädasti vaja töökohtade loomiseks.

William (The Earl of) Dartmouth, *fraktsiooni EFD nimel*. – Lugupeetud juhataja! Ühendkuningriigis on praegu 2 460 000 töötut. Noorte töötuse määr on Ühendkuningriigis 20%. Prantsusmaal on noorte töötuse määr 24%. Itaalias on see 25% ja uskumatult suur Hispaanias – 39%. Suurettevõtte on viimase kahe aasta jooksul inimesi vallandanud ning jätkavad selle tegemist.

Töötute parim lootus on väikesed ja mikroettevõtte. Siiski muudavad ELi direktiivid mikroettevõtete eduka tegevuse keeruliseks. ELi eeskirjad takistavad nende kasvu. Ometi kord toimib komisjon õigesti, esitades ettepaneku vabastada mikroettevõtte teatavatest raamatupidamiseeskirjadest. Ühendkuningriigis on 1,7 miljonit mikroettevõtet. Kui need ettevõtte suudaksid palgata kas või ühe lisatöötaja, lahendaks see suurel määral Ühendkuningriigi tõsise tööpuuduse probleemi.

Me saime kõik Dirk Sterckxi ja tema toetajate ringkirja. Dirk Sterckx ja tema toetajad on sellele vastu osaliselt põhjusel, et väga väikeste ettevõtete vabastamine kõigist ELi raamatupidamisdirektiividest on mingil määral vastuolus ühtse turuga. See on täiesti naeruväärne argument, mille peale võis tulla vaid fraktsiooni ALDE Belgia liige. Ma tean, et kui parlamendis kritiseerida Belgia või belglasi, saab karistada, kuid tahaksin meelde tuletada ajalugu. 96 aastat tagasi astus Suurbritannia Esimesse maailmasõtta, et kaitsta Belgia territoriaalset terviklikkust. Soovitaksin Dirk Sterckxil selle osaliselt tasuda, lõpetades püüded hävitada Ühendkuningriigi majandust ja Ühendkuningriiki kui riigiki.

(Sõnavõtja nõustus vastama küsimusele, mis esitati sinise kaardi tõstmisel, vastavalt kodukorra artikli 149 lõikele 8.)

Dirk Sterckx (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Lubage kõigepealt tänada eelmist sõnavõtjat selle eest, mida Suurbritannia meie heaks nii palju aastaid tagasi tegi.

Mul on talle üks küsimus. Kui me palume komisjonilt käesolevaks aastaks kavandatud kahe direktiivi läbivaatamist ja üldist raamistikku, kas see tõepoolest takistaks meie eesmärgi ehk halduse lihtsustamise saavutamist?

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Lugupeetud juhataja! Vastan ühe sõnaga: jah. Väikeettevõtte vajavad halduse lihtsustamist kohe.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Lugupeetud juhataja! Tahaksin kõigepealt õnnitleda Klaus-Heiner Lehnet esitletud raporti, dialoogi pidamise suutlikkuse ja avatuse eest, mida ta on kõnealuses küsimuses näidanud, ning tema kindlameelsuse eest kaitsta mikro-majandusüksusi.

Kuigi meetmel, mida me täna arutame, on oma ajalugu, on see väga tähtis kriisiga toimetulemisel. See vabastab väikeettevõtteid kulukatest, bürokratlikest ja läbipaistvuse osas ebavajalikest meetmetest.

Ettevõtete ja riigi vaheliste suhete läbipaistvuse jaoks on oluline, et säilitatakse ettevõtete maksukohustused. Täiesti erinevaid ettevõtteid ei saa kohelda samal moel. Väikeseid ja suurettevõtteid ei saa samal moel kohelda.

On aeg kaitsta väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid, muutes sõnad tegudeks. On õige aeg toetada VKEdes jaoks lihtsamate ja vähem kulukate meetmete loomist, mis annaks võimaluse luua rohkem töökohti ja saavutada suuremat kasvu.

Kahjuks näeme Euroopas paljude väikeettevõtete sulgemist. Seepärast ei tohiks me anda üksnes hinnanguid, vaid peaksime tegutsema.

Just sellise ettepaneku tegi minu esindatav erakond Portugali parlamendile. Seepärast kutsun Portugali parlamendiliikmeid üles hääletama kõnealuse meetme poolt ja avaldama Portugali valitsusele survet, et ta muudaks oma takistavat seisukohta, mille ta nõukogus kahjuks on võtnud.

Lõpetuseks tahaksin öelda, et selle raportiga on võimalik astuda oluline samm edasi mitte üksnes kriisi lahendamise suunas, vaid ka väikeettevõtete halduse lihtsustamise ja kulude vähendamise suunas, mida nad väga vajavad.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja! Loomulikult peaksime toetama täielikult eesmärki vähendada mikro-majandusüksuste halduskoormust. Samuti peaksime toetama eesmärki vältida mikroettevõtete seadmist finantsaruandluse puhul samale tasemele suurettevõtetega. Aga kas seda eesmärki on tegelikult võimalik saavutada komisjoni ettepaneku või teie raporti abil, Klaus-Heiner Lehne. Ning kellest me räägime, kui me räägime mikro-majandusüksustest? Françoise Castex juba viitas sellele. Sooviksin seda teemat edasi arendada.

Mikro-majandusüksused ei ole sageli nii väikesed. Näiteks Austrias ei ole tegemist sularahal põhineva raamatupidamisega, vaid kapitaliühingute, piiratud vastutusega äriühingute, piiratud vastutusega äripartnerluse ja korporatsioonidega. Et tuua osakaal selgelt välja, siis kokkuvõttes moodustavad need 90% kõigist Austria ettevõtetest, kus töötab vähem kui kümme töötajat.

Piiratud vastutuse ebaseadlik pool on seega finantsaruandluse kohustus. Kuigi me ei tohiks – nagu alguses mainiti – kõnealuseid ettevõtteid kohelda võrdsetl suurettevõtetega, siis samas ei tohiks me finantsaruandluse kohustust siiski ka tühistada. Selle asemel et jätta mikro-majandusüksused neljandast direktiivist täielikult välja, tuleks määratleda selgelt ja kehtestada neljanda ja seitsmenda direktiivi kavandatud läbivaatamise raames väiksem reguleerimisnõue.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Praegune majanduskriis näitab selgelt, et Euroopas on arenguseisak ning ta ei jõua enam maailma teiste osade, näiteks Aasia majanduse kiiruse ja arenguga sammu pidada.

Meie ärikeskkonna korraldus on kohmakas ja iganenud. Vaadake Hiina ja India äriinimesi. Kas oskate arvata, kui palju aega kulutavad nad oma tööst aruannete ja seletuste täitmisele ettevõtte tegevuse kohta? Nad ei kuluta üldse! Ja vaadake meie äriinimesi ja ärimehi. Näiteks minu kodumaa seadused sunnivad ettevõtte omanikku saatma oma ettevõtet käsitlevad samad andmed ja aruanded mitmesuguste muudatustega eri valitsusasutustele: maksuametile, äriregistrisse, ravikindlustusametile ja statistikaametile. Kui juhuslikult midagi ununeb, määratakse ettevõttele parimal juhul suur trahv ning halvimal juhul ametivõimud sulgevad selle. Neli riigiasutust tegutsevad selle nimel, et ahistada ettevõtteid ja röövida nende aega ja vahendeid, sest kogu bürokratlik moolok elatub nende ettevõtete tööst saadud maksudest. Kõik andmed võiks valitsuse jaoks koguda vaid üks asutus ja see ei peaks olema eriti suur.

Kuidas see asi töötab? Me kas tühistame kasutatud õigusaktid, lihtsustame haldust ja muudame selle ladusamaks ning anname enamikule ametnikest võimaluse hakata elatist teenima ausate töötajatena või lõpetame nii nagu meie legendaarsed kuninglikud valitsejad, kelle rahulolematud tšehhid 1618. aasta mais Praha kindluse akendest välja viskasid. Oleks hea, kui valiksimme esimese võimaluse ja teeksimme seda võimalikult kiiresti.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, volinik, austatud kolleegid! Olen üks VKEsid käsitleva fraktsioonideülese töörühma juhtidest. Paljud meist tegid koostööd Euroopa väikeettevõtlusalgatuse „Small

Business Act” osas. Loodetavasti soovime kõik seada väikeettevõtteid esikohale ja toetada väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid soodustavat lihtsustamist ja nende koormuse vähendamist.

See, mis me täna kuulsime, kõlab väga atraktiivselt. Kui see on nii ligitõmbav, siis miks me ei kuule mõlemalt poolt aplausi? Miks on nii palju erinevaid näiteid, mis lihtsustamisest hoolimata ei teeni ära vaimustavat aplausi? Sellel on omad põhjused. Kas uus määrus on kooskõlas Basel II kokkuleppega? Aastaid oleme toetanud ühiseid raamatupidamismenetlusi ja nüüd ühtäkki kaotame need.

Me tahame Euroopa, mitte riigi tasandil lahendusi ja lihtsustamist. Me ei taha õiguslikku killustatust. Mikro-majandusüksuste piiriülest tegevust takistataks sellega. Iga-aastaste raamatupidamisaruannete koostamise kohustusest vabastamine ei tähendaks tegelikult vabastust, sest paljudes liikmesriikides peame siiski koguma samu andmeid, kuigi teise nime all. Siiski muudetak스 keerulisemaks krediitdivõimelisuse kontrollimise suutlikkus. Väikeettevõtte peaksid kinni pidama ka ettevõtete kvaliteeditunnistusi käsitlevatest standarditest. Vastasel juhul on oht kaotada läbipaistvus.

Kui ettevõtteid kasvavad, peavad nad järgima eeskirju, mis ei pruugi nende suhtes mikro-majandusüksustena kehtida, ning liikmesriikide valikuvabadus niisuguses olukorras nõrgestab siseturgu. Seepärast toetan ma neljanda ja seitsmenda äriühinguõiguse direktiivi läbivaatamist, sest see toob kaasa ühtse reguleerimise ja raamatupidamiskohustusest vabastamise.

Marianne Thyssen. – (NL) Lugupeetud juhataja, volinik, austatud kolleegid! Loomulikult tuleb bürokraatiat vähendada, loomulikult peab Euroopa selles oma osa mängima ja loomulikult kehtib see eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete (VKE) suhtes, kes kõige rohkem kannatavad. See ei tähenda aga, et peaksime lapse koos vanniveega välja viskama.

Komisjoni ettepaneku heakskiitmine tooks kaasa erinevad aastaaruannete koostamise tavad, mis sõltuvad ettevõtte asukohast ja võib-olla ka sellest, kui suurel määral on ettevõtte äritegevus seotud ühendusesisese kaubandusega. Igal juhul piiraks niisugune eeskiri väikeste ettevõtete kasvu ja takistaks piiriülest tegevust.

Lisaks – mida ütlesid ka teised parlamendiliikmed – asendatakse oodatud lihtsustamine teiste haldustõkete, nagu maksuametite, võimalike krediidiandjate ja isegi ametiühingute teabetaotlused, kes kõik tahavad suurendada läbipaistvust. Me ei tohiks ka unustada, et ettevõtteid ise vajavad oma äritegevusest ülevaadet, mida saavad pakkuda head raamatupidamistavad, usaldusväärsed raamatupidamise aastaaruanded ja head aruandlustavad.

Kuigi oodatakse koormuse vähendamist, on üsna tõenäoline, et see hoopis suureneb. Just seda kardavad paljude riikide ja Euroopa tasandi VKEde organisatsioonide esindajad. Ma jagan seda kartust. Seetõttu ei saa ma raportit toetada, kuigi tunnustan täielikult komisjoni häid kavatsusi ning Klaus-Heiner Lehne ja õiguskomisjoni tööd.

Siiski toetan ma majandus- ja rahanduskomisjoni Dirk Sterckxi koostatud arvamuses tehtud üleskutseid viia enne meie teatatud neljanda äriühinguõiguse direktiivi läbivaatamist läbi ulatuslik mõju hindamine. On teada, et läbivaatamine toimub käesoleval aastal ning seega ei tähenda see liiga suurt viivitust.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Minu kõne on lihtsalt kokkuvõte. Kõik on juba öeldud nii direktiivi praeguse vormi poolt kui ka vastu. Usun, et keegi siin ei vaidle vastu, et me soovime vähendada finantsaruandluse sätteid, et muuta asjad mikro-majandusüksuste jaoks lihtsamaks. Siiski on mul tunne, et oleme poolele teele seisma jäänud või tahame seda teha. Meil ei ole julgust asju lõpule viia.

Teame kõik, et vajame neid finantsaruandluse sätteid ja isegi kõige väiksemad ettevõtteid vajavad aruandeid, mis võimaldavad anda ülevaate nende äritegevuse olukorrast ja seda tõendada. Nendeks võivad olla Basel II kokkulepe, maksuregistrite andmed või mitmed muud asjaolud. Tulevikus peame võib-olla tegemist tegema uute sätetega, mille võivad kehtestada teised riigid – USA või keegi muu. Siiski peab olema võimalik edasi liikuda ja kaaluda, kuidas jätkata finantsaruandluse sätete käsitlemist. Niisuguses konkurentsipiirkonnas nagu Euroopa peab olema võimalik koostada lõpuks tõeliselt konkreetsed direktiivid. Minu seisukoht on, et need ei peaks olema mõeldud mitte üksnes mikro-majandusüksustele, vaid ka suurematele ettevõtetele.

Oma kogemusest juristina tean, et vajalike aruannete esitamiseks ja nende analüüsimiseks vajalikud pingutused, mis tehakse paljude kolleegide abiga, on tohutud ka suuremate ettevõtete jaoks. See hõlmab suurt hulka tööd ja nõuab palju raha. Lisaks ei saa mikro-majandusüksused seda endale lubada. Kui me keskendume neile ettevõtetele ja tahame tööpoolest tegeleda finantsaruandluse sätetega neljanda ja seitsmenda direktiivi raames, siis palun teil kaaluda ka halduskoormuse lihtsustamist üldiselt ning mõistlike ja usaldusväärsete direktiivide väljatöötamist.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Tānan teid, lugupeetud juhataja, austatud volinik! Kui keegi meist asutaks praegu ettevõtte, oleks see vähemalt esialgu mikroettevõtte.

Me kõik teame, et praegu on Euroopa Liidus kriis ja tööpuudus. Tööpuuduse probleemi lahendamiseks Euroopas vajame võimalikult palju ettevõtteid. See tähendab, et vajame võimalikult palju mikroettevõtteid. Seega peaksime tegema kõik, et aidata mikroettevõtetel sujuvalt tegutseda. Meil on see võimalus. Nimelt komisjoni ettepanek vabastada mikroettevõtted finantsaruannete esitamise kohustusest, mis muudab nende tegutsemise ja asutamise praktikas lihtsamaks. See vähendaks Euroopa tööpuuduse probleemi. Selleks on mitmeid põhjuseid. Esiteks, nagu ma juba rõhutasin, peame mõistma, et praktiliselt kõik uued ettevõtted on vähemalt esialgu mikroettevõtted. Seepärast, kui me vähendame kohustusi, vähendame me kulusid. Seda tehes muudame nende toimimise lihtsamaks. Teiseks on niisuguste ettevõtete finantsaruannete koostamiseks vajaminevad jõupingutused liiga suured ja ei too kasu ettevõttele ega riigile. Kui on vaja taotleda pangalaenu, nõuab pank ajakohastatud aruannet, mis kajastab hetkeolukorda, mitte poole aasta või isegi aasta tagust olukorda. Kolmandaks on see praktiline viis, millega võime hakata ellu viima komisjoni eesmärki vähendada VKEde halduskoormust 2020. aastaks 25%. Seetõttu kutsun parlamendiliikmeid üles mitte üksnes rääkima VKEde toetamisest, vaid muutma oma sõnad tegudeks ja võtma vastu resolutsiooni mikroettevõtete koormuse vähendamiseks. Aitäh.

Lara Comi (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Kuigi väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted muutuvad Euroopa majandusruumis üha olulisemaks, puuduvad neil piisavad stiimulid.

Euroopa Komisjon on välja töötanud ja rakendanud mitmeid meetmeid, mis on mõeldud konkreetsetelt niisuguste ettevõtete toetamiseks. Õige on „kõigepealt mõtle väikestele” põhimõte, mille kohaselt on väga oluline ja sobiv võtta esmajoones arvesse väikeseid ettevõtteid, et edendada nende tegevust ettevõtluskeskkonnas.

Halduskulude vähendamine, menetluste lihtsustamine ja turgudele juurdepääsu parandamine ning seeläbi konkurentsivõime suurendamine on kriisist väljumisel peamise tähtsusega vahendid. Minu arvates on Klaus-Heiner Lehne ettepanek vabastada mikro-majandusüksused iga-aastaste aruannete esitamise koormusest, vähendades seega halduslikku bürokraatiat, teretulnud.

Pooldan ka seda, et liikmesriikidele antaks vabadus – kuigi piiratud ulatuses – valida, kuidas niisugust direktiivi kohaldada. Võttes arvesse, et Euroopa Liit ei ole veel saavutanud õigussektoris täielikku ühtlustamist, tuleb minu arvates luua erand järk-järgult.

Mõeldes oma kodumaale, mis on kuulus liigse bürokraatia poolest, siis usun, et tingimata on vaja raamatupidamismenetluste esialgset lihtsustamist sidusmenetluste kaudu, mis ei nõua tehnilist konsulteerimist ega lisakulusid. Teatavates piirkondades on see ka juba toimunud. See peaks olema esimene samm edasi.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Mind hämmastab parlamendiliikmete arutelu, kes ühelt poolt räägivad väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete soodustamiseks tehtavast lihtsustamisest. Aga kui on vaja teha esimene samm mikro-majandusüksuste jaoks – ja just sellest me täna räägime, mitte mõnest muust tasandist – ütlevad nad taas „ei”. Me ei saa alati midagi nõuda ja seejärel öelda „ei”.

Olen rääkinud mitme mikro-majandusüksusega. Nad loodavad sellele määrusele ja ootavad seda. Olen rääkinud piirkondlike pankadega, kes rõhutasid väga selgelt, et nende jaoks ei ole finantsaruandluse muutmine mingi probleem. Nad kasutavad nagunii teisi andmeid. Lisaks ei muutu midagi läbipaistvuse osas, sest nagu volinik selgitas, jäävad sätted jõusse ja seega läbipaistvus säilitatakse. Kaubandust see ei mõjutaks, sest mikro-majandusüksused ei mõjuta Euroopa turgu Euroopa tasandil kauplemise tähenduses.

Kutsun parlamendiliikmeid üles astuma koos meiega see samm ning tänan Klaus-Heiner Lehnet ja õiguskomisjoni suurepärase töö eest.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Olen nõus paljude Marianne Thysseni, Othmar Karasi ja Françoise Castexi esitatud argumentidega. Siiski tekib mul järgmine küsimus: kas pärast kompromissi, mis meil õnnestus saavutada ja mis võimaldab jätta alles liikmesriikide valikud, peame blokeerima direktiivi, mis on positiivne märk mikro-majandusüksuste soodustamiseks mõeldud lihtsustamisele?

Kui lubate, volinik, tahaksin teha mittekohustava ettepaneku. Esiteks soovitaksin parlamendil toetada Klaus-Heiner Lehne ettepanekut ja võtta arvesse äsja teiste direktiivide muutmise kohta öeldut. Sel moel

jõuame kiiresti kokkuleppele nii väikeettevõtete raamatupidamiseskirjade kui ka valdkonna Euroopa süsteemi osas.

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud juhataja! Nii mina kui ka paljud mu kolleegid tõusid täna hommikul kell neli, et siia tulla. Kuid mul on väga hea meel, et olen oodanud arutelu lõpuni, sest kaks viimast arutlusel olnud teemat täitsid mind suure lootusega.

6,5 miljardi euro säästmine, mille võime saavutada põhimõtteliselt käeviibutuse abil, on väga märkimisväärne fakt. Ühest küljest võib öelda, et see tõestab paljude kriitikute arvamust, et Euroopa Liit on liiga bürokraatlik. Kuid vähemalt on meil terviklik käsitlus ja arusaam, et bürokraatiaga tuleb tegeleda ja võtta parandusmeetmeid, vastupidiselt pankadest, kes ei ole oma meetmetes näidanud siiani süütunnet ega kahetsust.

Siiski näitab see ka, et meil on palju vaja ära teha, et täita 25% eesmärk. Mida varem me seda teeme, seda parem.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja! Meil on majanduskriis ja ei ole vaja öelda, et mikro-majandusüksuste vabastamine raamatupidamise aastaaruannete koostamise ja avaldamise kohustustest on tervitatav meede, mille abil toetada väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid. Loomulikult olen ma raportööri selles punktis nõus. On selge, et niisugune meede vähendab ettevõtete tegevuskulusid, suurendab nende kasumlikkust ja võib mõjuda positiivselt töökohtade säilitamisele.

Minu arvates valmistab paljudele parlamendiliikmetele siiski muret see, et me peame olema äärmiselt tähelepanelikud kasutatavate meetodite ja vahendite osas. Peame selle haavatava majandussektori kiiresti ja kohe kohustusest vabastama. Eesmärk peab olema tagada kohustusest vabastamine, mitte – ma kordan – mitte alibi ettevõtete jaoks, et võltsida või varjata oma tegelikku finantsolukorda. Arvesse peab võtma kõike, mida see ettevõtete tulevasele edukusele kaasa toob.

Seetõttu leian, et peaksime põhimõtteliselt tervitama ja toetama kindlalt komisjoni ettepanekut. Loomulikult peaksime olema ettevaatlikud, et kehtestatud kord ei muudaks tulevikus meie tegelikke kavatsusi, st toetada ettevõtteid.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Praegu ei kahtle tõenäoliselt keegi, et mikro-majandusüksusi tuleb täielikult edendada ja toetada. Usun, et parim vahend selleks oleks maksude vähendamine võimalikult suures ulatuses igas Euroopa Liidu liikmesriigis ning dokumentide registreerimise ja registrist kustutamise nõuete lihtsustamine ja palju muud. Üks täna mainitud idee oli, et kui me tahame võtta pangast laenu, peame esitama pangale lisaks raamatupidamisaruannetele siiski ka teatava lisateabe. Ma toetan seda, et riik peaks teadma, millised protsessid toimuvad. Seega usun, et raamatupidamisaruannete lihtsustamine on väga oluline. Kuid seda tuleb teha nii, et me ei rikuks läbipaistvuse ja äriühingu põhimõtete peamisi nõudeid.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Lugupeetud juhataja! Hilisest kellaajast hoolimata arutleme me väga olulise teema üle, nagu mõni hetk tagasi öeldi. Olen kõiki kuulanud ja ma ei arva, et on keegi, kes teist ei toeta vajadust vähendada mikro-majandusüksuste halduskoormust ja selle keerulisust. Tuletan meelde, et arutlusel olev ettepanek võib mõjutada peaaegu viit miljonit ettevõtet Euroopas. Kontrollisin selle arvu oma talitustega üle.

Olles kuulanud teid kõiki, märkasin siiski, et leidub erinevusi ja lahkavamusi ajakava osas, proua Castex, ja teostamise viisi osas. Tahaksin kinnitada veel kord oma veendumust. Väitsin parlamendis, kui soovisite mind kuulata, et üldsus, tarbijad ja eelkõige – nagu ma kuulamisel juba mainisin – väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted peavad ühtse ehk Euroopa turu taas omaks võtma.

Seepärast võime kindlasti ettepanekut nõukoguga peetava arutelu käigus veel parandada. Ma arvan – nagu ütles Klaus-Heiner Lehne –, et me vajame seda ettevõtlusega seotud eesmärki. Mulle meeldis väga William Earl of Dartmouthi komisjonile tehtud kompliment, mida tuleb väga harva ette. Ta ütles, et kordki komisjon teeb midagi. Ma jätsin meelde teie mõistlikud ettepanekud. Loodan, et nüüd, mil me peame koostööd tegema, suudan teile tõestada, et komisjon teeb sageli mõistlikke, kasulikke ja konkreetseid asju. Loodan teid veenda komisjoni pingutusi kindlamalt ja sagedamini toetama. Niisugune on minu seisukoht parlamendi suhtes. Veidi utoopiline, kuid lõppude lõpuks ei anna ma alla ja üritan teid veenda, et komisjon teeb kasulikke asju parlamendi toel ja sageli tema palvel.

Austatud kolleegid! Ma arvan, et see konkreetne, sihikindel ja mõistlik ettepanek annab võimaluse lihtsustada suurel määral kõige väiksemate ettevõtete koormust. Ettepanekuga ei kaotata raamatupidamist. See ei takista ettevõtteid edastamast teavet, mida paljud kaasatud osalised vajavad. See ei takista kellelgi järgimast soovi korral direktiivi sätteid. Selline on minu selge vastus Dirk Sterckxi väljendatud murele.

Ettepanek annab võimaluse kohandada finantsteabe avaldamise eeskirju riigi ja piirkondlikul tasandil. On parem, kui väga väikeste ettevõtete raamatupidamiseskirjad võetakse vastu sellel tasandil, millel nad töötavad, ehk kohalikul tasandil.

Lisaks on minu arvates väga oluline ajakava. Ettepanekut on võimalik kiiresti rakendada. See annab võimaluse aidata väikeseid ettevõtteid ja seda võimalust ei tohi kasutamata jätta. Ma kuulsin selgelt, et Françoise Castex mainis teist väljaadet: raamatupidamisdirektiivide tulevast üldist läbivaatamist. Tähtaega, mille alusel me töötame – te ütlesite selleks 2010. aasta lõpp, kuid tõenäoliselt on see 2011. aasta algus –, ei soovi me ületada. Kuulsin hästi ka Jean-Paul Gauzèsi mittekoostavat ja selget soovitusi. Me kasutame ära ka raamatupidamisdirektiivide üldist läbivaatamist.

See ei takista meil aga teie toetusel teha kohe edusamme, mida kõnealune mikro-majandusüksuseid käsitlev ettepanek pakub. Raamatupidamisdirektiivide üldise läbivaatamise ajal saame veelgi edasi minna ja täiendavaid edusamme teha. Ärgem jäägem ootama. Nagu ma ütlesin, toimub üldine läbivaatamine 2011. aasta alguses ja see võtab aega.

Panin tähele, et paljud teist pidasid väga üksikasjalikke kõnesid. Näiteks mainisid äsja Cornelis de Jong, Arturs Krišjānis Kariņš, Diogo Feio, Kay Swinburne ja ka teised praegust kriisi ning majandusraskusi. Meie arvutused näitavad, et kui me suudame siseturgu elavdada – mida üritab teha president Barroso ja mis on minu mandaadi ajal peamise tähtsusega – ning muuta see väga tõhusaks ja sujuvamaks, võime saavutada Euroopas 0,5–1,5% suuruse täiendava kasvu.

Me võime otsida kasvu väljaspool ELi ülemaailmse konkurentsi tingimustes, kuid alustame selle otsimist kodust. Ma leian – nagu näitab ka Klaus-Heiner Lehne raporti mõttekäik –, et suur osa majanduskasvust peitub Euroopa viies miljonis väikeettevõttes. Peame vaid tahtma nende töö lihtsamaks muuta. Niisugune on ettepaneku mõte.

Kuulsin selgelt, et Othmar Karas ja Hella Ranner mainisid miinimumstandardite nõudeid. Panin tähele ka, et Lehne raportis ei välistata miinimumnõudeid. Vajame selleks aega. Vaatame koos nõukoguga, mida selles osas ette võtta. Ma palun teil raporti ja ettepaneku heaks kiita. Nendega tagatakse konkreetne edu ning tegevuses vajalik etapp, et viis miljonit Euroopa väga väikest ettevõtet ja nende pakutavad miljonid töökohad võiksid areneda praegustele raskustele vaatamata.

Seepärast soovin kasutada võimalust ja tänada Klaus-Heiner Lehnet raporti eest. Kinnitan talle, et kui parlament ettepaneku loodetavasti heaks kiidab, on mul võimalus ja ma võtan endale kohustuseks teha nõukoguga koostööd, et viia lõpule konkreetsed ja praktilised edusammud Euroopa suure turu väikseimate ettevõtete toetamiseks.

Klaus-Heiner Lehne, raportöör. – (DE) Lugupeetud juhataja! Tahaksin tänada kõiki parlamendiliikmeid ja volinikke arutelu eest. Mul on kuus peamist märkust.

Esimene puudutab mõju hindamist. Komisjon esitles oma ettepaneku põhjalikku mõju hindamist ning esitas selle ka õiguskomisjonile. Pärast Streckxi raporti vastuvõtmist majandus- ja rahanduskomisjonis küsisime õiguskomisjonis konkreetselt, milline täiendav mõju hindamine tuleks läbi viia. Ootasime nädalaid, kuid vastust ei saanud.

Teiseks on täiesti õige, et kompromiss näeb ette minimaalsed sätted. See ei tähenda mingil juhul kõigi kohustuste kaotamist, vaid kohustuste vähendamist ettevõtetele vajalikus ulatuses.

Kolmandaks võib igaüks, kes vajab raamatupidamisaruandeid pangalaenu saamiseks, need ka ise koostada. Siiski, kui mikro-majandusüksused ei vaja pangalaenu, on objektiivsest seisukohast lähtudes mõistetamatu, miks peaks neid koormama raamatupidajate ja maksunõustajate jaoks tehtavate lisakuludega.

Neljandaks: maksubilansi alased sätted jäävad samaks ning see ei mõjuta neid üldse. Tegemist on üksnes tavapärase bilansi ja lisakuludega, mis selle koostamisega kaasnevad.

Viiendaks tuleb märkida, et neljanda ja seitsmenda direktiivi läbivaatamine ei ole kerge ülesanne. See on üpris keeruline ülesanne. Seitsmes direktiiv käsitleb ka ühinemisi. See on väga keeruline teema. Julgen ennustada, et kui me ei tee seda otsust praegu, siis neljanda ja seitsmenda direktiivi põhjaliku läbivaatamisega on suur oht, et väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete tähtsus väheneb. Nad ei mängi arutelus tegelikult rolli, sest ka nende lobitöö ei ole arutelus märkimisväärt. Seepärast on oluline teha otsus praegu, mitte hiljem, kui me ei tea enam, kas see üldse toimib.

Kuues märkus puudutab ettevõtjate ühenduste seisukohta. Ma tean, et VKEde huve esindavatest suurtest Euroopa ettevõtjate ühendustest on vastu vaid üks. Kõik teised on poolt. Seepärast ma arvan, et peaksime veel kord selgusele jõudma.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 10. märtsil 2010 kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) ELi öitseng sõltub VKEde edukusest. Seepärast peaksid EL ja liikmesriigid looma nende ettevõtete jaoks soodsa keskkonna. VKEde väljendatud suurim takistus on haldusnõuete keerulisus. VKEde lasub suurettevõtetega võrreldes ebaproportsionaalne regulatiivne ja halduskoormus. Hinnanguliselt võib väikeettevõtte kulutada 10 eurot iga euro kohta, mille suurettevõtte kulutab ühe töötaja kohta reguleerimiskohustuste täitmisele. Komisjoni ettepanekus laiendatakse mikroettevõtete mõistet ja määratletakse need kui ettevõtted, mis oma bilansipäeval ei ületa järgmistest kriteeriumidest kahe piirmäärasid: bilansimaht 500 000 eurot, netokäive 1 000 000 eurot ja/või keskmine töötajate arv eelarveaasta jooksul 10. Liikmesriigid võivad mikroettevõtted raamatupidamise aastaaruandeid käsitleva ühenduse direktiivi rakendamisel välja jätta. Igal juhul jätkavad mikroettevõtted oma müügi- ja tehinguaruannete pidamist juhtimise ja maksudega seotud teabe esitamiseks. Portugalis võiks kõnealune erand hõlmata 356 140 Portugali ettevõtet.

Zbigniew Ziobro (ECR), kirjalikult. – (PL) Mul on väga hea meel, et mikro-majandusüksuste uute aruandlusnõuete vastuvõtmisega vähendame nende ettevõtete bürokraatlikku koormust. Inimeste ettevõtmiste takistamine tosinate eeskirjadega on üks põhjustest, miks ei suudetud saavutada Lissaboni strateegia eesmärgi. Eelkõige mõjutavad bürokraatlikud piirangud väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid. Nende ettevõtete raamatupidamise ja õigusteenustega seotud kulud on nende sissetulekutega võrreldes ebaproportsionaalselt suured. Kuidas võib EL olla kõige konkurentsivõimelisem majandus maailmas, kui ettevõtete suhtes kehtib nii palju eeskirju? Mul on häbi öelda, et paljude ettevõtteid takistavate eeskirjade autor on Brüssel, kes aitab sel moel kaasa majandusvabaduse veelgi suuremale piiramisele. Komisjoni algatus vääriskse seetõttu täielikku toetust, isegi õiguskomisjoni muudatusettepanekute vastuvõtmisel, kuna väikeettevõtete keeruliste aruandlusnõuete säilitamisel puudub igasugune mõte. Kui EL areneb niisuguse kiirusega, mida me kõik soovime, peame astuma samme ebavajalike takistuste kõrvaldamiseks. Seepärast kutsun Euroopa Komisjoni üles lisama ELi 2020. aasta strateegiale selge eesmärgi vähendada ettevõtteid takistavate ELi eeskirjade arvu. Esimesel võimalusel tuleb kindlaks teha valdkonnad, mida reguleeritakse liiga palju, ning niisugused eeskirjad tühistada. Vastasel juhul jääb Euroopa piirkonnaks, mis areneb aeglasemalt kui teised maailma arenenud majandussüsteemid.

20. 2008. aasta konkurentsipoliitika aruanne (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on majandus- ja rahanduskomisjoni nimel esitatud Sophia in 't Veldi raport (A7-0025/2010) 2008. aasta konkurentsipoliitika aruande kohta (KOM(2009)0374 – 2009/2173(INI))

Sophia in 't Veld, raportöör. – Lugupeetud juhataja, austatud volinik, head kolleegid – ka need, kes praegu ruumist lahkuvad! Kõnealune raport võeti majandus- ja rahanduskomisjonis vastu ulatusliku hääletamusega ning see on kõigi fraktsioonide ühise pingutuse vili. Tahaksin tänada kõiki variraportööre – kes on endiselt kohal, nagu ma näen – nende suurepärase koostöö eest.

Majandus- ja rahanduskomisjon tervitab eelkõige tarbijate tähtsustamist. Eelmine volinik Kroes tegi hiilgavat tööd, asetades tarbija konkurentsipoliitika keskmesse. Me usume, et volinik Alumnia toetub sellele tööle.

Seoses sellega tulen oma esimese tähtsama küsimuse, nimelt kartellide juurde. Me arutlesime pikalt selliste küsimuste üle nagu kõige tõhusamad karistused, suurte trahvide põhjendatus ja kriminaalkaristuste asjakohasus.

Enne arutelu üksikasjade juurde asumist tahaksin siiski Euroopa ettevõtetele meelde tuletada, et parim karistusest pääsemise viis on lihtsalt kartellidest hoidumine. Võite arvata, et olete konkurentsiasutustest targemad, kuid tegelikult kahjustate tarbijat. Kartellide sõlmimine ei ole arukas. Need on laiduväärsed.

Seepärast tervitame Euroopa Komisjoni kindlat suhtumist konkurentsivastasesse tegevusse. Oluline on, et karistusi määrataks halva käitumise eest ja eelkõige korduvatele rikkujatele. Samas peavad need julgustama ka eeskirju järgima. Karistustel peab olema piisavalt hoiatav mõju. Suured trahvid on tõhus vahend, kuid

nende kasutamine ainsa vahendina võib olla liiga ränk. Seepärast kutsume komisjoni üles tegema ettepanekuid asjatundlikumate ja tõhusamate vahendite kohta. Raportis soovime vaadelda küsimusi, nagu ettevõtete isiklik vastutus, läbipaistvus ja vastutustunne, lühemad menetlused, õigus õiglasele kohtumõistmisele, Euroopa standardite väljatöötamine ja ettevõtete vastavuskavad.

Teine võtmeküsimus on riigiabi. Majanduskriisi kontekstis on antud tohutul hulgal riigiabi. Erandolukordades on vaja võtta erakorralisi meetmeid. Me mõistame seda, kuid me ei tohiks kaotada silmist asjaolu, et riigiabi andmisel on oma hind. See moonutab konkurentsi ja toob kaasa rekordtasemel riigivõla ja eelarvepuudujäägi. Selle peavad kinni maksuma tulevased põlvkonnad. Meil on kohustus põhjendada iga kulutatud senti. Seepärast on mul hea meel, et majandus- ja rahanduskomisjon kutsub Euroopa Komisjoni tungivalt üles viima läbi erandkorras antava riigiabi tulemuste hindamise.

Eriti soovime, et hinnataks nn rohelise majanduse elavdamiseks antud riigiabi. Kaks aastat tagasi veendi meid kiitma heaks majanduse taastamise paketti ja riigiabimeetmeid ning lubati, et seda kasutatakse kauaoodatud üleminekuks jätkusuutlikule teadmistepõhisele majandusele. Nüüd küsime teilt, kas raha on tõesti toonud kaasa ülemineku? Milleks see kulutati? Kes said sellest kasu ja mida nad tegelikult rohelise majanduse elavdamiseks on teinud?

Volinik, me vajame ka selgust riigiabi mõju kohta finantssektoris ja eelkõige selle moonutava mõju kohta.

Tahaksin nüüd öelda mõne sõna vertikaalsete piirangute kohta. Me teame, et praegune kokkulepe vaadatakse läbi käesoleva aasta maiks. Euroopa Komisjon võttis eelnevalt kohustuse kaasata Euroopa Parlament tihedalt läbivaatamise protsessi. Siiski pidin ma oma pettumuseks lugema ettepanekute viimast versiooni meediast. Kui ma palusin seejärel komisjonilt samu dokumente, mis olid ajakirjandusse lekkinud, tuli nende saamiseks tükk aega peale käia. Ma ei saa siinkohal jätta pahameelt väljendamata. Komisjon peaks lõpetama süstemaatilise ja tahtliku teabe lekitamise ajakirjandusse. Selle eitamine on avameelselt öeldes meie intelligentsuse solvamine.

Kõnealuses küsimuses võimaldavad komisjoni ettepanekud diskrimineerida internetikauplusi, kellel ei ole seinte ja katusega poodi. Ma olen kasutanud oma eelisõigusi raportööri, et esitada muudatusettepanek, milles palutakse komisjonil olukorda parandada. 21. sajandil peame internetikaupluste konkurentsi ergutama, mitte lämmatama. Kutsume komisjoni üles asetama tarbijate huvid kõrgemale individuaalsetest huvidest.

Palume komisjonil viia läbi kauaoodatud valdkonnauuringud, eelkõige internetireklaami kohta, mida parlament on korduvalt palunud. Kui komisjon ei soovi seda teha, tahaksime teada keeldumise põhjuseid.

Lisaks, austatud komisjoni liige, rõõmustame väga volinik Almunia lubaduse üle kaasata parlament tihedalt konkurentsipoliitika kujundamisse. Majanduskriis on selgelt näidanud, et konkurentsipoliitika vajab suuremat demokraatlikku legitiimsust. Seoses sellega eeldan, et vertikaalseid piiranguid käsitleva dokumendiga seotud juhtum oli lihtsalt viga. Tunnustame komisjoni sõltumatust – liberaalina teen seda kindlasti –, kuid ootame ka, et komisjon kaasaks parlamendi konkurentsipoliitika kujundamisse vastavalt raportis sätestatule.

Jääme komisjoni vastust ootama. Lugupeetud juhataja, tänan teid mõistmise eest!

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Lugupeetud juhataja! Loomulikult tahan tänada Sophia in 't Veldi oma kolleegi ja sõbra volinik Almunia nimel tema raporti eest 2008. aasta konkurentsipoliitika aruande kohta. Soovin tänada ka Reinhard Bütikoferit ja Adam Bielani, kes samuti andsid raporti koostamisse oma osa tööstuse, teadusuuringute ja energiaalase komisjoni ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportööri.

Proua in 't Veld, komisjon märkis käesoleval aastal, et parlamendi resolutsioonis käsitletakse paljusid küsimusi, mida te hetk tagasi meelde tuletasite. Lisaks komisjoni aruandele konkurentsipoliitika kohta hõlmab see komisjoni aruandeid eeskirjade toimimise ja ettevõtjate koondumist käsitleva määruse läbivaatamise kohta.

Komisjoni arvates on teie resolutsioonil kaks eesmärki. Esiteks võimaldab resolutsioon parandada meie konkurentsipoliitika aastaaruannete sisu. Teiseks, mis on veelgi olulisem, see on komisjonile aluseks parlamendiga üksikasjaliku dialoogi pidamisel. Edastan kolleeg Almuniale kindlasti teie soovitusi muuta dialoog parlamendiga veelgi tihedamaks.

See dialoog on peamine kõigi poliitikavaldkondade nõuetekohaseks toimimiseks ja meie arvates kehtib see ka konkurentsipoliitika kohta. Parlament tuletas meile meelde oma soovi, et konkurentsipoliitika toimiks kaasotsustamismenetluse raames. Proua in 't Veld, palun lubage mul kõnelda avameelselt. Komisjonil ei ole võimu muuta aluslepingu sätteid, mis käsitlevad konkurentsipoliitika õiguslikku alust. Siiski peame uurima igal üksikul juhul eraldi, kas kaasotsustamismenetlust on võimalik kohaldada uute algatuste suhtes, kui nende eesmärk ulatub kaugemale konkurentsipoliitika valdkonnast.

Nagu te teate, tegi volinik Almunia jaanuaris teatavaks, et parlament kaasatakse täielikult kõigisse õigusloomega seotud algatustesse, mis käsitlevad üksikisikute esitatud kahju hüvitamise taotlusi. Nagu parlament, ei usu ka komisjon, et praegune majanduskriis võib õigustada ettevõtjate koondumiste kontrolli või riigiabi käsitlevate konkurentsieeskirjade leevendamist. Komisjoni praegune aruanne näitab selgelt, et ta on jäänud niisuguste põhimõtete osas väga kindlaks. Oluline on igasuguse konkurentsimoonutuse ennetamine, isegi kriisi ajal, olles samal ajal vajaduse korral paindlik ja menetlustele avatud.

2008. aasta, mil algas majandus- ja finantskriis, oli väga omapärane aasta. Konkurentsipoliitika aruanne kajastab komisjoni väga edasipüüdlikku tööd kõnealuses valdkonnas, mida ta tegi tihedas koostöös oma liikmesriikide ja Euroopa tasandi partneritega.

Kriis jõudis haripunkti 2009. aastal. 2009. aasta aruande peamine peatükk pühendatakse konkurentsile majandus- ja finantskriisi ajal. Aruanne peaks vastu võetama käesoleva aasta teises kvartalis. Selle esitab parlamendile volinik Almunia. See annab parlamendile ja komisjonile võimaluse alustada taas asjakohast arutelu.

Proua in 't Veld, oma kõnes vertikaalsete piirangute küsimuse teemal rõhutasite ka oma muudatusettepanekut. Selles osas on komisjon veendunud, et on leidnud mõistliku tasakaalu.

Ühelt poolt võimaldavad grupierandid tarnijatel valida edasimüüjad ja jõuda nendega kokkuleppele oma toodete edasimüügi tingimustes nii füüsilistes müügikohtades müümise kui ka internetimüügi puhul. See annab neile võimaluse otsustada, milline on parim viis oma toodete edasimüümiseks ja oma kaubamärgi kaitsmiseks.

Teiselt poolt peavad heakskiidetud edasimüüjad saama kasutada vabalt internetti. Nende internetimüügi tingimused peavad olema võrdsed füüsilistes müügipunktides müümise tingimustega, et vältida ebavajalikke piiranguid nende internetikasutusele. See tähendab, et ettepanek aitab kaasa komisjoni üldisele poliitikale edendada internetiturgu ja -kaubandust.

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud juhataja! Raportöör viitas kartellidele. Kartellide olemasolu ja nende olemasolu tõestamine on kaks eri küsimust. Ma tean, et Iirimaa ja eelkõige põllumajandussektoris usuvad paljud põllumajandusettevõtjad, et tehased on sõlminud omavahel kartellikokkuleppe. Saarerahvana muutub kariloomade vedamine – eriti praeguste suurenenud ja peaaegu karmide piirangute tõttu – üha keerulisemaks, seega on tehastel seda kokkulepet vaja.

Tuleb märkida, et hinnad tõusevad aeglaselt ja ühtlaselt, kuid nad kukuvad kiiresti ja ühtlaselt. Selle tulemusena on Iirimaa ja Ühendkuningriigi kariloomade vedamise hinnavahe umbes 150–200 eurot looma kohta. Nagu ma ütlesin, võib tõestamine olla keeruline. Siiski saab volinik Barnier võib-olla kasutada oma häid sidemeid ja selle välja uurida ning aidata teha parandusi.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Alustuseks tahaksin tänada teid ja volinikku ettekande eest. Kõigepealt tahan rõhutada, et Euroopa konkurentsioiguse sätete sisu kontrollimine on suurel määral tarbijate huvides. Mul on hea meel, et seekord on komisjon esmakordselt lisanud peatüki konkurentsioiguse ning selle olulisuse kohta tarbijate jaoks. See on eriti tervitatav pärast Euroopa Komisjoni viie aasta pikkust viljatut teavitustööd Euroopa konkurentsipoliitika vallas.

Kõigepealt tuleb läbida Euroopa konkurentsioiguse rakendamise keeruline etapp, mis puudutab eelkõige liikmesriikide abi saamise õigust ja abieeskirju pankade jaoks. 2008. aastal ei olnud see probleem. Raporti selge sõnum on, et komisjon peab seda väga hoolikalt kontrollima, et mitte avaldada kahjulikku mõju ühtsele turule ja Euroopa tarbijatele.

Seoses sellega on eriti oluline väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete kohtlemine. Raportis pooldatakse selgelt keskmise suurusega ettevõtete erikohtlemist, kui on tegemist trahvide määramisega kartellijuhtumite puhul.

Vertikaalsed korraldused internetiturul on meie arvates rasked, kuid hindamine, mida pärast majandus- ja rahanduskomisjonis toimunud hääletust välja pakuti, näib ennatlik ja seetõttu toetame majanduskomisjoni raportit.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Lugupeetud juhataja! 2008. aasta konkurentsipoliitika aruanne sisaldab esmakordselt kartelle ja tarbijaid käsitlevat peatükki. Esimest korda viidatakse selles ka kohustuslike trahvide kehtestamisele. Lisaks mainitakse aruandes olulisi algatusi, nagu kliima- ja energiapaktiga kaasnevad suunised ja valge raamat konkurentsieeskirjade rikkumisest tekkinud kahju hüvitamise kohta.

Aruandes käsitletakse ka konkurentsipoliitika osakaalu kriisi ajal. Konkurentsipoliitika mõju on aidanud riigiabi stabiliseerida ja vähendada. Kui me kriisist väljuma hakkame, on vaja parandada selle põhjustatud moonutused ja taastada võrdsed võimalused, vältides moraalsel ohtu.

Raportis kutsutakse üles määrama kindlaks autotööstuse tulevikku, pöörates tähelepanu VKEde probleemidele. Samuti kutsutakse üles uurima toiduainetööstuse turustamisahelat ja piimatoodetega seotud järelmeetmeid.

Toetatakse ka asjatundlikumat ja legitiimsemat konkurentsipoliitikat, mis tugevdab parlamendi rolli. Seepärast me toetame raportit ning ma õnnitlen raportööri saavutatud tulemuse puhul.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Variraportöörina tahaksin kõigepealt õnnitleda parlamendiliige Sophia in 't Veldi suurepärase raporti eest. Leian, et raportis tuuakse selgelt välja valdkonnad, millele komisjon peaks pöörama erilist tähelepanu. Esiteks riigiabi meetmete kontrollimine. Kriisi ajal on Euroopa Komisjon andnud liikmesriikidele ainupädevuse kohaldada riigiabi meetmeid. Et niisugused meetmed nähti ette kiirustades, peab komisjon uurima, kas neid kasutati sihikindlalt, kas need olid produktiivsed ja kas kriis põhjustas liikmesriikide proteksionistliku reaktsiooni. Proteksionism ja ühise turu jaotamine kahjustavad konkurentsi ning vaid nõrgestavad Euroopa Liidu positsiooni maailma majanduses. Mul on ka hea meel, et raportöör võttis arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamust Euroopa Liidu energia siseturu probleemide kohta. Elkõige asjaolu, et selle turu konkurentsivõimet ja üldist toimimist ei ole võimalik tagada, kui eksisteerivad energiasaared ja energia infrastruktuurid ei ole üksteisega seotud ning ei toimi nõuetekohaselt.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 10. märtsil 2010 kell 12.00.

21. Järgmise istungi ajakava: vt koosoleku protokoll.

22. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 23.05.)

23. Istungjärgu lõpp

Juhataja. – Kuulutan välja Euroopa Parlamendi 2009.–2010. aasta istungjärgu vaheaja.